ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΜΕΡΙΜΝΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ — ΤΜΗΜΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΣΧΟΛΗ, ΟΔΟΣ ΝΕΪΓΥ 17, ΤΕΡΜΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ, ΤΗΛ. 881-262

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: Ἐτησία δραχμαὶ 72.— Ἐξάμηνος δραχμαὶ 36.— Τιμὴ τεύχους δραχμαὶ 3.

ΕΤΟΣ Β'. | ΑΘΗΝΑΙ, 1 ΙΟΥΛΙΟΥ 1954 | ΤΕΥΧΟΣ 27ον

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ (1921 - 1954)

Ὑπὸ **Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ** Ἀστυν. Δ/ντοῦ Α'.

Η'. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΚΕΡΚΥΡΑΣ

1.— Μέτρα τάξεως κατὰ τὴν βάπτισιν τοῦ Πρίγκιπος Φιλίππου.
2.—Ἀντιμετώπισις ταραχώδους συγκεντρώσεως τὸ ἔτος 1921.
3.—Ἐγκληματικότης—Λαθρεμπόριον.
4.— Προπαγάνδαι—Κατασκοπεῖαι.
5.—Ἐθνικοὶ ἀγῶνες τῆς Ἀστυνομίας Κερκύρας.
6.— Γενικὴ κριτική.

Ἡ Κέρκυρα, τὸ γραφικὸ στολίδι τῆς Ἑπτανήσου εἶναι ἡ Βενετία τῆς Ἑλλάδος. Εἶναι δικαιολογημένη λοιπὸν ἡ προτίμησις τῆς πόλεως Κερκύρας, ποὺ κατὰ

Ἄποψις τῶν γραφικῶν φρουρίων τῆς Κερκύρας

τὸ παρελθὸν ἦτο ὁ τόπος παραθερισμοῦ ὅλων τῶν ἡγεμόνων τῆς Εὐρώπης, διὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ συστήματος τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων.

Αἱ χιλιάδες τῶν περιηγητῶν καὶ ἄλλων τουριστῶν, ποὺ καταφθάνουν στὴν Ἑλλάδα, τὴν Κέρκυρα συνήθως ἔχουν γιὰ πρῶτο σταθμό τους.

Ἡ Α. Β. Υ. ὁ Πρίγκιψ Φίλιππος τῆς Ἑλλάδος μετὰ τῆς συζύγου αὐτοῦ Α. Μ. Βασιλίσσης τῆς Ἀγγλίας Ἐλισάβετ, κατὰ τὴν ἐπίσκεψίν των εἰς Ἀθήνας τὸ 1951. Ὁ Φίλιππος ὡς γνωστὸν ἐβαπτίσθη ἐν Κερκύρᾳ τὸν Νοέμβριον τοῦ 1921 ληφθέντων μέτρων τάξεως κατὰ τὴν τελετὴν τῆς βαπτίσεως, ὑπὸ τῆς νεοσυστάτου τότε Ἀστυνομίας Πόλεων.

Εἶναι φυσικὸν λοιπὸν ἡ Κέρκυρα νὰ δίδῃ τὴν πρώτη καὶ καλλίτερη ἐντύπωσι στοὺς ξένους γιὰ τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ πάσης πλευρᾶς.

Ἔτσι μὲ τὴν ἐγκατάστασι κατὰ τὴν 1ην Ὀκτωβρίου 1921 τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων στὴν Κέρκυρα, ἀρχίζει ἡ **Ἱστορία τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων Κερκύρας ἀλλὰ καὶ ὁλοκλήρου τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος.**

Δὲν πρόκειται νὰ μνημονεύσουμε ἐδῶ λεπτομέρειες. Μόνον ἕνα σκίτσο τοῦ τριακονταετοῦς βίου τῆς Ἀστυνομίας Κερκύρας θὰ κάνωμε.

1. Μέτρα τάξεως κατὰ τὴν βάπτισιν τοῦ Πρίγκιπος Φιλίππου.

Λίγες μέρες ὕστερα ἀπὸ τὴν ἐγκατάστασιν τῆς Ἀστυν. Πόλεων στὴν Κέρκυρα, ἐλήφθησαν ὑπ' αὐτῆς μέτρα τάξεως κατὰ τὴν ἐπίσημον τελετὴν τῆς βαπτίσεως, εἰς τὸν ναὸν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, εὑρισκομένου ἐν τῷ Παλαιῷ Φρουρίῳ, τοῦ υἱοῦ τοῦ Πρίγκιπος Ἀνδρέου, τὸν ὁποῖον ἐβάπτισεν ὁ Δήμαρχος Κερκυραίων καὶ ὠνόμασεν Φίλιππον. Ἔτσι μὲ τὴν βάπτισιν τοῦ Φιλίππου παρουσίᾳ ὅλων τῶν ἐπισήμων, ἔλαβον καὶ τὸ πρῶτον βάπτισμα τῆς τηρήσεως τάξεως εἰς σοβαρὸν γεγονὸς οἱ νέοι ἀστυνομικοί, ποὺ ἐπροκάλεσαν τὰ εὐμενέστατα σχόλια ὅλων.

2. Ἀντιμετώπισις ταραχώδους συγκεντρώσεως τὸ 1921.

Κατὰ τὸ αὐτὸ περίπου χρονικὸν διάστημα, οἱ νέοι ἀστυνομικοὶ ἀντιμετώπισαν στὴν Κέρκυρα καὶ μίαν συγκέντρωσιν, ὅλως διόλου πρωτοφανῆ, μὲ ψυχολογία τοῦ πλήθους ἀσυνήθιστη μὲν γιὰ τὸν τόπο, σύμφωνη ὅμως μὲ τὰς περὶ Ψυχολογίας τοῦ ὄχλου ἀντιλήψεις τοῦ Γουσταύου Λεμπόν.

Δι' ἀποφάσεως τῆς τότε Κυβερνήσεως (Γούναρη) ἀπηγορεύθη ἡ ἐξαγωγὴ τοῦ ἐλαίου εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Ἡ ἀπαγόρευσις αὕτη θὰ εἶχεν ὡς συνέπειαν τὴν μείωσιν τῆς τιμῆς τοῦ εἴδους. Ὡς γνωστὸν ἡ Κέρκυρα εἶναι ἐλαιοπαραγωγὸς καὶ κατὰ συνέπειαν θὰ ἐζημιοῦτο ἐκ τοῦ Κυβερνητικοῦ τούτου μέτρου. Συνεκροτήθη λοιπὸν συλλαλητήριον διαμαρτυρίας εἰς τὴν πόλιν τῆς Κερκύρας, εἰς τὸ ὁποῖον ἔλαβον μέρος χιλιάδες χωρικῶν ἐπὶ τούτῳ ἀφιχθέντων. Ἡ συγκέντρωσις ὑπῆρξε ταραχώδης ἀφοῦ δὲ οἱ διαδηλωταὶ ἐλιθοβόλησαν τὴν Νομαρχίαν καὶ ἔθραυσαν τοὺς ὑαλοπίνακας, κατηυθύνθησαν εἰς τὸ Τηλεγραφεῖον ἵνα ἐπικοινωνήσουν μὲ τὴν Κυβέρνησιν καὶ ἀπαιτήσουν τὴν κατάργησιν τοῦ ληφθέντος μέτρου. Πράγματι διὰ τοῦ Τηλεγραφείου διεβιβάσθη ἡ διαμαρτυρία των, ὁ τότε δὲ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν (Πρωτοπαπαδάκης) ὅστις ἀπουσιάζοντος τοῦ Πρωθυπουργοῦ εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ἀνεπλήρου καὶ τοῦτον, ἀπήντησεν ὅτι λαβοῦσα ὑπ' ὄψει ἡ Κυβέρνησις τὰς διαμαρτυρίας τῶν ἐλαιοπαραγωγῶν περιφερειῶν, ἐπέτρεψε τὴν ἐλευθέραν ἐξαγωγὴν τοῦ ἐλαίου. Τὴν ἀπάντησιν ταύτην τοῦ Πρωθυπουργοῦ καὶ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἀνεκοίνωσεν εἰς τὸ κάτωθι τοῦ Τηλεγραφείου πλῆθος τῶν χωρικῶν ὁ τότε Φρούραρχος Συνταγματάρχης Καποδίστριας. Θὰ ἀνέμενε βέβαια κανεὶς ἔπειτα ἀπὸ τὴν εὐνοϊκὴν αὐτὴν ἀπάντησιν τὴν διάλυσιν τῆς συγκεντρώσεως, ἀλλὰ δὲν συνέβη τοῦτο. Οἱ συγκεντρωμένοι ἐξηκολούθουν νὰ φωνασκοῦν καὶ νὰ διαμαρτύρωνται δυσπιστοῦντες εἰς τὰς προφορικὰς αὐτὰς ἀνακοινώσεις καὶ ζητοῦντες, διὰ νὰ πεισθῶσιν, ὅπως τοῖς ἐπιδειχθῇ ἡ ὑπογραφὴ τοῦ Πρωτοπαπαδάκη καὶ ἡ σφραγῖδα!!! Καὶ ἐπειδὴ τὴν ἐποχὴ αὐτὴ δὲν εἶχε ἐφευρεθῇ ἡ .....τηλεφωτογραφία, δὲν ἦτο δυνατὴ βεβαίως καὶ ἡ ἐπίδειξις τῆς ὑπογραφῆς καὶ τῆς σφραγῖδος τοῦ Ὑπουργοῦ.

Τὸ ζήτημα ἀνέλαβε νὰ λύσῃ τότε ἡ Ἀστυνομία. Κατὰ τὴν διάρκειαν λοιπὸν τῶν ταραχῶν, παρηκολούθησε αὕτη τοὺς πρωτοστατήσαντας εἰς αὐτὰς καὶ μόλις εὕρισκε κατάλληλον εὐκαιρίαν τοὺς συνελάμβανε. Πληροφορηθέντες οἱ χωρικοὶ ὅτι ἡ Ἀστυνομία ἤρχισε τὰς συλλήψεις, διελύθησαν, μὲ τὴν διαφορὰν ὅμως ὅτι δὲν ἐπέστρεψαν ὅλοι εἰς τὰ χωρία των, διότι περίπολοι ἐξ ἀστυνομικῶν τοποθετηθεῖσαι εἰς τὰς πρὸς τὰ χωρία ἀγούσας ὁδούς, συνέλαβον πάντας τοὺς πρωτοστατήσαντας εἰς τὰς σκηνάς.

Καὶ οὕτω οἱ νέοι ἀστυνομικοὶ ἀντιμετώπισαν τὴν πρώτην συγκέντρωσιν πλήθους μὲ ἀγρίας διαθέσεις, τὴν ὁποίαν ὅμως, χωρὶς νὰ μεταχειρισθῶσι βίαν, κατώρθωσαν νὰ διαλύσουν καὶ νὰ συλλάβουν ἅπαντας τοὺς πρωταιτίους.

3. Ἐγκληματικότης—Λαθρεμπόριον.

Τὸ ἤπιον κλῖμα τῆς Κερκύρας δὲν ἐπέτρεψε τὴν καλλιέργειαν ἐγκληματικῶν φυσιογνωμιῶν μεγάλου μεγέθους.

Δι' αὐτὸ ἀκριβῶς οὐδέποτε ἀπὸ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ θεσμοῦ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων παρουσιάσθησαν στὴν Κέρκυρα ἐγκλήματα συνταρακτικά.

Τὸ μόνον σοβαρὸν ἔγκλημα εἶναι ὁ φόνος καὶ ἡ ληστεία τοῦ Ἰταλοῦ Ἀλβέρτου Ρόσσι ἐτῶν 55, ὅστις ἐγένετο τὴν 15-2-44 ὑπὸ τοῦ Δερμάνη Γεωργίου καὶ τῆς συζύγου του, ἰδιοκτητῶν τῆς οἰκίας ὅπου διέμενε. Τοὺς δράστας τοῦ φόνου αὐτοῦ κατώρθωσεν ἡ ὑπηρεσία Ἀσφαλείας ν' ἀνακαλύψῃ καὶ συλλάβῃ ἐντὸς ἐλαχίστου χρόνου.

Ἀλλὰ καὶ τὸ λαθρεμπόριον, τὸ ὁποῖον ὠργίαζε στὴν Κέρκυρα, ἐπέτυχεν ἡ Ἀστυνομία Πόλεων σὲ λίγα χρόνια νὰ τὸ σταματήσῃ, διότι κατώρθωσε ν' ἀποκαλύψῃ καὶ νὰ παραδώσῃ στὴν δικαιοσύνην ὅλους τοὺς Ἀρχηγοὺς ὁμάδων λαθρεμπορίου, οἱ ὁποῖοι καὶ κατεδικάσθησαν εἰς βαρυτάτας ποινάς.

4. Προπαγάνδαι—Κατασκοπεῖαι.

Ἡ Ἀστυνομία Πόλεων Κερκύρας κατέβαλε ἰδιαιτέραν προσπάθειαν διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν διαφόρων προπαγανδῶν, ἰδία δὲ τῆς Ἰταλικῆς καὶ καθολικῆς τοιαύτης. Ἕνας ἀγὼν ἀφανὴς ἀλλὰ τεράστιος διεξήχθη. Ἡ Ἀστυνομία, ἐν πλήρει συνεργασίᾳ μὲ τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὸν τότε Ἐπίσκοπον Κερκύρας, νῦν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην Κωνσταντινουπόλεως Παναγιώτατον **Ἀθηναγόραν** ἐπάλαισε διὰ νὰ μὴ ἀφήσῃ τοὺς Ἑλληνόπαιδας νὰ πέσουν εἰς τὰ δίκτυα τῆς ἄριστα παρασκευασμένης καὶ δελεαστικώτατα μέσα χρησιμοποιούσης Ἰταλικῆς καὶ Καθολικῆς προπαγάνδας.

Ἀλλὰ καὶ οἱ διάφοροι κατάσκοποι τῶν Ἰταλῶν, Ἀλβανοὶ καὶ ἄλλοι, ἰδίᾳ ἀφ' ἧς τὸ Φασιστικὸν καθεστὼς ἐσκέφθη νὰ κατακτήσῃ τὴν Ἑλλάδα καὶ παρεσκεύαζε τὸ ἔδαφος πρὸς τοῦτο, δὲν ἠμπόρεσαν νὰ δράσουν διότι τὸ δίκτυον ἀντικατασκοπείας, ποὺ εἶχεν ὀργανώσει ἡ Ἀστυνομία Πόλεων Κερκύρας, ἀνέκοψε πάντοτε ἐγκαίρως τὴν δρᾶσιν των καὶ τοὺς παρέδωσεν εἰς τὴν δικαιοσύνην.

Θὰ ἠδυνάμεθα νὰ παραθέσωμεν χαρακτηριστικὰς περιπτώσεις ἀλλὰ διὰ τὴν οἰκονομίαν χώρου παραλείπομεν τοῦτο.

5. Ἐθνικοὶ ἀγῶνες τῆς Ἀστυνομίας Κερκύρας.

Οἱ ἐθνικοὶ ἀγῶνες τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων Κερκύρας ὑπῆρξαν ὑπέροχοι. Εἰς τοὺς νέους ἀστυνομικοὺς ἔλαχεν ὁ κλῆρος ν' ἀποδείξουν ὅτι τὸ Σῶμα τῆς Ἀστυνομίας περικλείει ὑπαλλήλους μὲ ἄκρατον πατριωτισμὸν καὶ μὲ πολὺ βαθειὰ συνείδησι τοῦ ἐθνικοῦ καθήκοντος, εἰς ὅλας τὰς περιπτώσεις.

Ὅλοι ἐνθυμούμεθα τὴν ἄνανδρον ἐπίθεσιν τῶν Ἰταλῶν ἐναντίον τῆς ἀόπλου Κερκύρας κατὰ τὴν 31-8-1923. Τότε οἱ ὑπερφίαλοι Φασισταί, ἐξ αἰτίας τῆς δολοφονίας εἰς τὸ Ἀλβανικὸν ἔδαφος ἑνὸς Ἰταλοῦ Στρατηγοῦ, τὴν ὁποίαν ἀπέδωσαν ψευδῶς εἰς Ἕλληνας, μὲ ἰσχυρὰν μοῖραν Ἰταλικοῦ Στόλου ἀποτελουμένην ἀπὸ ντρέντνωτ, καταδρομικά, ἀντιτορπιλλικά, ὑποβρύχια, ὑδροπλάνα, καὶ πεζοναύτας, εἰσῆλθον εἰς τὸν Λιμένα Κερκύρας, περὶ τὴν 5 μ.μ., κατόπιν σφοδροῦ βομβαρδισμοῦ τῆς πόλεως καὶ κατέλαβον τὴν ἀνοχύρωτον νῆσον.

Ἡ Ἀστυνομία κατὰ τὴν περιπέτειαν ἐκείνην, ἥτις διήρκεσεν 27 ἡμέρας, ἐξετέλει τὰς ἐντολὰς τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, παρὰ τὴν ἐκ μέρους τῶν Ἰταλῶν ἀφαίρεσιν τῶν δικαιωμάτων της, κατώρθωσε νὰ τηρήσῃ τὴν τάξιν καὶ νὰ προλάβῃ ἔκτροπα, ἅτινα θὰ εἶχον βαρυτάτας συνεπείας διὰ τὸ Κράτος, τὸ ὁποῖον τὴν ἐποχὴν ἐκείνην εἶχεν ἀνεπουλώτους ἀκόμη τὰς πληγὰς ἐκ τῆς Μικρασιατικῆς καταστροφῆς.

Ἐπακολουθεῖ ἡ ἐπίθεσις τῆς Φασιστικῆς Ἰταλίας τὸν Ὀκτώβριον 1940. Τὸ πρῶτον θῦμα ὑπῆρξε καὶ πάλιν ἡ ἀνοχύρωτος Κέρκυρα ἡ ὁποία ὑπέστη ἀνηλεῆ βορβαρδισμόν. Καὶ ὅταν ὕστερα ἀπὸ τὸ ἔπος τῆς Ἀλβανίας, οἱ Ἰταλοὶ φασισταὶ ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν Γερμανῶν Κυρίων των, ἀπεβιβάσθησαν εἰς τὴν Κέρκυραν ὡς Κατακτηταί, πάντες τοὺς περιφρόνησαν καὶ μεταξὺ ὅλων, πρῶτοι, οἱ ἄνδρες τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων. Δι' αὐτὸ ἀκριβῶς, τὸν Νοέμβριον τοῦ 1941 οἱ Ἰταλοὶ ἐπεβίβασαν πάντας τοὺς ἀστυνομικοὺς τῆς Κερκύρας εἰς δύο βενζινόπλοια, ἅτινα μετὰ περιπετειῶδες ταξίδιον ἔφθασαν εἰς Πειραιᾶ.

Ἀλλὰ καὶ ὅταν μετὰ τὴν κατάρρευσιν τοῦ Φασιστικοῦ καθεστῶτος τὸ 1943 οἱ Γερμανοὶ ἐγκατεστάθησαν εἰς τὴν Κέρκυραν, οἱ ἀστυνομικοὶ ἐπανελθόντες εἰς αὐτὴν

ἐπεδόθησαν μετὰ ζήλου εἰς τὴν περίθαλψιν τῶν πληγέντων καὶ εἰς τὴν ἐπαναφορὰν τῆς τάξεως διὰ τῆς διώξεως τῶν ἐγκληματικῶν καὶ ἀντεθνικῶν στοιχείων, ἀλλὰ καὶ τὴν προστασίαν τῶν κατοίκων ἀπὸ αὐτοὺς τούτους τοὺς Γερμανούς, οἱ ὁποῖοι βλέποντες ὅτι ἔχαναν τὸν πόλεμον, ἐπεδίδοντο εἰς φανερὰς ληλασίας τῶν περιουσιῶν πάντων ἀδιακρίτως τῶν πολιτῶν.

Καὶ ὅταν τέλος τὴν νύκτα τῆς 8-10-1944 ἀπεχώρουν καὶ οὗτοι κατησχυμένοι ἐκ τῆς Κερκύρας, ἐσφράγισαν τὴν παράδοσιν αὐτῆς μὲ τὸ ἀπαισιώτερον ἔγκλημά των τὴν δολοφονίαν δηλονότι δύο ὀργάνων τῆς τάξεως, ἐν τῇ ἐκτελέσει τοῦ καθήκοντός των καὶ ἐντὸς τοῦ Ἀστυνομικοῦ καταστήματος ἤτοι : τοῦ Ἀρχιφύλακος **Αὐλωνίτη Ἀριστοβούλου** καὶ τοῦ Ἀστυφύλακος **Καρανάτση Νικολάου.** Οὕτω, ἐνῷ τὴν ἐπομένην ἐπανηγυρίζετο ἡ ἀπελευθέρωσις τῆς Κερκύρας διὰ χαρμοσύνων κωδωνοκρουσιῶν, οἱ ἀστυνομικοὶ ἐκήδευον τὰ δύο τελευταῖα θύματα τῆς Γερμανικῆς θηριωδίας.

Ἐξόχως ὅμως ἀντιμετώπισαν οἱ ἀστυνομικοὶ τῆς Κερκύρας, τὴν μεταπελευθερωτικὴν περίοδον κατὰ τὴν ὁποίαν ἤγειρε τὴν κεφαλὴν τὸ νέον τέρας τοῦ Κομμουνισμοῦ, ὁπότε κατώρθωσαν νὰ ἐπιτύχουν ὥστε καὶ δολοφονίαι τῶν πολιτῶν ν' ἀποφευχθοῦν καὶ κατὰ τὸ Δεκεμβριανὸν κίνημα νὰ μὴ διαπραχθοῦν ἐκεῖ τὰ ἐγκλήματα ἅτινα εἰς τὰς ἄλλας περιφερείας ἔλαβον χώραν.

Ἀλλὰ περὶ τοῦ ἔργου τῆς Ἀστυν. Δ/νσεως Κερκύρας εὐγλώττως ὁμιλοῦν μερικαὶ διαταγαὶ καὶ ἐπίσημα ἔγγραφα ἅτινα παραθέτομεν αὐτούσια.

Τὸ Ἀρχηγεῖον Ἀστυνομίας Πόλεων εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 2961/1/11/13 τῆς 26-2-1945 Διαταγὴν ἀναφέρει τὰ ἑξῆς : «Ἐλάβομεν εὐχαρίστως γνῶσιν τῆς ὑπ' ἀριθμ. 694/74/10 ἀπὸ 10-2-45 ἐτησίας ἀναφορᾶς προόδου τῆς καθ' ὑμᾶς Ἀστυν. » Δ/νσεως. Ἡ ἀναπτυχθεῖσα καὶ ἐξαιρομένη δρᾶσις ὑμῶν καὶ πάντων τῶν ὑφ' ὑμᾶς » ὑπαλλήλων ἀποτελεῖ τιμὴν δι' ὁλόκληρον τὸ Ἀστυνομικὸν Σῶμα. Διὰ τὴν ἐθνικὴν » καὶ ἐπωφελῆ ὑπὲρ τῆς Δημοσίας Τάξεως δρᾶσιν ὑμῶν, ἐκφράζομεν πρὸς ὑμᾶς καὶ » πάντας τοὺς ὑπαλλήλους ὑμῶν τὴν εὐαρέσκειάν μας. Ὁ Ἀρχηγὸς ΑΘ. ΣΑΜΠΑΝΗΣ».

Ἐπίσης ἡ Γεν. Δ/σις Ἰονίων Νήσων ἐν τῷ ὑπ' ἀριθμ. 2210/26-3-1945 ἐγγράφῳ πρὸς τοὺς ἀξιωματικοὺς καὶ ἄνδρας τῆς Ἀστυνομίας Πόλεως Κερκύρας ἀναφέρει τὰ ἑξῆς : «Ἐξ ὀνόματος τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἐπιθυμῶ νὰ ἐκφράσω » πρὸς ὑμᾶς τὰ ζωηρότατα συγχαρητήριά μου καὶ τὰς θερμοτάτας εὐχαριστίας » μου διὰ τὸν τρόπον κατὰ τὸν ὁποῖον ἐπετελέσατε τὸ καθῆκον σας κατὰ τὸν » ἑορτασμὸν τῆς χθεσινῆς μεγάλης ἡμέρας. Ἀπὸ τοῦ Δ/ντοῦ σας μέχρι τοῦ τελευ- » ταίου ἀστυφύλακος ἀπεδείξατε ὅτι ἔχετε βαθεῖαν συναίσθησιν τῆς ἀποστολῆς σας, » ἐνεργήσαντες ἐν πνεύματι αὐστηρᾶς προσηλώσεως εἰς τὴν ἰδέαν τοῦ καθήκοντος, » ἀλλὰ συγχρόνως κατὰ τρόπον ἀξιοπρεπῆ καὶ πολιτισμένον. Καθ' ἣν ὥραν κατα- » βάλλεται ἐργώδης προσπάθεια ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως διὰ τὴν ἀναδιοργάνω- » σιν τοῦ Κράτους καὶ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς χαλαρωθείσης, λόγῳ τῆς κατοχῆς καὶ » τῶν ἐπακολουθησάντων θλιβερῶν γεγονότων, ἐννοίας τῆς πειθαρχίας, ἡ τόσον » ὑποδειγματικὴ στάσις τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας, ἀποτελεῖ ἀληθῆ ἐγγύησιν περὶ » τῆς ταχείας ἐπανόδου εἰς τὴν ὁμαλότητα τὴν ὁποίαν τόσον ποθεῖ ὁ Ἑλληνικὸς » λαός. Ἐτηλεγράφησα εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ ἐτόνισα ὅτι ἡ » στάσις σας ὑπῆρξε ἀξία πάσης ἐξάρσεως. Σᾶς ἀπευθύνω καὶ πάλιν τὰ θερμότατα » συγχαρητήριά μου καὶ τὸν ἐγκάρδιον χαιρετισμόν μου. Ὁ Γενικὸς Διοικητὴς » ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ».

Ἐξ ἄλλου ὁ Δήμαρχος Κερκύρας ἀπευθυνόμενος δι' ὑπ' ἀριθμ. 2468/26-5-45 ἐγγράφου πρὸς τὸν Δ/ντὴν τῆς Ἀστυνομίας Πόλεως Κερκύρας λέγει τὰ ἀκόλουθα : «Ἀξιότιμε Κύριε Διευθυντά. Αἰσθανόμεθα εὐχάριστον καθῆκον νὰ ἐκφράσωμεν » ὑμῖν τὴν πλήρη ἱκανοποίησιν τῆς Δημοτικῆς Ἀρχῆς ἐκ τῆς ἐπιδειχθείσης παρὰ » τῆς Ἀστυνομικῆς ἀρχῆς δραστηριότητος κατὰ τὰς ἡμέρας 19, 20 καὶ 21 Μαΐου » ἐ.ἔ. τῶν λαβουσῶν χώραν ἐνταῦθα ἑορταστικῶν γεγονότων ἐπὶ τῇ 81ῃ ἐπετείῳ τῆς » ἑνώσεως τῆς Ἑπτανήσου μετὰ τῆς μητρὸς Ἑλλάδος, διότι χάρις εἰς τὰ παρ'

» ὑμῶν ληφθέντα μέτρα, ἀπόλυτος καὶ παραδειγματικὴ ἐπεκράτησε τάξις εἰς ὁλό-
» κληρον τὴν ἑορτάζουσαν πόλιν καὶ προάστεια. Ἡ ἐπικρατήσασα τάξις, ἔχει μεγα-
» λυτέραν σημασίαν, διότι κατὰ τὸν ἑορτασμὸν συνέρρευσαν ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει
» χιλιάδες ἐνθουσιώντος λαοῦ ἐκ τῶν χωρίων τῆς νήσου ἵνα συμμετάσχουν τῶν
» ἑορτῶν καὶ ἵνα συγχρόνως ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἀγγελθείσης ἀφίξεως τῆς Α.Ε. τοῦ
» Πρεσβευτοῦ τῆς Μ. Βρεττανίας διαδηλώσωσι τὰς πρὸς τὸν ἐκπρόσωπον τῆς
» Μεγάλης Προστάτιδος Συμμάχου Δυνάμεως αἰσθήματα εὐγνωμοσύνης καὶ ἀγά-
» πης. Ἡ ἐξασφαλισθεῖσα τάξις τόσον κατὰ τὴν ὑποδοχὴν τῆς Α.Ε., ὅσον καὶ κατὰ
» τὰς λοιπὰς τοῦ ἑορτασμοῦ πολυπληθεῖς ἄνευ προηγουμένου συγκεντρώσεις, ἀξία
» πάσης ἐξάρσεως, ἄγει ἡμᾶς εἰς τὴν εὐχάριστον θέσιν νὰ σᾶς παρακαλέσωμεν ὅπως
» εὐαρεστηθῆτε καὶ δεχθῆτε τόσον ὑμεῖς, ὅσον καὶ ὁλόκληρον τὸ ὑφ' ὑμᾶς Ἀστυνο-
» μικὸν Σῶμα τὰ πλέον θερμὰ συγχαρητήρια τῆς Δημοτικῆς Ἀρχῆς καὶ ἡμῶν προ-
» σωπικῶς. Δυνάμεθα δὲ νὰ βεβαιώσωμεν ὑμᾶς ὅτι τὰ αἰσθήματα ταῦτα τῆς Δημο-
» τικῆς Ἀρχῆς συμμερίζεται ὁλόκληρος ἡ Κερκυραϊκὴ κοινωνία, ἥτις γνωρίζει
» νὰ ἐκτιμᾷ τὰς παρὰ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος ἀνέκαθεν προσφερομένας εἰς τὸν
» τόπον θετικὰς ὑπηρεσίας. Ὁ Δήμαρχος ΚΟΛΛΑΣ».

Ἀλλὰ καὶ τὸ Ἀγγλικὸν Προξενεῖον εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 197/5/6/45 τῆς 22-5-45 ἔγγραφόν του πρὸς τὸν Δ/ντὴν τῆς Ἀστυνομίας Πόλεως Κερκύρας ἀναφέρει τὰ ἑξῆς: «Κύριε Διευθυντά, ἐνετάλην ὑπὸ τῆς Α.Ε. τοῦ Πρέσβεως τῆς Μεγ. Βρεττανίας ἐν
» Ἑλλάδι, ὅπως σᾶς γράψω καὶ ἀποστείλω τὰ συγχαρητήριά του διὰ τὰς προετοι-
» μασίας καὶ τὴν ἐξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς 21ης Μαΐου, ἐπέτειον τοῦ
» τόσον σπουδαίου τούτου γεγονότος τῆς Ἑλληνικῆς ἱστορίας. Ὁ πρόξενος ΠΑΚΕΡ».

Ἀκόμη καὶ ἡ Ἀνωτέρα Στρατ. Δ/σις Ἠπείρου, ἀπευθυνομένη δι' ὑπ' ἀριθμ. Π.393/26-5-45 ἐγγράφου πρὸς τὴν Δ/νσιν Ἀστυνομίας Πόλεων γράφει τὰ ἑξῆς: «Κατὰ τὴν ἐπιθεώρησίν μου τῆς φρουρᾶς Κερκύρας διεπίστωσα μετ' εὐχαριστήσεως,
» τὴν παρ' Ὑμῶν λῆψιν ἐγκαίρως πάντων τῶν ἀναγκαίων μέτρων διὰ τὴν τήρησιν
» τῆς τάξεως ἐν τῇ πόλει Κερκύρας. Ἐπίσης ἀντελήφθην τὰ μέτρα ἅτινα λίαν ἐγκαί-
» ρως καὶ προσφόρως ἐλάβατε πρὸς πρόληψιν τῶν συνεπειῶν, ἃς ἦτο δυνατὸν νὰ
» ἔχωσιν αἱ κατὰ τὴν παρέλασιν ἐκδηλωθεῖσαι πολιτικαὶ ἐκδηλώσεις ἐκ μέρους
» Σωματείων τινῶν. Ὁ Στρατ. Δ/τὴς Βλαχαϊτόπουλος».

Ὡσαύτως ἡ Ἀνωτέρα Στρατιωτικὴ Δ/σις Ἠπείρου δι' Εἰδικῆς Διαταγῆς ὑπ' ἀριθμ. 5895 τῆς 25-5-45 ἀπευθύνει τὸν ἀκόλουθον ἔπαινον: «Συγχαίρω θερμῶς
» τὸν Δ/ντὴν τῆς ἐν Κερκύρᾳ Ἀστυνομίας Πόλεων, καὶ τοὺς ὑπ' αὐτὸν ἀξιωματικοὺς
» καὶ ἀστυνομικοὺς ὑπαλλήλους διὰ τὴν ἐπικρατήσασαν ἐν τῇ πόλει τῆς Κερκύ-
» ρας τάξιν καὶ εὐκοσμίαν κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν τριημέρων ἑορτῶν».

Τέλος ὁ Νομάρχης Κερκύρας εἰς τὸ ὑπ' ἀριθμ. 2630/2-5-45 ἔγγραφον πρὸς τὴν Ἀστυνομικὴν Δ/νσιν Κερκύρας ἀναγράφει τὰ ἀκόλουθα: «Ἐπὶ τῇ λήξει τῶν
» ἑορτῶν τῆς ἑνώσεως τῆς Ἑπτανήσου, αἱ ὁποῖαι δύνανται νὰ θεωρηθῶσιν ἀρξάμεναι
» καὶ συνεχιζόμεναι ἀπὸ 10ημέρου μὲ τὴν ἔλευσιν τῶν Ἀγγλικῶν πολεμικῶν πλοίων,
» θεωροῦμεν ὑποχρέωσιν νὰ διαδηλώσωμεν τὴν λίαν εὐάρεστον ἐντύπωσιν ἡμῶν,
» τῶν ἐπισήμων ξένων καὶ τοῦ πληθυσμοῦ διὰ τὴν τηρηθεῖσαν καθ' ὅλον τοῦτο τὸ
» διάστημα παραδειγματικὴν τάξιν ἐν τῇ πόλει χάρις εἰς τὴν ἐργώδη προσπάθειαν
» καὶ τὴν πολιτισμένην συμπεριφορὰν τῶν ὀργάνων ὑμῶν. Παρακαλοῦμεν ὅπως μετα-
» βιβάσητε εἰς ἅπαντας τοὺς κ.κ. Ἀξιωματικοὺς καὶ τὰ ὄργανα ὑμῶν τὰ συντε-
» λέσαντα ὑπὸ τὴν καθοδήγησίν σας εἰς τὴν ἀξίαν ἰδιαιτέρας ἐξάρσεως τήρησιν
» παραδειγματικῆς τάξεως καθ' ὅλα τὰ στάδια τῶν ἑορτῶν, τὸν ἔπαινον ἡμῶν καὶ
» τὴν διαπίστωσιν ὅτι ὑπῆρξαν κατὰ πάντα ἄξιοι τῆς πεπολιτισμένης κοινωνίας τῆς
» Κερκύρας, ἐν ᾗ ὑπηρετοῦσι. Ὁ Νομάρχης ΚΟΚΚΙΝΑΤΟΣ».

Θεωροῦμεν ὅμως ἐπιβεβλημμένον νὰ παραθέσωμεν καὶ τὸ κατωτέρω ἔγγραφον ἀναγόμενον εἰς τὴν περίοδον τῆς κατοχῆς. Μαρτυρεῖ καὶ τοῦτο περὶ τῶν κόπων καὶ μόχθων τῆς μικρᾶς δυνάμεως τῆς Ἀστυνομικῆς Δ/νσεως Κερκύρας καὶ περὶ τῶν ἀντιλήψεων αὐτῆς ἐν σχέσει μὲ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ καθήκοντός των.

Ἀπόφασις ὑπ' ἀριθμ. Ε.Π.45 τῆς 30-4-1944.

«Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν: 1) ὅτι ἀπὸ τῆς ἐπανόδου εἰς Κέρκυραν τοῦ Σώματος » τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων ἐπῆλθε σχετικὴ ἀποκατάστασις τῆς τάξεως καὶ ἡ ἐν γένει » κανονικὴ ρύθμισις αὐτῆς, παρὰ τὴν ἀντιξοότητα τῶν περιστάσεων, ὥστε οὔτε » σύγκρισις νὰ εἶναι δυνατὴ ἀπὸ ἀπόψεως ἀσφαλείας πρὸς τὰς λοιπὰς πόλεις τῆς » Ἑλλάδος, 2) τὴν ἐπιδειχθεῖσαν κατὰ τὰς κρισίμους ἡμέρας τῶν βομβαρδισμῶν » φιλότιμον προσπάθειαν πάντων τῶν ὀργάνων τοῦ Σώματος τούτου, 3) ὅτι τὰ » ἀγαθὰ ταῦτα ἀποτελέσματα ὀφείλονται κατ' ἀρχὴν εἰς τὴν δραστηριότητα καὶ » τὸν ζῆλον τοῦ Δ/ντοῦ τοῦ Σώματος, ὅστις διὰ τοῦ παραδείγματός του κατώρθωσε » νὰ ἐμπνεύσῃ τοὺς ὑπ' αὐτὸν ἀξιωματικούς κ.λ.π. ὀργανά του, καὶ 4) τὰς διατά- » ξεις τοῦ ἄρθρου 24 καὶ 27 τοῦ Ν. 1179/38 «περὶ Νομαρχῶν». Ἀποφασίζομεν: » Ἀπονέμομεν ἔπαινον πρὸς τὰ ὄργανα τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων καὶ τὴν πλήρη » εὐαρέσκειάν μας εἰς τὸν Δ/ντὴν ταύτης καὶ τοὺς λοιποὺς Ἀξιωματικοὺς καὶ ὑπαλ- » λήλους, ἐντελλόμεθα ὅπως διὰ τῆς Ἡμερησ. Διαταγῆς τοῦ Σώματος ἀνακοινωθῇ » τοῦτο εἴς τε τοὺς Ἀξιωματικοὺς καὶ ἀπόσπασμα τῆς ἡμερησίας διαταγῆς τεθῇ ἐν » τῷ ἀτομικῷ φακέλλῳ ἑκάστου. Ἡ παροῦσα κοινοποιηθήτω πρός τε τὸ Ὑπουργεῖον » Ἐσωτερικῶν καὶ τὸ Ἀρχηγεῖον Ἀστυνομίας Πόλεων. Ὁ Νομάρχης Ι. ΚΟΜΙ- » ΑΝΟΣ».

6. Γενικὴ κριτική.

Ἐν τέλει παραθέτομεν καὶ τὸ κατωτέρω ἔγγραφον τοῦ Ἐπαγγελματικοῦ καὶ Βιοτεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου Κερκύρας, τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ χαρακτηριστικὴν γενικὴν κριτικὴν τοῦ ἔργου τῆς Ἀστυνομίας ἐν Κερκύρᾳ.

Ἀριθμ. πρωτ. 36186. Κέρκυρα 10-9-46. Πρὸς τὴν Ἀστυν. Δ/νσιν Κερκύρας.

«Ἡ Ἀστυνομία Πόλεων διεκρίθη καὶ διακρίνεται διὰ τὴν ἔναντι τοῦ κοινοῦ » λίαν εὐγενῆ συμπεριφορὰν της, κατὰ τρόπον ὥστε ὁ ἔχων οἱανδήποτε δοσοληψίαν » μετὰ τῆς Ἀστυνομίας ν' ἀποκομίζῃ τὴν ἐντύπωσιν ὅτι δὲν εὑρίσκεται εἰς ἐχθρικὸν » περιβάλλον ἀλλὰ μεταξὺ τῶν ἐντεταλμένων διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν Νόμων πρὸς » τὸ συμφέρον αὐτοῦ τοῦ ἰδίου καὶ τῆς κοινωνίας.

»Ἡ Ἀστυνομία Πόλεων ἐν τῇ ἐφαρμογῇ τῶν Νόμων προσεπάθησε πάντοτε » νὰ μὴ δημιουργῇ θύματα, διότι δὲν ἀπεσκόπει ν' ἀνεύρῃ καὶ τιμωρήσῃ παραβά- » σεις καταλαμβάνουσα ἐξ ἀπίνης ταύτας, ἀλλ' ἀποβλέπουσα εἰς τὸ ἀποτέλεσμα καὶ » καθοδηγοῦσα ἐφήρμοσεν εἰς εὐρυτάτην κλίμακα τὸ σύστημα τῶν συστάσεων μὲ » θαυμάσια ἀποτελέσματα ὑπὲρ τῆς πλήρους ἐφαρμογῆς τῶν Νόμων, χωρὶς νὰ ὑπο- » βάλλωνται πάντοτε μηνύσεις.

»Ἡ Ἀστυνομία Πόλεων, πλήρως κάτοχος τῶν σχετικῶν Νόμων καὶ διατά- » ξεων καὶ παρακολουθοῦσα τὴν ἐξέλιξιν τούτων, ὑπῆρξεν ἀρτίως μελετημένη καὶ » ἐνημεροποιημένη, ὥστε νὰ μὴ δημιουργῇ ὑπερβασίας καὶ ἀδικίας καὶ νὰ καταδυνα- » στεύῃ τὴν κοινωνίαν ἐξ ἀγνοίας τῶν σχετικῶν διατάξεων.

»Ἡ Ἀστυνομία Πόλεων οὐδέποτε ἠγνόησε τὰς Ἐπαγγελματικὰς καὶ Βιο- » τεχνικὰς Ὀργανώσεις καὶ πάντοτε ἐν τῇ ἐφαρμογῇ τῶν Νόμων ἐμελέτησε τὰς » ἀπόψεις τούτων.

»Ἡ Ἀστυνομία Πόλεων ἀποτελεσθεῖσα κατὰ μέγα ποσοστὸν ἐξ ὑγιῶν καὶ » ἱκανῶν στοιχείων παρέχει μὲ τὴν ἐμφάνισίν της τὸ αἴσθημα τῆς ἀσφαλείας, τῆς » ἀμεροληπτου καὶ ἀπροσκόπτου ἐφαρμογῆς τοῦ Νόμων.

»Ἡ Ἀστυνομία Πόλεων εἰς τὰς πολιτικὰς διαμάχας ἐστάθη εἰς τὸ ὕψος » της, διὰ τῆς αὐστηρᾶς ἀμεροληψίας της ἔναντι τῶν διαμαχομένων πολιτικῶν » μερίδων.

»Γενικῶς δὲ ἡ Ἀστυνομία Πόλεων προσέφερεν ἀνεκτιμήτους ὑπηρεσίας » εἰς τὰς πλέον κρισίμους περιστάσεις διὰ τὸ Ἔθνος καὶ τὴν Κοινωνίαν καὶ ἀντε- » πεκρίθη πλήρως εἰς τὸν προορισμόν της».

»Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐπαγγελματικοῦ καὶ Βιοτεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου Κερκύρας

Γ. ΜΑΡΤΖΟΥΚΟΣ»

Η ΑΓΓΛΙΚΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΔΗΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗΝ ΑΠΟΣΤΟΛΗΝ

Ὑπὸ κ. Δ. ΚΑΤΣΙΜΑΓΚΛΗ Ἀστυνόμου Β'

Α.—Γενικὰ διὰ τὴν ὀργάνωσιν τῆς ἀστυνομίας ἐν Ἀγγλίᾳ.

Πολλὰ πράγματα προκαλοῦν ἐντύπωσιν εἰς τὸν διὰ πρώτην φορὰν ἐπισκεπτόμενον τὴν Ἀγγλίαν.

Εἰς τὴν παροῦσαν μου θ' ἀναφέρω τινὰ ἐξ αὐτῶν, τὰ ὁποῖα διεπίστωσα κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐν τῇ Ἀγγλικῇ ἀστυνομίᾳ ἐπισκέψεώς μου καὶ τὰ ὁποῖα μοῦ προυκάλεσαν τὴν ζωηροτέραν ἐντύπωσιν.

Ἐν πρώτοις ἀναφέρω ὅτι εἰς τὴν Ἀγγλίαν δὲν ὑπάρχει ἓν ἢ δύο μόνον ἀστυνομικὰ Σώματα δι' ὁλόκληρον τὴν χώραν, ὡς πανταχοῦ ἀλλαχοῦ καὶ παρ' ἡμῖν, ἀλλὰ πολλὰ καὶ ἀνεξάρτητα ἀλλήλων ἀστυνομικὰ Σώματα δι' ἑκάστην πόλιν ἢ περιφέρειαν (Δήμους—Κομητείας κ.λ.π.). Ἐπίσης ἡ μηχανοποίησις τῆς Ἀγγλικῆς ἀστυνομίας, ἀποτελεῖ, οὕτως εἰπεῖν, τὸν θεμέλιον λίθον εἰς ὃν ἐδράζεται αὕτη καὶ ὅπου στηρίζεται καὶ ὀφείλεται ἡ ὅλη της δραστηριότης.

Ἓν ἕκαστον ἐκ τῶν ἀνεξαρτήτων αὐτῶν σωμάτων διοικεῖται ὑπὸ Ἀρχηγοῦ, ὅστις διορίζεται ὑπὸ τῶν αἱρετῶν τοπικῶν ἀρχῶν ἑκάστης πόλεως ἢ περιφερείας. Αἱ τοπικαὶ αὗται ἀρχαὶ ὀνομάζονται ἐφορευτικαὶ ἐπιτροπαί. Κατὰ κανόνα τῶν ἀρχῶν αὐτῶν προΐσταται ὁ Λόρδος Δήμαρχος. Εἰς τὰς τοπικὰς αὐτὰς ἀρχὰς ὁ Ἀρχηγὸς ἑκάστου σώματος ἀναφέρεται διὰ τὴν ἔγκρισιν τῶν διαφόρων μέτρων ἅτινα κρίνει ἀναγκαῖα διὰ τὴν καλλιτέραν ἀστυνόμευσιν τῆς πόλεώς του ἢ περιφερείας του. Καθ' ἕκαστον δὲ ἔτος ὑποβάλλει εἰς τὰς ἰδίας ἀρχὰς ἔκθεσιν περὶ τοῦ ὅλου ἔργου τῆς ὑπὸ τὰς διαταγάς του ἀστυνομικῆς δυνάμεως.

Αἱ τοπικαὶ αὗται ἀρχαὶ καταβάλλουσι τὸ ἥμισυ τῆς δαπάνης, τῆς ἀστυνομικῆς δυνάμεως τῆς πόλεώς των ἢ περιφερείας των, τοῦ ἑτέρου ἡμίσεος καταβαλλομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν, ὑπὸ τὴν γενικὴν διεύθυνσιν καὶ ἐξάρτησιν τοῦ ὁποίου ὑπάγονται ἅπαντα τὰ ἀστυνομικὰ Σώματα τῶν πόλεων καὶ τῆς ὑπαίθρου, ἐν Ἀγγλίᾳ.

Τῆς ἐξαρτήσεως ἐκ τῶν τοπικῶν αἱρετῶν ἀρχῶν τῶν Πόλεων ἢ περιφερειῶν ἐξαιρεῖται μόνον ὁ ἀρχηγὸς τῆς Μητροπολιτικῆς ἀστυνομίας τῆς Ἀγγλίας. Οὗτος, ὡς καὶ ὁ ἀναπληρωτὴς αὐτοῦ—Ὑπαρχηγὸς—καὶ οἱ τέσσαρες βοηθοί του, διορίζονται τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως καὶ εἶναι ἀποκλειστικῶς ὑπεύθυνοι μόνον εἰς τὴν Κυβέρνησιν καὶ εἰδικώτερον εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸν αὐτῆς.

Διὰ νὰ διορισθῇ δέ τις ἀρχηγὸς ἑνὸς ἀστυνομικοῦ σώματος μιᾶς πόλεως ἢ περιφερείας δὲν εἶναι ἀναγκαῖον νὰ προέρχεται ἐκ τῶν στελεχῶν τοῦ σώματος αὐτοῦ. Δυνατὸν νὰ εἶναι ἢ νὰ ἦτο ἀνώτερος δημόσιος ὑπάλληλος, ἀπόστρατος ἀξιωματικός, κ.λ.π.

Τοῦ μέτρου τούτου δὲν ἐξαιρεῖται καὶ ἡ ἡγεσία τῆς Μητροπολιτικῆς ἀστυνομίας τῆς Ἀγγλίας.

Ἡ ὀργάνωσις τῶν ἀστυνομικῶν σωμάτων τῆς Ἀγγλίας εἶναι εἰδική, δηλαδὴ δὲν ἔχει χαρακτῆρα καθαρῶς πολιτικῆς ὀργανώσεως, ἀλλ' οὔτε καὶ στρατιωτικῆς τοιαύτης καὶ οὐδέποτε ἤλλαξε μέχρι τοῦδε.

Οἱ Ἄγγλοι πιστεύουν ὅτι ἀπαραίτητον στοιχεῖον πρὸς ἐπιτυχίαν τῆς ἀστυνομίας εἶναι νὰ μὴ ἔχῃ αὕτη στρατιωτικὸν χαρακτῆρα καὶ ἐμφάνισιν. Θεωροῦν ὡς ἀσυμβιβάστους τὰς ἀντιλήψεις τῶν στρατιωτικῶν, περὶ γοήτρου, ἀξιοπρεπείας κ.λ.π., μὲ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀστυνομικῆς ὑπηρεσίας. Οἱ ἄκαμπτοι καὶ ἀγέρωχοι

τρόποι καθιστοῦν τὴν ἀστυνομίαν ἀντιπαθῆ εἰς τὸ κοινόν. Ἀλλ' ὅταν τὸ κοινὸν δὲν διάκειται συμπαθῶς πρὸς τὴν ἀστυνομίαν ἡ ἐπιτέλεσις τοῦ ἔργου αὐτῆς καθίσταται σχεδὸν ἀδύνατος.

Εἰς τὴν Ἀγγλίαν ὁ Ἀστυφύλαξ διὰ τοὺς μεγάλους εἶναι ὁ μπόϊ-παιδὶ-διὰ τοὺς μικροὺς ὁ φίλος καὶ προστάτης καὶ ὄχι..... «ὁ Μπαμπούλας».

Ἡ ἀστυνομία τοῦ Λονδίνου, ὀφείλει, κατὰ μέγιστον μέρος, τὴν ἐπιτυχίαν της καὶ τὴν διεθνῆ αὐτῆς φήμην εἰς τὴν ἀπέραντον ἀγάπην ποὺ τρέφει τὸ κοινὸν πρὸς αὐτήν.

Ἡ στολὴ τῶν Ἄγγλων ἀστυνομικῶν εἶναι ἁπλῆ, ἀλλ' ἐπιβλητική, παρέχει ἐλευθερίαν κινήσεως καὶ εἶναι εὐδιάκριτος.

Τὰς μεγαλοπρεπεῖς καὶ πολυποικίλτους στολὰς ἢ μὲ δερμάτινα ἐξαρτήματα τὰς θεωροῦν ὡς παντελῶς ἀκαταλλήλους διότι πολλάκις ὁ ἀστυνομικὸς παρίσταται ἀνάγκη νὰ καταδιώξῃ ἐν μέσῃ ὁδῷ κακοποιὸν ἢ νὰ συμπλακῇ μετ' αὐτοῦ. Εἰς τὰς περιπτώσεις αὐτὰς τὸ μόνον ποὺ προσφέρει ἡ μεγαλοπρέπεια τῆς στολῆς εἶναι ἡ γελοιοποίησις.

Μῖσος πραγματικὸν τρέφουν οἱ Ἄγγλοι ἐναντίον τῆς ὁπλοφορίας. Ὑποστηρίζουν ὅτι τὸ ὅπλον δύο πράγματα δύναται νὰ προσφέρῃ εἰς τὸν ἀστυνομικὸν ἢ νὰ τὸν καταστήσῃ ἀνεπιγνώστως προκλητικὸν καὶ τραχύν, ὁπότε ἀντὶ νὰ προλαμβάνει τὰ ἀδικήματα νὰ τὰ προκαλῇ, ἢ νὰ τὸν ἀποστείλῃ εἰς τὴν φυλακήν. Τὸ μόνον ὅπλον ἀμύνης ποὺ ἀναγνωρίζουν καὶ ἐπιτρέπουν εἶναι ἡ ἀστυνομικὴ ράβδος.

Πρὸ ἔτους εἰς τὸ Λονδῖνον ἀστυφύλαξ ἐκτελῶν ὑπηρεσίαν ἀντελήφθη κακοποιὸν καθ' ὃν χρόνον προσεπάθη νὰ διαρρήξῃ κατάστημά τι. Ἐπεδίωξε νὰ τὸν συλλάβῃ, ἀλλ' ὁ κακοποιὸς ἐτράπη εἰς φυγὴν καταδιωκόμενος ἀπὸ τὸν ἀστυφύλακα, ὅταν δὲ ὁ ἀστυφύλαξ ἐπλησίασε τὸν διαρρήκτην οὗτος ἐξήγαγε περίστροφον τὸ ὁποῖον ἔφερε, ἐπυροβόλησε καὶ ἐφόνευσε τὸν ἀστυφύλακα. Τότε ὁλόκληρος ὁ τύπος

διεμαρτυρήθη καὶ ἠξίωσε, ὅπως ἡ ὑπηρεσία ἐπιτρέψῃ εἰς τοὺς ἀστυνομικοὺς νὰ ὁπλοφορῶσι. Οἱ ἁρμόδιοι ἀπήντησαν ὅτι δὲν εἶναι ὀρθὸν νὰ λάβωσι ἀπόφασιν ἐξ ἑνὸς λυπηροῦ μέν, ἀλλὰ τυχαίου γεγονότος καὶ ν' ἀνατρέψωσι μέτρον ἐφαρμοζόμενον ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ σώματος καὶ ἐπιδιώκοντος ὡρισμένον σκοπόν.

Ἐξ ὅλων τῶν ἀστυνομικῶν Σωμάτων τῆς Ἀγγλίας τὸ μεγαλύτερον εἶναι τὸ τοῦ Λονδίνου.

Ἡ διοίκησις τῆς Μητροπολιτικῆς ἀστυνομίας τῆς Ἀγγλίας ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ Ἀρχηγοῦ αὐτῆς βοηθουμένου ὑφ' ἑνὸς ἀναπληρωτοῦ του τοῦ Ὑπαρχηγοῦ καὶ τεσσάρων βοηθῶν του.

Τὸ Ἀρχηγεῖον ἀποτελεῖται ἀπὸ ἓξ τμήματα. Ἑκάστου Τμήματος προΐστανται εἷς ἐκ τῶν βοηθῶν τοῦ Ἀρχηγοῦ φέρων τὸν βαθμὸν τοῦ ἀσιστὰν—κομισιονὲρ (Ὑποστρατήγου). Τὰ τμήματα ταῦτα παρίστανται διὰ τῶν ἑξῆς γραμμάτων: Α') ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ, Β') ΤΡΟΧΑΙΑ—ΜΕΤΑΦΟΡΑΙ, C') ΑΣΦΑΛΕΙΑ—ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΛΟΓΙΚΑΙ ΥΠΗΡΕΣΙΑΙ D') ΠΑΘΗΤΙΚΗ ΑΕΡΑΜΥΝΑ, S') ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ L') ΝΟΜΙΚΟΣ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ.

Ὁ ὀργανικὴ δύναμις τῆς Μητροπολιτικῆς ἀστυνομίας εἶναι σήμερον 20.000. Πλὴν ὅμως ὑπηρετοῦσι μόνον 16.000 καὶ ἐκ τῶν ὁποίων αἱ 400 εἶναι γυναῖκες, αἵτινες ἀποτελοῦσι καὶ τὴν ὅλην δύναμιν τῆς ἐκ γυναικῶν Μητροπολιτικῆς ἀστυνομίας.

Τὴν συμπλήρωσιν τοῦ κενοῦ τῆς ὀργανικῆς δυνάμεως τῆς Μητροπολιτικῆς ἀστυνομίας δὲν κατώρθωσε νὰ ἐπιτύχῃ ἡ ἡγεσία αὐτῆς παρὰ τὰς καταβληθείσας καὶ καταβαλλομένας προσπαθείας διὰ διαφόρων μέσων, λόγῳ μεγάλης ἀπροθυμίας τῶν νέων τῆς Ἀγγλίας νὰ καταταγῶσι εἰς τὸ ἀστυνομικὸν σῶμα. Ἡ τραχύτης τῆς ἐργασίας καὶ ἡ εὔκολος ἀνεύρεσις ἐργασίας εἰς ἄλλους τομεῖς, μὲ ἱκανοποιητικὴν ἀμοιβήν, εἶναι οἱ κυριώτεροι λόγοι τούτου.

Κυρία ἀποστολὴ τῆς Ἀγγλικῆς ἀστυνομίας εἶναι ν' ἀποκρούῃ τοὺς κινδύνους, οἵτινες ἀπειλοῦσι τὴν ὑπόστασιν τοῦ Κράτους καὶ νὰ προστατεύῃ τὴν ζωήν, τιμήν, ἐλευθερίαν, περιουσίαν τοῦ ἀτόμου, ἔτι δὲ νὰ ἐπιδιώκῃ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν νόμων καὶ νὰ λαμβάνῃ μέτρα διὰ τῶν ὁποίων διευκολύνεται ὁ κανονικὸς βίος τῶν ἀνθρώπων.

Ὅθεν διὰ καταλλήλων μέτρων ρυθμίζει τὴν κυκλοφορίαν τῶν πεζῶν εἰς τὰς ὁδούς, ρυθμίζει τὴν τροχαίαν κίνησιν διὰ τὴν πρόληψιν τῶν ἐκ ταύτης δυστυχημάτων, τηρεῖ γενικῶς τὴν τάξιν εἰς Δημοσίους τόπους, λαμβάνει μέτρα εἰς τοὺς τόπους Δημοσίων συγκεντρώσεων καὶ Δημόσια Κέντρα, λαμβάνει μέτρα πρὸς πρόληψιν τῶν ἐκ πάσης φύσεως δυστυχημάτων, ἐφαρμόζει τὰ σχετικὰ μὲ τὰ ἤθη ἄρθρα τοῦ Ποινικοῦ Νόμου, παρακολουθεῖ τὰ τυχηρὰ παίγνια καὶ τὰ πάσης φύσεως στοιχήματα καὶ ἐνεργεῖ τὸν ἔλεγχον τῶν καταστημάτων πωλήσεως οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν. Τὴν Ἀγγλικὴν ἀστυνομίαν δὲν ἀπασχολοῦσι πλεῖστα ἄλλα θέματα, ὡς γίνεται παρ' ἡμῖν, ἤτοι ἡ ἐφαρμογὴ τῆς ἐργατικῆς νομοθεσίας, οἱ Νόμοι περὶ οἰκοδομῶν, αἰσχροκερδείας, ὑγιεινῆς κ.λ.π. Τὸ ζήτημα τῆς διώξεως τοῦ κομμουνισμοῦ ἀπασχολεῖ μικρὰν δύναμιν καὶ μόνον πρὸς συλλογὴν πληροφοριῶν, δι' ὡρισμένα ἄτομα ἐπιθυμοῦντα νὰ ἐργασθῶσι εἰς Κρατικὰς ὑπηρεσίας ἢ νὰ καταταγῶσι εἰς τὴν Ἀστυνομίαν.

Ἡ Μητροπολιτικὴ ἀστυνομία τῆς Ἀγγλίας ἀστυνομεύει σήμερον ἔκτασιν 700 τετραγων. μιλίων μὲ ἐννέα ἑκατομμύρια κατοίκους.

Γενικῶς ἡ ὅλη διάρθρωσις αὐτῆς δὲν διαφέρει οὐσιωδῶς τῆς ἡμετέρας εἰ μὴ μόνον εἴς τινας μικρολεπτομερείας. (Γνωστὸν τυγχάνει ὅτι ἡ ἡμετέρα ἀστυνομία, ὡς πρότυπον ἔλαβε τὴν Μητροπολιτικὴν ἀστυνομίαν τῆς Ἀγγλίας, κατὰ τὴν ἵδρυσίν της).

Ἡ ὅλη περιοχὴ τῆς Ἀγγλικῆς Πρωτευούσης, μετὰ τῶν Προαστείων αὐτῆς, διαιρεῖται εἰς τέσσαρας περιοχὰς καὶ αἱ περιοχαὶ αὗται ὑποδιαιροῦνται εἰς εἴκοσι τρεῖς

Διοικήσεις, ἐξ ὧν ἡ μία τοῦ Ταμέσεως, αἱ Διοικήσεις εἰς Ὑποδιευθύνσεις καὶ αἱ Ὑποδ/νσεις εἰς ἀστυνομικὰ Τμήματα τάξεως. Γενικῶς ἡ διεξαγωγὴ τῆς ὑπηρεσίας εἰς τὰ Τμήματα τάξεως ἐνεργεῖται ὡς καὶ παρ' ἡμῖν. Οὐχ' ἧττον ὅμως ἔχουσιν ἐπέλθη μεταβολαί τινες, μᾶλλον οὐσιώδεις, ὡς πρὸς τὴν διεξαγωγὴν τῆς ὑπηρεσίας τῶν ἀστυφυλάκων καὶ ἀρχιφυλάκων.

Ἀστυφύλαξ ρυθμιστὴς Τροχαίας Κινήσεως.

Ἡ ὑπηρεσία τῶν Ὑπαστυνόμων—Ἀξιωματικὸς ὑπηρεσίας Καταστήματος ἢ ἐπιθεωρήσεως—τῶν Ἀρχιφυλάκων—ἐπόπτης ἢ βοηθὸς Ἀξιωματικοῦ Καταστήματος—καὶ τῶν ἀστυφυλάκων σκοπῶν ἢ ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας, εἶναι ὀκτάωρος συνεχής. Οἱ τῆς πρώτης ἀλλαγῆς ἀναλαμβάνουν ὑπηρεσίαν εἰς τὰς (6) καὶ παραδίδουν εἰς τὰς (2), οἱ τῆς δευτέρας εἰς τὰς (2) καὶ παραδίδουν εἰς τὰς (10) καὶ οἱ τῆς τρίτης εἰς τὰς (10) καὶ παραδίδουν εἰς τὰς (6). Διαφορετικαὶ εἶναι αἱ ὧραι ἀναλήψεως ὑπηρεσίας τῶν ὑπαλλήλων τῶν ἀσχολουμένων μὲ θέματα τῆς Τροχαίας κινήσεως. Εἰδικὰ Τμήματα Τροχαίας κινήσεως, ἐν Ἀγγλίᾳ, δὲν ὑφίστανται, ἀλλ' ἕκαστον Τμῆμα διαθέτει ἐκ τῆς δυνάμεώς του τὴν ἀναγκαιοῦσαν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον δύναμιν. Οἱ περισσότεροι διατιθέμενοι ὑπάλληλοι ἀναλαμβάνουν ὑπηρεσίαν κατὰ τὰς ὥρας τῆς μεγαλυτέρας κινήσεως. Ἡ ἐναλλαγὴ τῶν ἀλλαγῶν δὲν εἶναι ἐνιαία εἰς ὅλα τὰ ἀστυνομικὰ Σώματα τῆς Ἀγγλίας. Εἰς τὰ περισσότερα ὅμως αὕτη γίνεται ὡς ἑξῆς :

Ἡ πρώτη ἐναλλάσεται μὲ τὴν τρίτην, ἡ τρίτη μὲ τὴν δευτέραν καὶ ἡ δευτέρα μὲ τὴν πρώτην. Εἰς ἑκάστην κατάστασιν τῆς ἑβδομαδιαίας ὑπηρεσίας ἀναγράφεται καὶ ἡ 45λεπτος κατὰ ὀκτάωρον ἀνάπαυσις τὴν ὁποίαν δικαιοῦνται οἱ Ὑπαστυνόμοι, Ἀρχιφύλακες καὶ Ἀστυφύλακες τῶν Τμημάτων τάξεως καὶ Τροχαίας κινήσεως. Ἡ 45λεπτος ἀνάπαυσις χορηγεῖται πρὸς λῆψιν φαγητοῦ ἢ ἀναψυκτικοῦ καὶ τὴν διέρχονται εἰς ὡρισμένον μέρος, ὁριζόμενον ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ τοῦ Τμήματος. Συνήθως

τὸ μέρος αὐτὸ εἶναι τὸ οἴκημα τῶν ἀστυνομικῶν λεσχῶν. Οἱ προσερχόμενοι πρὸς ἀνάπαυσιν ὑπογράφουν κατὰ τὴν εἴσοδον καὶ κατὰ τὴν ἔξοδον (ἔναρξις—λῆξις 45λέπτου ἀναπαύσεως) εἰς ὡρισμένον πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον βιβλίον.

Ἐκτὸς τῆς 45λέπτου ἀνὰ ὀκτάωρον ἀναπαύσεως οἱ ἀστυφύλακες λαμβάνουσι καὶ μίαν ἡμέραν ἀνάπαυσιν τὴν ἑβδομάδα. Συνήθως ἡ ἡμέρα αὕτη εἶναι Σάββατον ἢ Κυριακή, διότι αὕτη θὰ χρησιμοποιηθῇ ἢ πρὸς παρακολούθησιν ἀθλητικοῦ ἀγῶνος ἢ πρὸς μετάβασιν εἰς τὴν ἐξοχήν.

Τὸ μέτρον τοῦτο τὸ τηρεῖ ἡ ὑπηρεσία μετὰ θρησκευτικῆς εὐλαβείας τολμῶ νὰ εἴπω καὶ οὐδαμοῦ διεπίστωσα παρέκκλισιν ἢ καταστρατήγησιν ὡς συμβαίνει δι' ἐλαχίστους εὐτυχῶς παρ' ἡμῖν διοικητάς, οἵτινες χορηγοῦσι τὴν ἡμερησίαν ἀνάπαυσιν, ὅταν ἀστυφύλαξ συμπίπτει νὰ ἔχῃ ὑπηρεσίαν ἑνὸς μόνον 4ώρου κατὰ τὸ 24ωρον τῆς ἀναπαύσεως.

Ἀλλ' ἐκτὸς τῆς 45λέπτου ἀνὰ ὀκτάωρον ἀναπαύσεως καὶ τῆς ἡμερησίας ἑβδομαδιαίας τοιαύτης ὅλοι οἱ ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι λαμβάνουσι καὶ 20ήμερον κανονικὴν ἄδειαν ἐτησίως.

Οἱ ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι τῆς Ἀγγλίας εἶναι ὀργανωμένοι συνδικαλιστικῶς καὶ ἅπαντες συνέρχονται καὶ συσκέπτονται περὶ θεμάτων σχέσιν ἐχόντων μὲ τὴν ἠθικὴν ἐξύψωσιν καὶ οἰκονομικὴν βελτίωσιν τοῦ ἐπαγγέλματός των. Διὰ δύο ὅμως θέματα ἀπαγορεύεται πᾶσα συζήτησις καὶ ἀφοῦ ἀπαγορεύεται, οὐδεμία γίνεται ποτὲ συζήτησις μεταξὺ τῶν Ἄγγλων. Ταῦτα εἶναι τὸ περὶ πειθαρχίας καὶ τὸ περὶ προαγωγῶν θέμα. Ὡς πρὸς τὴν πειθαρχίαν ἐν τῇ Ἀγγλικῇ ἀστυνομίᾳ δύναταί τις εὐκόλως ν' ἀπατηθῇ ὅταν βεβαίως κρίνῃ ἐπιπολαίως καὶ ἐπιφανειακῶς καὶ δὲν ζητήσῃ ν' ἀνεύρῃ τὰ βαθύτερα αἴτια τῆς συμπεριφορᾶς τῶν Ἄγγλων ἀξιωματικῶν τῆς ἀστυνομίας πρὸς τοὺς κατωτέρους συναδέλφους των. Οὐδεμίαν ἀπόστασιν διακρίνει τις μεταξὺ ἀνωτέρων καὶ κατωτέρων, γενικῶς δὲ αἱ σχέσεις των εἶναι ἴσου πρὸς ἴσον. Τοῦτο νομίζω ὅτι εἶναι ἓν ἐκ τῶν γνησιωτέρων γνωρισμάτων ἐκδηλώσεως τοῦ βαθμοῦ τοῦ πολιτισμοῦ ἑνὸς ἀτόμου ἢ ἑνὸς λαοῦ καὶ κατὰ τὴν γνώμην μου ὁ Ἀγγλικὸς λαὸς καὶ ὡς ἐκ τούτου καὶ οἱ ἀστυνομικοί του, ἵστανται σήμερον μεταξὺ καὶ ἄλλων βεβαίως λαῶν εἰς τὴν πρώτην βαθμίδα τοῦ πολιτισμοῦ. Λέγω ὅτι δυνατὸν νὰ ἀπατηθῇ τις, διότι ἡ μεταχείρισις αὕτη προϋποθέτει ἀμοιβαίαν ἄψογον συμπεριφορὰν ὅλων διότι ἄλλως, ὁ παραβαίνων τοὺς κανόνας αὐτομάτως οὕτως εἰπεῖν, θὰ αἰσθανθῇ τὴν διὰ λευκοῦ μὲν χειροκτίου περιβεβλημένην, ἀλλ' ἄτεγκτον, Σπαρτιατικὴν πυγμὴν τῆς πειθαρχίας ποὺ διέπει τὴν Ἀγγλικὴν ἀστυνομίαν. Παρέστημεν εἷς τινα πόλιν τῆς Σκωτίας, κατὰ τὸν χρόνον πειθαρχικοῦ ἐλέγχου κατωτέρων ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων. Ὁ εἷς ἦτο ἀρχιφύλαξ μὲ 35ετῆ ὑπηρεσίαν καὶ κατηγορεῖτο δι' ἀπώλειαν ἐγγράφου, ὁ ἕτερος ἀστυφύλαξ μὲ 10ετῆ ὑπηρεσίαν καὶ κατηγορεῖτο διὰ παράλειψιν ἐκτελέσεως τῆς 8ώρου ὑπηρεσίας του, λόγῳ μέθης. Εἰς τὸν πρῶτον ὑπεδείχθη ὑπὸ τοῦ Ἀρχηγοῦ νὰ ὑποβάλῃ παραίτησιν διότι τὸ παράπτωμά του ἦτο βαρύτατον καὶ ὁ Ἀρχηγὸς του ἦτο ἀποφασισμένος νὰ προτείνῃ εἰς τὸ Συμβούλιον τὴν ἀπόλυσίν του. Ἐδέχθη καὶ ὑπέβαλε ἀμέσως τὴν παραίτησίν του. Τὸν ηὐχαρίστησε ὁ Ἀρχηγός του καὶ τοῦ ἐδήλωσε ὅτι θὰ τοῦ κάμνῃ καὶ εὔφημον μνείαν διὰ τὰς πολλὰς πρὸς τὴν πόλιν προσφερθείσας ὑπηρεσίας του. Ηὐχαρίστησε καὶ αὐτὸς τὸν Ἀρχηγόν του καὶ ἀπεχωρίσθησαν κατόπιν θερμοτάτης χειραψίας καὶ μειδιῶντες.

Εἰς τὸν ἀστυφύλακα ἐπεβλήθη, λίαν ἐπιεικῶς, ἡ ποινὴ τοῦ προστίμου τῶν πέντε λιρῶν καὶ ἡ μετάθεσίς του ἐκ τοῦ Τμήματος εἰς ὃ ὑπηρέτει, εἰς ἕτερον καὶ εἰς τὸ τῆς πλέον κακοφήμου περιφερείας τῆς πόλεως, λόγῳ τοῦ ἀρίστου παρελθόντος του καὶ τῆς μεγάλης ὑπηρεσιακῆς του ἀποδόσεως. Τὸ ποσὸν δὲ τῶν πέντε λιρῶν εἶναι κατά τι ὀλιγώτερον ἀπὸ τὴν ἀμοιβὴν μιᾶς ἑβδομάδος διὰ τοὺς ἀστυφύλακας, ἅπαντες δὲ ἐν Ἀγγλίᾳ πληρώνονται ἑβδομαδιαίως. (Συνεχίζεται)

ΤΑ 12 ΜΥΣΤΙΚΑ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΑΥΛΩΝ

ΕΚΜΥΣΤΗΡΕΥΣΕΙΣ ΕΝΟΣ ΠΡΩΗΝ ΠΡΕΣΒΕΥΤΟΥ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ

Ὑπὸ τοῦ **ΑΛΑΙΝ ΑΠΟΥΩΡΝΤ**
Μετάφρ. ὑπὸ Σ.Α.Χ.—ΘΕΟΔΟΤΟΥ

Γ'. ΓΑΛΛΙΚΗ ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΚΟΠΕΙΑ

—ΑΝΑΤΡΟΠΗ ΙΤΑΛΙΚΗΣ ΚΑΤΑΚΤΗΤΙΚΗΣ ΣΚΕΥΩΡΙΑΣ—

— «Ἐὰν μοῦ ἐπιτρέπετε, Ἐξοχώτατε, θὰ παρακαλέσω νὰ μοὶ διηγηθῆτε τὴν » ἱστορίαν τῶν συμβάντων σας εἰς τὸ Κυρηνάλιον τῆς Ἰταλίας, τὰ ὁποῖα, καθ' ὑμᾶς, » ἔσχον τέλος ἐκτάκτως ρωμαντικόν».

Ὁ Πρεσβευτὴς ἐμειδίασε μὲ ἐπιείκειαν.

— «Ἔστω, καλά, φίλε μου, τοσούτῳ μᾶλλον καθόσον κανεὶς δὲν ὑπάρχει ποὺ » νὰ δυσαρεστηθῇ ἀπὸ αὐτήν».

— «Ἐν πρώτοις, εἶναι ἀναγκαῖον νὰ γνωρίζετε ὅτι ὁμιλῶ περὶ τῆς ἐποχῆς » καθ' ἣν ἤμην διωρισμένος ὡς Πρεσβευτὴς παρὰ τῷ Βασιλείῳ τῆς Ἰταλίας, καὶ » δὲν πρέπει νὰ συγχέητε τὴν ἰδιότητά μου ταύτην μὲ τὴν προγενεστέραν παρομοίαν » παρὰ τῷ Βατικανῷ. Ἡ μεταβολὴ δὲν ὑπῆρξε πολὺ εὐάρεστος. Δὲν ἤμην πλέον » φίλος τοῦ Πάπα, ἐπειδὴ δὲ αἱ σχέσεις μας μὲ τὴν Ἰταλίαν ἦσαν τεταμέναι, δὲν » ἔγινα δεκτὸς εἰς τὴν οἰκειότητα τοῦ Οὐμβέρτου. Θὰ εἴπητε βέβαια ὅτι δὲν εἶχα » τὸ δικαίωμα ν' ἀπαιτῶ τοιαύτην. Εἶναι ἀλήθεια. Ἐν τούτοις ἄλλοι Βασιλεῖς ὄχι » ὀλιγώτερον ἐπιδρῶντες παρὰ ὁ βασιλεὺς τῆς Ἰταλίας κατεδέχθησαν νὰ μοὶ ἐμπι- » στευθοῦν τὴν φιλίαν των, τὴν ὁποίαν πιστεύω ὅτι ποτὲ δὲν κατεχράσθην».

— «Αὐτὸ ποὺ μὲ λέγετε, Ἐξοχώτατε, μὲ ἐκπλήττει, ἐψιθύρισα. Εἶναι ἀληθὲς » ὅτι ἡ Ἰταλικὴ αὕτη μοναρχία εἶναι νεαρὰ—οἱ δὲ νεόπλουτοι αὐτοὶ εἶναι πάντοτε » ἀποκλειστικοί».

Εἶχα κακῶς ὁμιλήσει. Ὁ Πρεσβευτὴς ἐξηγέρθη καὶ μοὶ εἶπε:

— «Κύριε, νομίζω ὅτι σφάλλετε. Ἐγὼ δὲν ἀπέδωκα τὴν ψυχρότητα ταύτην » τοῦ βασιλέως τῆς Ἰταλίας εἰς ἀφορμὰς προσωπικάς, ἀλλὰ ἁπλῶς καὶ μόνον εἰς » πολιτικὰς ἐπιδράσεις, τὰς ὁποίας σᾶς ἀνέφερα».

Ἔσπευσα νὰ ζητήσω συγγνώμην διὰ τὴν ἠλιθιότητά μου. Ὅταν ἐτελείωσα, ἡ Αὐτοῦ Ἐξοχότης ἐξηκολούθησεν.

— «Ἡ ὑπόθεσις περὶ τῆς ὁποίας θὰ ὁμιλήσω συνέβη πρό τινων ἐτῶν, ὀλί- » γον χρόνον μετὰ τὴν ἄφιξίν μου εἰς τὴν Ρώμην. Ἕνας χορὸς τῆς Αὐλῆς ἐδίδετο » εἰς τὰ Ἀνάκτορα, καὶ ὡς ἐκ τῆς ἰδιότητός μου προσεκλήθην εἰς αὐτόν. Ἡ σκηνὴ » ἦτα λαμπρά. Ἡ Ἰταλία δὲν εἶχεν ἀκόμη τελείως χωνεύσει τὸ ὀλέθριον ἐπεισόδιόν » της, τῆς Μασσάβας, ποὺ ὑπῆρξε τραχεῖα πληγὴ εἰς τὸ νέον ἔθνος. Ὁ βασιλεὺς » Οὐμβέρτος εὑρίσκετο ἐν τῷ μέσῳ τῆς κεντρικῆς αἰθούσης. Ἡ ἀδρὰ καὶ χονδρὴ » μορφή του, ἦπο εἰς παράδοξον ἀντίθεσιν πρὸς τὴν στρατιωτικὴν ἐνδυμασίαν του. » Εἶχε πέριξ του, τοὺς ἀξιωματικούς του, μὲ λαμπρὰς στολάς, καὶ τὰ μέλη τῆς » Κυβερνήσεως, ἔχοντα ἐπὶ κεφαλῆς τὸν Σινιὸρ Κρίσπην.

—«Ἐπλησίασα εἰς τὴν Μεγαλειότητά του, ἕτοιμος νὰ τῷ ὑποβάλω τὰ σέβη » μου καὶ νὰ τὸν χαιρετήσω κατὰ τὸ σύνηθες. Πρὸς μεγάλην μου ἔκπληξιν, ἡ στάσις » του μετεβλήθη ἀποτόμως. Ἐμειδίασεν ἐγκαρδίως μόλις μὲ εἶδεν, ἐπροχώρησε » κατὰ δύο βήματα—τιμὴν προωρισμένην ἀποκλειστικῶς πρὸς μέλη βασιλευόντων » Οἴκων—καὶ ἐξέτεινε τὰ δύο χέρια του μὲ ὁρμὴν εἰλικρινοῦς ὑποδοχῆς τῆς ἀφίξεώς » μου. Τερφθεὶς ἀπὸ τὴν δεξίωσιν ταύτην, περιέφερα τὰ βλέμματά μου πέριξ μου » διὰ νὰ ἴδω τὴν ἐντύπωσιν ποὺ παρήχθη ἀπὸ αὐτὴν τὴν συγκατάβασιν εἰς τὰ λοιπὰ » μέλη τοῦ ὁμίλου. Τὸ ἀποτέλεσμα ὑπῆρξε περίεργον. Πολλοὶ ἐξ αὐτῶν ἦσαν ἐκπε- » πληγμένοι ἀπὸ αὐτὸ ποὺ ἔβλεπαν. Ἀλλ' ὁ σινιὸρ Κρίσπη καὶ δύο-τρεῖς ἄλλοι ἐγε- » λοῦσαν ὡς θεαταὶ κωμῳδίας.

— «Μὴ εὐχαριστημένος ἀπὸ αὐτὸ τὸ δεῖγμα τῆς ἐγκαρδιότητος, ὁ Οὐμβέρτος » μὲ ἐκράτησε μερικὰ λεπτὰ πλησίον του, ὁμιλῶν οἰκείως περὶ κυνηγίου ἀγριο- » χοίρου ποὺ ἐτελέσθη πρό τινος καιροῦ εἰς τὰ κτήματά του.

— «Πρέπει νὰ μᾶς συνοδεύσετε τὴν προσεχῆ φοράν, εἶπεν· εἶναι ἕνα σπὸρ » εἰς τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ παραστῆτε. Ἐκτὸς τούτου, τρέφω τὴν ἐλπίδα νὰ σᾶς » συναντῶ συχνότερον παρ' ὅ,τι ὑπῆρξε δυνατὸν ἕως τώρα εἰς αὐτὴν τὴν δυστυχι- » σμένην Ρώμην, ὅπου δὲν ἔχει τις ἓν λεπτὸν εἰς τὴν διάθεσίν του».

— «Εἶσθε πολὺ καλός, Μεγαλειότατε, ἀπήντησα. Ἡ τιμὴ ποὺ μὲ προτείνετε » εἶναι αὐτὴ ποὺ ἐπιθυμῶ περισσότερον».

Λέγων αὐτὰς τὰς λέξεις παρετήρησα πέριξ μου. Ἡ πρώτη μου ἐντύπωσις ἐπεβεβαιώθη. Εἶδα εἰς τὸ μέτωπον τοῦ Κρίσπη ἔκφρασιν ἀνησυχίας. Τὸ γεγονὸς εἶναι ὅτι ὁ βασιλεὺς ἐπροχώρησε πολὺ μακρὰν καὶ ὁ ἔξυπνος Σικελὸς τὸ ἀντελήφθη. Ἕνας γηραιὸς διπλωμάτης ὅπως ἐγώ, ποὺ ἐπέρασα τὸν ὡραιότερον χρόνον τῆς ζωῆς μου εἰς τὴν ἀτμόσφαιραν τῶν Αὐλῶν, δὲν πιάνεται γρήγορα ἀπὸ παρόμοια τεχνά- σματα. Προτοῦ χωρισθῶ ἀπὸ τὸν βασιλικὸν ὅμιλον, ἤμην πεπεισμένος ὅτι κάποια σκευωρία ἐπλέκετο, ὄχι ἀδιάφορος διὰ τὴν Γαλλίαν, καὶ ὅτι ἐπροσπαθοῦσαν νὰ ἐξαπατήσουν τὴν ἐπαγρύπνησίν μου.

«Παρουσίασα τὰ σέβη μου εἰς τὴν βασίλισσαν Μαργαρίταν. Ἡ Μεγαλειό- » της Της, ἡ ὁποία πάντοτε ἐπέδειξεν ἀπέναντί μου ἔκτακτον ἐπιφυλακτικότητα, » ἐπεβεβαίωσε τὰς ὑπονοίας μου μὲ δεξίωσιν παρομοίαν πρὸς τὴν τοῦ βασιλέως » Οὐμβέρτου. Συγχρόνως ἀντελήφθην κάποιαν ἀμηχανίαν μαζὺ μὲ αὐτὴν τὴν πλα- » στὴν φιλίαν—ἡ βασίλισσα ἦτο γυνὴ ὑπέροχος—ποὺ μὲ ἔκανε νὰ ὑποθέσω ὅτι » ἀκουσίως της ἔπαιζε τὸ πρόσωπον ποὺ τῇ ἐπέβαλαν.

«Πλήρης πτοήσεως καὶ φόβου καὶ προσπαθῶν ματαίως νὰ ἀνακαλύψω τὴν » φύσιν τοῦ μυστηρίου τούτου, διέσχισα ἀφῃρημένος τὴν αἴθουσαν τοῦ χοροῦ, ὁπό- » ταν ἔξαφνα συνήντησα τὴν Κόμησαν Οὐρμπίνο, κυρίαν τῆς τιμῆς τῆς βασιλίσσης » Μαργαρίτας. Ἡ διακεκριμένη αὕτη κυρία, ποὺ ἦτο ἡ ἔμπιστος τῆς Μεγαλειό- » τητός Της, ἦτο χήρα, ἀπολέσασα τὸν σύζυγόν της, τὸν στρατηγὸν Οὐρμπῖνο, » πρὸς ἑνὸς ἔτους. Εἶχα λόγους ἰδιαιτέρους διὰ νὰ καλλιεργήσω τὴν φιλίαν της. » Εἰς τὴν ἀπομεμονωμένην θέσιν ποὺ εὑρισκόμην, ἠμποροῦσε νὰ μοὶ ἀποδώσῃ με- » γίστας ὑπηρεσίας. Ἡμεῖς οἱ διπλωμάται δὲν ἔχομεν ἐνδοιασμοὺς τῆς συνειδήσεως, » καὶ ἴσως δὲν ἐσκέφθην ἐπαρκῶς τὰς μοιραίας συνεπείας ποὺ αἱ φιλοφρονήσεις μου » ἠμποροῦσαν νὰ ἐπισύρουν, ὑπ' ὄψει τῆς εὐθιξίας τῆς χήρας τοῦ στρατηγοῦ. Ἐν- » νοεῖτε εὐκόλως ὅτι ἔσπευσα νὰ τὴν συναντήσω. Μὲ ἐδέχθη μὲ οἰκειότητα καὶ ἔκαμε » θέσιν διὰ νὰ δυνηθῶ νὰ καθήσω πλησίον της.

— «Καλῶς ὡρίσατε, Κύριε Πρεσβευτά, ἀνέκραξεν—ὡμιλούσαμεν πάντοτε » γαλλιστὶ—ἤρχισα νὰ φοβοῦμαι ὅτι δὲν θὰ ἤρχεσθε.

— «Ὑποθέσατε αὐτό, ἀπήντησα, ἐνῷ τὴν παρετήρουν, μὲ σκοπὸν νὰ ἀνα- » καλύψω ἂν ἦτο ἐν γνώσει τῆς σκευωρίας ποὺ ὑπωπτευόμην».

Ἡ κόμησσα ἐμειδίασεν ἐπιχαρίτως.

— «Γνωρίζω πολὺ καλὰ τοὺς ἄνδρας, εἶπε πονηρῶς. Ὁμολογήσατε ὅτι θὰ » ἐπροτιμούσατε νὰ ἐμένατε εἰς τὴν Πρεσβείαν σας, εἰς τὴν αἴθουσάν σας, μὲ ἓν σι- » γάρον καὶ ἴσως μὲ ἓν σύγγραμμα τοῦ Ντωντέ».

Ἐκίνησα τὴν κεφαλὴν μὲ ὕφος καρτερικόν.

— «Φεῦ! Δὲν ἔχω κανένα εἰς τὴν αἴθουσάν μου διὰ νὰ μὲ συντροφεύσῃ, εἶπα » λυπηρῶς. Ἀλλὰ ποῖον οἶκτον διὰ τὴν μόνωσίν μου δύναμαι νὰ ἐλπίζω ἀπὸ σᾶς, » ποὺ εἶσθε πάντοτε ἐν τῷ μέσῳ πλήθους θαυμαστῶν ;»

— «Ἄ! Δὲν μὲ γνωρίζετε, ἀπήντησε, κλίνουσα τὴν κεφαλὴν ἐπιχαρίτως». Εἶδα ὅτι ἡ στιγμὴ εἶχεν ἔλθει διὰ νὰ ἀλλάξωμεν συνομιλίαν.

— «Ὡραῖον βάλς παίζουν τώρα, εἶπα. Θέλετε νὰ μοὶ κάμετε τὴν τιμὴν νὰ » τὸ χορεύσωμεν μαζύ ;»

Συνῆνεσε καὶ ἐκάμαμεν ἕνα γῦρον. Ἀλλὰ τὸ πνεῦμά μου ἦτο ἀπερροφημένον ἀπὸ τὸ πρόβλημα ποὺ εἶχα νὰ διαλύσω καὶ ἡ κυρία Οὐρμπῖνο τὸ ἀντελήφθη.

— «Εἶσθε κουρασμένος ἀπόψε, δὲν εἶναι ἔτσι; παρετήρησε, σταματήσασα πρὸ παραθύρου ἀνοικτοῦ πρὸς τοὺς κήπους. Θέλετε νὰ ἀναπαυθῶμεν μερικὰς στιγμάς;»

Ἐδέχθην καὶ ἐπήγαμεν ν' ἀναπνεύσωμεν τὸν δροσερὸν ἀέρα. Οἱ κῆποι ἦσαν φωταγωγημένοι λόγῳ τῆς ἑορτῆς, ἀλλ' ηὕραμεν μίαν γωνίαν ὅπου ὑπῆρχε θρανίον ὑπὸ τὴν σκιὰν ἐλαιοδένδρου. Ἐκαθήσαμεν. Κατ' αὐτὸ τὸ διάστημα ἐσκεπτόμην τὶ ἔμελλα νὰ πράξω. Θὰ ἐπερωτοῦσα τὴν κυρίαν Οὐρμπῖνο διὰ νὰ μάθω τὴν ἀλήθειαν καθὼς καὶ τὸν κίνδυνον ποὺ κατὰ τὴν γνώμην μου ἀπειλοῦσε τὴν Γαλλίαν. Ἡ κατάστασις, ὅπως βλέπετε, ἦτο λεπτή. Μὲ σκοπὸν νὰ καταστήσω σύμμαχον τὴν ὡραίαν ταύτην Ἰταλίδα, ἦτο ἀνάγκη πρὸ παντὸς νὰ συνάψω σχέσεις μεταξύ μας πολὺ στενωτέρας παρὰ ἁπλῆ φιλίαν. Ἐν τῷ συμφέροντι τῆς Γαλλίας, ἠτοιμάσθην νὰ κάμω τὴν θυσίαν τοῦ νὰ θεωρηθῶ ἐραστής.

Ὁ πρεσβευτὴς ἐφαίνετο ζητῶν τὴν γνώμην μου, ὅσον ἀφεώρα τὴν ἠθικότητα παρομοίου τεχνάσματος. Τῷ ἀπηύθυνα βλέμμα συμπαθοῦς θαυμασμοῦ.

— «Ἡ ἀπόδειξις αὕτη τῆς ἀφοσιώσεώς μας ἦτο πράγματι μεγίστη, παρετήρησα. Καὶ βεβαίως ἀντημείφθη».

— «Ἡ κυρία Οὐρμπῖνο μοὶ παρέσχεν ἡ ἰδία τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐξανοιχθῶ εἰς » αὐτήν, διότι εἶχε μαντεύσει ὅτι κάτι μὲ ἐτάραττε.

— «Δὲν λέγετε πολλὰ πράγματα ἀπόψε, φίλε μου, εἶπεν. Ἔχετε καμμιὰν » στενοχωρίαν;»

— «Εἶσθε καλὴ θέλουσα νὰ ἐνδιαφερθῆτε εἰς ἐμέ, ἀπήντησα, προσποιούμενος » ὕφος μελαγχολικόν. Ἀλλὰ πῶς ἠμπορῶ νὰ ἐλπίζω ὅτι θὰ συμμερισθῆτε ἀγωνίαν » προκαλουμένην ἀπὸ τὸ ὅτι ὑποπτεύομαι τὴν Ἰταλικὴν κυβέρνησιν διατρέφουσαν » σχέδια ἐχθρικὰ ἐναντίον τῆς πατρίδος μου. Εἶσθε ἄνευ ἀμφιβολίας συνειθισμένη » νὰ θεωρῆτε τοὺς Γάλλους ὡς ἐχθρούς».

— «Μὴ λέγετε τέτοια λόγια, ἀνέκραξε βαθέως συγκεκινημένη. Δὲν πιστεύετε ὅτι σᾶς θεωρῶ κάτι περισσότερον ἀπὸ φίλον;»

Ἔλαβα μετὰ σεβασμοῦ τὰς χεῖράς της καὶ τὰς ἠσπάσθην.

— «Ἡ φιλία σας θὰ μοὶ εἶναι πάντοτε ποθητή, ἀπήντησα, ἀκόμη καὶ ἂν αἱ » ταραχαὶ ποὺ προβλέπω θὰ μὲ ἔκαμναν μίαν ἡμέραν νὰ παραιτηθῶ τῆς ἐλπίδος » νὰ εὕρω καλλιτέραν θέσιν εἰς τὴν ἐκτίμησίν σας».

Ἡ κυρία Οὐρμπῖνο μὲ παρετήρησεν ἔκπληκτος. Ἦτο φανερὸν ὅτι ἀγνοοῦσα τὰ τεκταινόμενα.

— «Ἀλλά, φίλε μου, αὐτὸ ποὺ λέγετε εἶναι ἀπίστευτον! εἶπε. Ποῖαι εἶναι αἱ » ταραχαὶ αὐταὶ ποὺ φοβεῖσθε;»

— «Ἐρωτήσατέ το ἀπὸ τὴν βασίλισσαν Μαργαρίταν, ἀπήντησα ἀποτόμως καὶ » δριμέως. Ἡ Μεγαλειότης Της εἶναι ἐν γνώσει τῆς ὑποθέσεως ταύτης, διὰ τὴν » ὁποίαν ἕως τώρα δὲν ἔμαθα τίποτε τὸ ὁριστικόν. Προσεποιήθην ὅτι ἐδίσταζα μερικὰς στιγμάς, κατόπιν δέ, ὡσὰν νὰ ἐκινήθην ἀπὸ μίαν ὥθησιν, ἀνέκραξα: Ἄ, » ἐὰν ἠμπορούσατε νὰ τὸ μάθετε καὶ νὰ ἀποφευχθῇ ὁ κίνδυνος, ὁποίας ὑπηρεσίας θὰ » ἀπεδίδετε εἰς τὴν εἰρήνην—καὶ εἰς τὴν φιλίαν μας!»

Ἡ ὡραία χήρα εἶχεν ἀρκετὴν λεπτότητα διὰ νὰ ἀντιληφθῇ τὸ σοβαρὸν τῆς δηλώσεώς μου.

— «Θὰ ἦτο δυσχερὲς νὰ μοὶ ζητήσετε κάτι ποὺ θὰ ὤφειλα νὰ σᾶς ἀρνηθῶ, » ἐψιθύρισε μὲ κάποιαν ἀποστροφήν.

— «Ἄ! ἐψιθύρισα, αὐτὸ ποὺ μὲ λέγετε μὲ ἐνθαρρύνει διὰ τὴν περίπτωσιν ποὺ » θὰ εἶχα νὰ ζητήσω ἀπὸ σᾶς κάτι τὸ σπουδαῖον».

Ἐταλαντεύθη. —«Ἀλλὰ μήπως πρόκειται νὰ σᾶς βοηθήσω ἐναντίον τῆς πατρίδος μου;» εἶπε.

— «Καὶ ἂν ἦτο τοῦτο; εἶπα λαμβάνων τὴν χεῖρα της. Μήπως δὲν σᾶς ζητῶ μὲ τὴν

» αὐτὴν εὐκαιρίαν ἂν ἔχετε δι' ἐμὲ ἄλλας βλέψεις παρὰ τοιαύτας πολιτικῆς φύσεως ;»

Μετ' ὀλίγον χρόνον ὅλα ἐκανονίσθησαν. Ἡ Λουκία—δηλαδὴ ἡ κυρία Οὐρμπῖνο—ἀνέλαβε νὰ διερευνήσῃ τὸ μυστικόν, καὶ νὰ μὲ βοηθήσῃ εἰς τὸν προβλεπόμενον ἀγῶνα. Ἀπεφασίσαμεν ὅτι θὰ ἦτο ἀπερίσκεπτον δι' αὐτὴν νὰ ἀλληλογραφῇ μαζί μου μὲ ἐπιστολάς. Συνεφωνήθη ὅτι καθημερινῶς εἰς τὰς πέντε τὸ ἀπόγευμα, ἀφοῦ θὰ ἔχει λάβει ἀπὸ τὴν βασίλισσαν τὴν ἔδειαν νὰ ἀποσυρθῇ, θὰ μετέβαινεν εἰς τὸ Κόρσο, τὴν πολυσύχναστον ὁδὸν τῆς Ρώμης, ὅπου ἡ συνάντησίς μας δὲν θὰ προεκάλει ὑπονοίας. Ἐφεύραμεν ἀμέσως ἕνα κώδικα συνθημάτων. Ἡ κόμησσα θὰ ἐκρατοῦσε καθημερινῶς εἰς τὰς χεῖρας μίαν ἀνθοδέσμην. Ἐὰν τὰ ἄνθη ἦσαν κίτρινα, θὰ ἐσήμαινεν ὅτι δὲν ἀνεκάλυψε τίποτε καὶ ὅτι ἡ ὑπόθεσις ἦτο ἐκκρεμής. Ἐὰν τὰ ἄνθη ἦσαν λευκά, θὰ ἐσήμαινεν ὅτι αἱ ὑπόνοιαί μου ἦσαν ἀστήρικτοι. Ἐὰν ἐκρατοῦσεν ἀνθοδέσμην ἀπὸ ἄνθη κόκκινα, θὰ ἐσήμαινε τοῦτο, ὅτι ηὗρε κάτι τι τὸ σοβαρὸν καὶ ὅτι ἔπρεπεν ἐπειγόντως νὰ συναντηθῶμεν.

Ἐπέρασα τὰς κατόπιν ἡμέρας μὲ πραγματικὴν ἀγωνίαν. Κάθε ἀπόγευμα, κατὰ τὴν ὁρισθεῖσαν ὥραν, συνηντοῦσα τὴν χαριτωμένην κόμησσαν Οὐρμπῖνο εἰς τὸ Κόρσο, κρατοῦσαν ἀνθοδέσμην μὲ ἄνθη κίτρινα.

Ἐν τούτοις, συγχρόνως, εἶχα κάμει μερικὰ διαβήματα ἄλλου εἴδους, ἀλλὰ πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπόν. Ἔστειλα τὸν ναυτικὸν ἀκόλουθόν μου εἰς τὸν Ναύσταθμον διὰ νὰ ἴδῃ ἂν προετοιμάζετο τίποτε τὸ ἰδιάζον. Ἐκτὸς τούτου ἀπηυθύνθην μυστικῶς εἰς τὸν παρὰ τῷ Βατικανῷ συνάδελφόν μου, ζητῶν ἀπὸ αὐτὸν νὰ θέσῃ τὸ πᾶν εἰς κίνησιν διὰ νὰ καταλήξῃ εἰς ἓν ἀποτέλεσμα.

Νομίζετε ἴσως ὅτι ὅλαι αὐταὶ αἱ προφυλάξεις ἦσαν περιττὰι καὶ ὅτι θὰ ἦτο ἁπλούστερον νὰ περιμένω ὅπως ἀποφανθῇ ὁ Κρίσπης. Ἀλλὰ θὰ παρηγορήσω ὅτι εἰς τὴν νεωτέραν διπλωματικὴν τέχνην τὸ πᾶν ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸν πρῶτον κτύπον. Αἱ δυνάμεις τῶν κρατῶν εἶναι πολὺ ἰσοδύναμοι διὰ νὰ σκέπτωνται αὐταὶ περὶ πολέμου, καὶ πρὸ παντὸς προσπαθοῦν ν' ἀποφύγουν ὀλεθρίας καταστάσεις.

Ἐάν, παραδείγματος χάριν, ἡ Γαλλία εἶχε μάθει τὴν κατὰ τοῦ Σουδὰν Ἀγγλικὴν ἐκστρατείαν προτοῦ αὕτη ἀναγγελθῇ ἐπισήμως, θὰ τὴν εἴχαμεν ἀπαγορεύσει καὶ ἡ Ἀγγλία θὰ εἶχεν ὑποστῆ ἥτταν διπλωματικήν. Ἡ Γαλλία εὑρέθη ἐπὶ παρουσίᾳ τῆς ἐκστρατείας καὶ ἦτο πολὺ ἀργὰ διὰ νὰ ἐπιτραπῇ εἰς τὴν Ἀγγλίαν νὰ τὴν ἀποσύρῃ, χωρὶς νὰ ἐκτεθῇ ὅπως χάσῃ τὸ γόητρόν της. Ἰδοὺ διατὶ ὑπεχρεώθημεν νὰ σᾶς ἐπιτρέψωμεν ὅπως ἐξακολουθήσετε. Δι' αὐτὸν τὸν λόγον τώρα αἱ πλεῖσται πράξεις αἱ τιθέμεναι ὑπὸ τῶν Δυνάμεων συνοδεύονται ἀπὸ ἔκτακτον ἐχεμύθειαν καὶ αἰφνιδιότητα, ὅπως ἡ ὑφ' ἡμῶν κατάληψις τῆς Τύνιδος. Ὅταν μία Δύναμις κοινοποιήσῃ παρρησίᾳ τοὺς σκοπούς της καὶ τὰς προθέσεις της, δρᾷ ὅπως μία σφαῖρα τηλεβόλου ριπτομένη πάσῃ δυνάμει, δηλαδὴ κατασκάπτει ἐκείνους ποὺ θὰ ἤθελαν νὰ τὴν ἐμποδίσουν ὅπως ἀκολουθήσῃ τὸν χαραχθέντα δρόμον της. Ἡ διπλωματία δὲν τολμᾷ νὰ ἀντιταχθῇ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν παρομοίων σχεδίων· ἐὰν ὅμως ἠμπορεῖ νὰ τὰ ἐμποδίσῃ ἐγκαίρως, ταῦτα ἐκμηδενίζονται.

Ὁ Πρεσβευτὴς ἐσταμάτησε μίαν στιγμὴν διὰ νὰ μοῦ ἐπιτρέψῃ νὰ ἐννοήσω τὰς ἐξηγήσεις ταύτας, εἶτα ἐξηκολούθησε :

«Τέσσαρες ἡμέραι ἐπέρασαν χωρὶς νὰ μεταβληθῇ ἡ κατάστασις. Μόνον τὸ » ἀπόγευμα τῆς πέμπτης ἡμέρας εἶδα τὸ προσυμφωνηθὲν σύνθημα. Ἡ ἄμαξά μου » εἰσήρχετο εἰς τὸ Κόρσο, ὁπόταν ἡ κυρία Οὐρμπῖνο ἐπροχώρει πρὸς ἐμὲ φέρουσα » τὴν μοιραίαν ἀνθοδέσμην τῶν κοκκίνων ἀνθέων ἀνὰ χεῖρας. Ὑπῆρξεν ἀδύνατον » εἰς τὰς ἁμάξας μας νὰ σταματήσουν μέσα εἰς αὐτὴν τὴν ἀρτηρίαν τὴν γέμουσαν » ἀπὸ κόσμον. Ἀφῆκα τὴν ἄμαξάν μου καὶ μετέβην πεζῇ εἰς τὴν τῆς κομήσσης. » Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἡ συνάντησίς μας δὲν κατέστη ὁρατὴ εἰς τοὺς διαβά» τας. Ἡ φίλη μου ἐσταμάτησε τὴν ἄμαξάν της, μὲ προσεκάλεσε νὰ ἀνέλθω εἰς » αὐτήν, ἐτέθην παραπλεύρως της καὶ ἐπροχωρήσαμεν μαζί, χαιρετῶντες τοὺς » γνωστούς μας κατὰ τὴν διάβασιν. Ἐν τῷ μεταξὺ ὡμιλούσαμεν μὲ φωνὴν σιγα-

» νήν, ὥστε νὰ μὴ ἀκουώμεθα. Ἔδωκεν εἰς τὴν συνομιλίαν μας τροπὴν σοβαράν».

— «Ἀνεκάλυψα, φίλε μου δύο πράγματα, καὶ ἀπόκειται εἰς τὴν ὀξύνοιάν σας » νὰ τὰ εὕρητε. Ἐν πρώτοις ὁ δοὺξ τοῦ Οὐρὰλ ἔφθασεν ἐκ Παρισίων μυστικῶς εἰς » Ρώμην, ὡς ἀπεσταλμένος τοῦ δουκὸς τοῦ Σσαμμπώρ· εἶτα, μία στρατιωτικὴ ἀπο» στολὴ ἑτοιμάζεται διὰ τὸ ἐξωτερικόν».

Αἱ εἰδήσεις αὗται ἦσαν τρομακτικαί. Ἐγνώριζα πολὺ καλὰ τὸν ἀνήσυχον καὶ ἀεικίνητον χαρακτῆρα τοῦ μνηστῆρος τοῦ Γαλλικοῦ στέμματος, ὥστε ἠννόησα ὅτι σοβαρὰ συνωμοσία ἦτο συνδεδεμένη πρὸς τὰς περιστάσεις ταύτας.

— «Πρέπει νὰ γνωρίζω περισσότερα, εἶπα συνοφρυούμενος. Πρέπει νὰ γνω» ρίζω τὸν σκοπὸν τῆς ἀποστολῆς τοῦ δουκός, καθὼς καὶ τὴν κατεύθυνσιν τῆς » ἐκστρατείας ταύτης».

Ἡ κυρία Οὐρμπῖνο μὲ παρετήρησε σοβαρῶς.

— »Προεῖδα τὴν ἀπάντησίν σας, εἶπε, καὶ ἐσκέφθην εἰς ἓν μέτρον ποὺ θὰ σᾶς » ἐπέτρεπε νὰ καταλήξετε. Ἀλλὰ πρὸ παντός, θὰ μοὶ ἦτο χρήσιμον νὰ γνωρίζω » ἐὰν ὁ δοὺξ τοῦ Οὐρὰλ σᾶς γνωρίζῃ».

— «Δὲν τὸ πιστεύω, ἀπήντησα, περίεργος διὰ νὰ ἐννοήσω τί ἤθελεν. Ἀλλά, » ἐν πάσῃ περιπτώσει, δὲν θὰ ὑφιστάμην καμμίαν δυσκολίαν νὰ μεταμφιεσθῶ ὥστε » νὰ μὴ ἀναγνωρισθῶ».

— «Τοῦτο ἀρκεῖ· θὰ σᾶς εἴπω τί προέτεινα. Ἡ διαπραγμάτευσις τοῦ δουκὸς » θὰ γίνῃ διὰ τῆς μεσολαβήσεως τῆς βασιλίσσης Μαργαρίτας, ἥτις μὲ ἐπεφόρτισε » νὰ τὸν δεχθῶ καὶ νὰ τὸν εἰσαγάγω κρυφίως εἰς τὰ διαμερίσματα τῆς Μεγαλειό» τητός Της. Θὰ ἔλθῃ ἀπόψε εἰς τὰς ἐννεάμισυ. Ἰδοὺ τί σκοπεύω νὰ κάμω· θὰ φθά» σετε πρὶν ἀπὸ αὐτὸν καὶ θὰ σᾶς τοποθετήσω εἰς ἕνα ἀντιθάλαμον. Μόλις εἰσέλθῃ ὁ » δοὺξ θὰ τὸν ὁδηγήσω ἐκεῖ ὅπου θὰ εἶσθε. Θὰ νομίσῃ ὅτι ἐπεφορτίσθητε ἀπὸ τὴν βα» σίλισσαν νὰ συντάξητε ἓν συμβόλαιον, καὶ θὰ ἐξαγάγετε ἀπὸ τοῦτο ὅ,τι θέλετε».

— «Ἄ, φίλη μου, ὁποία καλὴ ἐφεύρεσις! ἀνέκραξα, ἐνόσῳ ἐκείνη μοὶ ἐξέθετε » τὸ σχέδιόν της. Ἀλλά, δὲν ὑπάρχει τρόπος νὰ ἀνακαλύψωμεν τὸν σκοπὸν τῶν » στρατιωτικῶν προπαρασκευῶν ;»

— «Ἐσκέφθην καὶ τοῦτο ἐπίσης. Ἔχω ἕνα ἀνεψιὸν εἰς τὸν στρατόν, ὑπολο» χαγὸν τῶν θωρακοφόρων τῆς Σαρδηνίας. Θὰ ὑπάγω εἰς τὴν βασίλισσαν διὰ νὰ » τῇ εἴπω ὅτι εὔχομαι ὅπως ὁ ἀνεψιός μου ἐξέλθῃ νικητὴς ἀπὸ τὴν ἐκστρατείαν ταύ» την, καὶ εἶναι πιθανὸν ὅτι θὰ μάθω τι ἀφορῶν τὴν ἀποστολὴν ταύτην».

Ἔσφιγξα τὸ χέρι τῆς θαυμασίας ταύτης γυναικός. Ἦτο πράγματι, γεννημένη διὰ τὴν διπλωματικὴν ὑπηρεσίαν.

Μετ' ὀλίγον ἀπεχωρίσθημεν. Ὅταν ἐπέστρεψα, ἠῦρα κρυπτογραφημένον τηλεγράφημα προερχόμενον ἀπὸ τὸν ναυτικὸν ἀκόλουθόν μου ποὺ εἶχε μεταβῇ εἰς τὴν Γένουαν. Μὲ ἐπληροφόρει ὅτι μέγας ἀριθμὸς στρατιωτικῶν μεταγωγικῶν ἐξωπλίζετο, πλὴν ἡ μεγίστη μυστικότης, ἐτηρεῖτο ὡς πρὸς τὴν κατεύθυσίν των. Ἡ πληροφορία τῆς κομήσσης ἔτσι ἐπεβεβαιοῦτο.

Ὀλίγον πρὸ τῶν ἐννεάμισυ, παρουσιάσθην εἰς μίαν ἀπὸ τὰς πύλας τοῦ Κυρηναλίου ποὺ μοὶ εἶχεν ὑποδείξει ἡ κόμησσα. Ἕνας θυρωρός, ἐνδεδυμένος ἁπλῶς, μὲ ἐδέχθη καὶ μὲ ὡδήγησε κατ' εὐθεῖαν εἰς τὸ διαμέρισμά της. Ἐκείνη δὲ μὲ ἔφερεν εἰς ἄλλο δωμάτιον καὶ μὲ ἀφῆκεν ἐκεῖ, ἐν ἀναμονῇ τῆς ἀφίξεως τοῦ ἀπεσταλμένου τοῦ κόμητος Σσαμμπώρ.

Μερικὰ λεπτὰ ἐπέρασαν ἐν σιωπῇ, εἶτα ἤρθη τὸ παραπέτασμα καὶ δεύτερον πρόσωπον εἰσῆλθε. Μόλις τὸν εἶδα, ἐταράχθην ζωηρῶς, ἀλλὰ δὲν παρετήρησε τὴν ταραχήν μου. Ἡ κόμησσα εἶχεν ἐξαπατηθῇ τρομερά. Ὁ πρὸ ἐμοῦ εὑρισκόμενος ἦτο αὐτὸς οὗτος ὁ «Ἕρρῖκος Ε'», ὁ κόμης τοῦ Σσαμμπὼρ ὁ ἴδιος! Εὐτυχῶς ἤμην μεταμφιεσμένος, διότι ὁ κόμης μὲ ἐγνώριζε πολὺ καλά. Ἀλλὰ δὲν ὑπωπτεύθη τίποτε. Ἐχαιρέτησε βραδέως καὶ ἐκάθησεν εἰς ἓν κάθισμα, καλέσας με νὰ τὸν μιμηθῶ.

— «Ἐννοῶ ὅτι ἡ βασίλισσα σᾶς κατέστησεν ἐπίτροπον διὰ νὰ τεθοῦν τὰ προ-

» καταρκτικὰ τοῦ συμβολαίου, κύριε, εἶπεν εἰς ἄπταιστον ἰταλικήν. Ἀπήντησα εἰς » τὴν ἰδίαν γλῶσσαν, διὰ νὰ ἀλλάξω καλλίτερον τὴν φωνήν μου. Δὲν εἶχα φυσικὰ » καμμίαν γνῶσιν τοῦ συμβολαίου τὸ ὁποῖον ὑπηνίσσετο.

— «Ἡ Μεγαλειότης Της μὲ διέταξε νὰ λάβω τὰς ὁδηγίας σας περὶ αὐτοῦ, » ἀπήντησα, ἀποφεύγων νὰ τὸν ὀνομάσω μὲ τὸν τίτλον του, διότι δὲν ἤξευρα ἂν » ἔπρεπε νὰ τὸν ἀποκαλέσω δοῦκα ἢ βασιλέα. Ἐπεθύμησε νὰ μοὶ κοινοποιήσητε » μερικὰς λεπτομερείας».

Ἔκαμε κίνησιν καταφατικὴν τῆς κεφαλῆς. —«Ἐννοῶ,— ὑπάρχει, πράγματι, » τὸ ζήτημα τῆς προικός».

Ἐκ νέου δυσκόλως ἔκρυψα τὴν ταραχήν μου. Οὕτως, ἓν ζήτημα συνοικεσίου ἦτο συνδεδεμένον μὲ τὴν εἰς Ρώμην ἐπίσκεψίν του—καὶ συνοικεσίου ὅπερ ἡ Γαλλικὴ Δημοκρατία δὲν θὰ ἔβλεπε τελούμενον ἀδιαφόρως.

Ὁ κόμης ἐξηκολούθησε. —«Τὸ ποσὸν ποὺ σᾶς ἐπιτρέπω νὰ ἀναφέρετε εἰς » τὴν βασίλισσαν εἶναι εἴκοσι ἑκατομμύρια φράγκα. Ὑπομνήσατε ὅμως εἰς τὴν Με- » γαλειότητά Της ὅτι ἡ πραγματικὴ προῖξ ποὺ θὰ φέρῃ ἡ θυγάτηρ μου εἰς τὸν Οἶκον » τῆς Σαβοΐας εἶναι ἡ φιλία τῶν νομιμοφρόνων καθολικῶν τῆς Εὐρώπης».

Ἤρχισα νὰ καταλαμβάνω. Ἐπρόκειτο ἀναμφιβόλως περὶ τοῦ συνοικεσίου τῆς ὡραίας πριγκηπίσσης Κλοτίλδης, τῆς «ὡραίας τῆς Εὐρώπης». Ἐμάντευσα τὸ ὄνομα τοῦ μνηστῆρος καὶ τῷ εἶπα :

— «Θὰ ἐπαναλάβω αὐτὸ ποὺ μοῦ εἴπατε, Μεγαλειότατε. Ἡ προσφορὰ ποὺ κάμνε- » τε εἶναι γενναιόφρων, ἀλλ' ὁ δοὺξ τῆς Νεαπόλεως δὲν εἶναι πρίγκιψ ἀπαιτητικός».

Ἀπὸ τὸν τρόπον ποὺ ὁ συνομιλητής μου ἐδέχθη αὐτὴν τὴν παρατήρησιν, εἶδα ὅτι ἡ ὑπόνοιά μου ἦτο βάσιμος. Ὁ νέος οὗτος, ὁ διάδοχος τοῦ θρόνου τῆς Ἰτα- λίας, δὲν εἶχεν εὕρει ἀκόμη μίαν μνηστήν, ἕνεκα τῆς πείσμονος ἀπαγορεύσεως τοῦ Πάπα κατὰ συνοικεσίου μὲ μίαν ἐκ τῶν βασιλευουσῶν Οἰκογενειῶν καθολικοῦ δόγ- ματος. Ὑπέθεσα λοιπὸν ὅτι ὁ κόμης τοῦ Σσαμπὼρ εἶχεν ἀποφασίσει νὰ ἀψηφίσῃ τὴν δυσαρέσκειαν τοῦ Πάπα ὑπὸ τὴν ὥθησιν ἰσχυροῦ πειρασμοῦ—ἴσως τῇ βοηθείᾳ ἰταλικοῦ στρατοῦ! Καὶ προσέθεσα :

— «Πρέπει νὰ εἴπω τι εἰς τὴν βασίλισσαν περὶ τοῦ Ἁγίου Πατρός ;»

— «Εἴπατέ τῃ ὅτι θὰ ἴδω τὴν Ἁγιότητά του αὔριον, ἀπήντησεν. Ἀλλὰ φρονῶ » ὅτι ὁ Πάπας ἀγνοεῖ αὐτὸ ποὺ ἔχομεν ὑπ' ὄψει. Τὸ κάτω τῆς γραφῆς, ὁ Πάπας δὲν » εἶναι παντοδύναμος. Ἔχω καὶ ἐγὼ κάποιαν ἐπίδρασιν παρὰ τῷ καθολικῷ κόσμῳ».

Ἀνορθώθη ὑπερηφάνως. Ἀλλὰ μοὶ εἶχε προμηθεύσει ἓν ὅπλον ἐναντίον του δηλῶν ὅτι δὲν ἐτόλμα νὰ ζητήσῃ τὴν συγκατάθεσιν τοῦ Πάπα. Τὸ μόνον ζήτημα πρὸς λύσιν ἦτο τὸ σχετικὸν πρὸς τὴν ἀφορμὴν διὰ τὴν ὁποίαν ἡ Ἰταλικὴ Αὐλὴ συνῆπτεν αὐτὸ τὸ συνοικέσιον. Ἐπρόκειτο ἄραγε νὰ καθιερώσῃ τὴν δυναστείαν της εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν νομιμοφρόνων—ὁπότε δὲν εἶχα λόγον νὰ ἐπέμβω—ἢ ἐπεζη- τοῦσαν νὰ βαδίσουν κατὰ τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας ; Ἦτο ἀνάγκη νὰ ἐκτείνω τὰς ἐξερευνήσεις μου περαιτέρω, διότι ὁ κόμης εἶχε καταστῇ ἀνυπόμονος.

— «Ἐπιθυμεῖτε ἀναμφιβόλως νὰ εἴπω τι περὶ τῆς Γαλλίας εἰς τὴν βασίλισσαν ; » ἠρώτησα μετὰ σεβασμοῦ».

— «Εἶναι περιττόν. Ἡ ἠθικὴ ὑποστήριξις τὴν ὁποίαν θὰ ἀποκτήσῃ ἡ μερίς » μου ἕνεκα τοῦ δεσμοῦ τούτου μὲ τὴν ἰταλικὴν μοναρχίαν μοὶ ἀρκεῖ».

Ἡ ἀπάντησις αὕτη μὲ ἔκαμε νὰ σκεφθῶ ὡρίμως. Ἐὰν αἱ στρατιωτικαὶ προ- παρασκευαὶ περὶ τῶν ὁποίων ὡμίλησα δὲν ἦσαν συναφεῖς πρὸς τὸ σχέδιον τοῦτο τοῦ συνοικεσίου, ποῖος ἦτο ὁ σκοπός των ; Καὶ ἐπιπλέον· ποία ἦτο ἡ ἀφορμὴ τοῦ συνοι- κεσίου τούτου ; Ὁ κόμης τοῦ Σσαμπὼρ ἠμποροῦσε νὰ νομίζῃ ὅτι ἦτο ἁπλοῦν ζήτημα συμπαθείας τῶν νομιμοφρόνων, ἀλλ' ἐγνώριζα πολὺ καλὰ τὸν πανοῦργον χαρακτῆρα τοῦ Σικελοῦ Κρίσπη διὰ νὰ ὑποπτεύωμαι ἄλλην πρόθεσιν. Ἐν τούτοις, δὲν ἠμπόρεσα νὰ μάθω ἀπὸ τὸν συνομιλητήν μου τίποτε περισσότερον. Δὲν τὸν ἐκράτησα λοιπὸν ἐπὶ πολὺ ἀκόμη, καὶ ἀφῆκε τὸ ἀνάκτορον ἐπίσης μυστικῶς ὅπως ὅταν εἰσῆλθε.

Μόλις ἀνεχώρησεν, ἦλθε πρὸς ἐμὲ ἡ κυρία Οὐρμπῖνο εἰς κατάστασιν ἐκτάκτου διεγέρσεως.

— «Ἀνεκάλυψα τὸν σκοπὸν τῆς ἐκστρατείας! ἀνέκραξε, χωρὶς νὰ μοὶ ἀφίσῃ » καιρὸν νὰ τὴν ἐρωτήσω. Πρὸ ὀλίγου ἤμην παρὰ τῇ βασιλίσσῃ Μαργαρίτᾳ ἥτις » μοὶ ἐδήλωσεν ὅτι πρόκειται περὶ τῆς Τριπολίτιδος, τῆς Λιβύης».

Ἡ εἴδησις αὕτη μοὶ ἔκαμε τὴν ἐντύπωσιν ἀκτῖνος φωτὸς ἀποκαλυπτούσης πᾶν ὅ,τι εἶχε μείνει σκοτεινὸν δι' ἐμέ. Τὸ σχέδιον τοῦ Κρίσπη εὑρέθη. Νυμφεύων τὸν πρίγκηπα τῆς Νεαπόλεως μὲ τὴν κόρην τοῦ μνηστῆρος τῆς Γαλλίας, παρεῖχεν εἰς τὴν Δημοκρατίαν ἀφορμὴν ἰσχυρὰν νὰ μὴ ἐπιθυμήσῃ πόλεμον κατὰ τῆς Ἰταλίας, καὶ οὕτως ἐτίθετο ὁ ἴδιος εἰς θέσιν εὐμενῆ διὰ νὰ δώσῃ ἓν ἀντίκτυπον εἰς τὴν κατοχήν μας τῆς Τύνιδος, ἐκτελῶν προσάρτησιν παρομίαν εἰς τὸν γειτονικὴν χώραν τῆς Τριπολίτιδος. Ἀποτυγχανούσης οὕτω τῆς Γαλλίας, καμμία ἄλλη Δύναμις δὲν θὰ ἠμποροῦσε νὰ ἐπέμβῃ. Ἡ Ἀγγλία ἦτο προδήλως ὀπαδὸς σχεδίου θέτοντος φιλικὸν κώλυμα μεταξὺ τῶν Γάλλων ἐν Τύνιδι καὶ τῶν ἰδικῶν της στρατευμάτων ἐν Αἰγύπτῳ. Δὲν ὑπῆρχε χρόνος διὰ χάσιμον ὅπως ὑποσκάψω τὸ σχέδιον τοῦτο. Ἀπεχαιρέτησα ἐσπευσμένως τὴν Κυρίαν Οὐρμπῖνο καὶ μετέβην εἰς τὴν πρεσβείαν μου. Ἐκεῖ, ἀφοῦ ἐπανέβαλα τὴν συνήθη μου στολήν, διηυθύνθην πρὸς τὴν παρὰ τῷ Βατικανῷ πρεσβείαν, παρὰ τῷ συναδέλφῳ μου, διὰ νὰ τῷ διηγηθῶ λεπτομερῶς ὅ,τι εἶχα μάθει. Ὁμοῦ ἐπεριμέναμεν τὸν Πρόεδρον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, τὸν Καρδινάλιον Φρατέλλα. Ὁ καρδινάλιος μᾶς ἐδέχθη μὲ ἔκπληξιν. Ἕνας πρεσβευτὴς παρὰ τῷ Κυρηναλίῳ ὅπως ἐγώ, νὰ παρουσιασθῇ εἰς τὸ Βατικανόν, ἦτο ἐναντίον τῆς ἐθιμοτυπίας. Ἀλλὰ δὲν ὑπῆρξε δύσκολον δι' ἐμὲ νὰ δικαιολογήσω τὴν παρείσδυσίν μου.

— «Αὔριον, νομίζω, ὁ Ἅγιος Πατὴρ θὰ δεχθῇ μυστικῶς εἰς ἀκρόασιν ἕνα » κάποιον δοῦκα τοῦ Οὐράλ, ἤρχισα λέγων, καὶ ὁ καρδινάλιος ἐξέφρασε τὴν ἔκπλη- » ξίν του.

— «Πῶς τὸ ἐμάθατε ; ἠρώτησεν».

— «Ἡ πηγὴ τῶν πληροφοριῶν μου ὀφείλει νὰ μένῃ μυστική, ἀπήντησα σο- » βαρῶς. Ἀλλ' ἐστὲ βέβαιος, ὅτι κανεὶς ἀπὸ τὴν Παπικὴν Αὐλὴν δὲν ἐνέχετε εἰς » αὐτήν. Αὐτὸς ὁ δοὺξ τοῦ Οὐράλ εἶναι, ὅπως ἀναμφιβόλως θὰ γνωρίζετε, ἐν τῇ πραγ- » ματικότητι, ὁ κόμης τοῦ Σσαμπώρ».

Ὁ καρδινάλιος ἐξέφρασεν ἐκ νέου τὴν ἔκπληξίν του. Ἐξηκολούθησα μὲ γέλωτα σαρκαστικόν.

— «Ἐν τούτοις, ἡ ἐπίσκεψις αὕτη δὲν ἔχει σπουδαιότητα τοσαύτην πού νὰ » τηρῆται μυστική, διότι ἔμαθα ὅτι ὁ κόμης σκοπεύει νὰ θέσῃ τὸν Λέοντα ΙΓ' ἐν » γνώσει τῆς ἀληθοῦς ἀφορμῆς τῆς παρουσίας του ἐν Ρώμῃ».

Ὁ καρδινάλιος Φρατέλλα ἐδάγκασε τὰ χείλη του καὶ ἔσκυψεν ἐμπρὸς διὰ νὰ ἀκούσῃ.

— «Ἦλθα διὰ νὰ θέσω τὴν Σεβασμιότητά σας ἐν γνώσει τοῦ μυστικοῦ τοῦ » κόμητος, οὕτως ὥστε κατὰ τὴν συνομιλίαν του μὲ τὸν Πάπαν, ἡ Ἁγιότης του νὰ » εὑρεθῇ ἐν ὑπεροχῇ ἔναντι τοῦ συνομιλητοῦ Του. Λοιπόν, διὰ νὰ ἔλθω εἰς τὰ πράγ- » ματα, ὁ μνηστὴρ τοῦ στέμματος τῆς Γαλλίας, ἦλθε διὰ νὰ προσφέρῃ τὴν χεῖρα τῆς » θυγατρός του εἰς τὸν υἱὸν τοῦ βασιλέως τῆς Ἰταλίας».

Ὁ καρδινάλιος ἔμεινε κατάπληκτος.

— «Ποτέ! παρομοία δολιότης! ἀνέκραξε. Καὶ κτυπῶν μὲ τὸν γρόνθον του τὸν » βραχίονα τοῦ καθίσματός του, προσέθεσε :

— «Σᾶς εὐχαριστῶ, κύριε Πρεσβευτά, διὰ τὴν πληροφορίαν σας. Ἐστὲ βέ- » βαιος ὅτι αὐτὸ τὸ συνοικέσιον δὲν θὰ πραγματοποιηθῇ. καὶ ἂν ἀκόμη ἡ Ἁγιότης » Του ἔμελλε νὰ ἀφορίσῃ τοὺς μνηστευμένους!»

Εὐχαριστηθεὶς ἀπὸ τὴν δήλωσιν ταύτην, ἀνεχώρησα. Καὶ μὲ κακεντρεχῆ τέρψιν ἀναπαρέστησα κατ' ἐμαυτὸν τὴν συνάντησιν τῆς ἐπαύριον μεταξὺ Πάπα καὶ Ἑρρίκου Ε'. Ἀλλὰ τὸ ἔργον μου δὲν εἶχε συμπληρωθῇ. Μοὶ ἔμενε νὰ ἴδω τὸν

Σινιὸρ Κρίσπη καὶ νὰ ἐμποδίσω τὴν εἰς Τριπολίτιδα ἐκστρατείαν προτοῦ νὰ εἶναι πολὺ ἀργά. Ἀφῆκα λοιπὸν τὸν συνάδελφόν μου καὶ μετέβην μόνος παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ. Ἦτο βράδυ ἀργά, ὀλίγος μόνον κόσμος ἐκυκλοφοροῦσεν εἰς τοὺς δρόμους καὶ ἕνας ἐφημεριδοπώλης προσεπάθησεν ἀκόμη νὰ μοὶ πωλήσῃ τὴν τελευταίαν ἐφημερίδα του τὴν στιγμὴν ποὺ κατέβαινα ἀπὸ τὴν ἅμαξαν. Τὴν ἠγόρασα ἀπὸ συμπάθειαν διὰ τὸν δυστυχῆ αὐτόν, τὴν ἐδίπλωσα καὶ ἀνέβην τὰς βαθμίδας τῆς κλίμακος ποὺ φέρουν εἰς τὸ Παλάτσο. Εὐτυχῶς ὁ σινιὸρ Κρίσπη δὲν εἶχεν ἀναχωρήσει ἀκόμη καὶ ὅταν ἤκουσε νὰ τῷ ἀναφέρουν τὸ ὄνομά μου, διέταξε νὰ μὲ εἰσαγάγουν. Τὸν ηὗρα εἰς μικρὸν δωμάτιον, ἀνέτως στολισμένον, καθήμενον εἰς ψάθινον κάθισμα καὶ ἔχοντα πρὸ αὐτοῦ τράπεζαν γεμάτην ἀπὸ ἔγγραφα.

Ἦτο ἀπησχολημένος νὰ τὰ διαβάζῃ, ἐνῷ συγχρόνως ἔτρωγε γεῦμα λιτόν, συνιστάμενον ἀπὸ ρεπανάκια καὶ ψωμί. Ἐγνώριζα τὸν ἄνδρα. Ἐπεδείκνυε πομπωδῶς τὴν πτωχείαν του διὰ νὰ δείξῃ ὅτι ἦτο παιδὶ τοῦ λαοῦ τὸ ὁποῖον τυχαίως ἔγινε κυβερνήτης τῆς Ἰταλίας.

— «Ἔ! λοιπόν, Κύριε Πρεσβευτά, εἶπεν ἐγειρόμενος καὶ σφίγγων τὴν χεῖρά » μου, ἐλπίζω ὅτι τίποτε τὸ δυσάρεστον δὲν μοὶ παρέχει τὴν εὐχαρίστησιν νὰ σᾶς » δεχθῶ τοιαύτην ὥραν».

— «Ἀπολύτως ὄχι, φίλτατέ μοι Σινιὸρ Κρίσπη, ἀπήντησα μὲ χαμόγελον τὸ » πλέον εὔχαρι. Ἀπ' ἐναντίας, ἦλθα νὰ σᾶς δώσω μίαν πληροφορίαν περὶ τῆς ὁποίας » ἐλπίζω ὅτι θὰ μὲ εὐχαριστήσετε».

Λέγων ταῦτα, ἐκάθησα εἰς κάθισμα, ποὺ εἶχε θέσει εἰς τὴν διάθεσίν μου, καὶ ἐσταύρωσα τὰ χέρια μὲ ὕφος ἀνθρώπου, ποὺ σκοπεύει νὰ συνάψῃ συνομιλίαν φιλικήν. Ἀλλ' ὁ Σικελὸς δὲν ἠπατήθη. Εἶδα εἰς τὰ μάτια του βλέμμα φοβισμένον, τὸ ὁποῖον διεσκεδάσθη ὅταν προσεπάθησε νὰ προσποιηθῇ ὕφος ἀδιάφορον.

— «Εἶσθε πολὺ καλός, ποὺ ἐκουράσθητε δι' αὐτήν, ἐψιθύρισε, προσβλέπτων » ἔγγραφον εὑρισκόμενον ἐμπρός του καὶ ἐπὶ τοῦ ὁποίου εἶχε παρεισαγάγει λα» θραίως ἓν φύλλον ἀπορροφητικοῦ χάρτου τὴν στιγμήν, ποὺ εἶχα εἰσέλθει».

Διακόπτων δὲ διὰ μίαν στιγμὴν τῆς περιγραφήν του, ὁ Πρεσβευτὴς μὲ ἠρώτησε :

— «Γνωρίζετε ὅτι ὁ μέλας ἀπορροφητικὸς χάρτης ποὺ μεταχειρίζονται ἐν γένει » οἱ διπλωμάται ἐφευρέθη ἀπὸ τὸν συμπατριώτην σας, τὸν Λόρδον Βήκονσφηλδ ;»

— «Ποτὲ δὲν ἤκουσα νὰ ὁμιλοῦν δι' αὐτό, εἶπα μὲ κάποιαν ἀνυπομονησίαν».

Ὁ Πρεσβευτὴς ἔκαμε κίνημα καταφατικὸν τῆς κεφαλῆς καὶ ἐχαμογέλασε.

— «Μάλιστα. Ἦτο τοῦτο μία ἀπὸ αὐτὰς τὰς ἁπλᾶς καὶ λεπτὰς ἰδέας ποὺ θαυ» μάζονται, ἀλλὰ περὶ τῶν ὁποίων, οὔτε σκέπτονται κἂν. Εἶναι δύσκολον τώρα νὰ » διασαφηνίσῃ κανεὶς τὰ σπουδαῖα μυστικὰ ὑπουργοῦ ἢ πρεσβευτοῦ ἀπὸ τὸ ἀποτύ» πωμα ποὺ ἀφίνουν ἐπὶ τοῦ ἀπορροφητικοῦ χάρτου. Ἂς ἐπανέλθω ὅμως εἰς τὸν » Σινιὸρ Κρίσπην.

— «Ἀλλ' ἡ πληροφορία περὶ τῆς ὁποίας ὁμιλεῖτε εἶναι λοιπὸν τόσον ἐπεί» γουσα ; ὥστε δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἀναβληθῇ δι' αὔριον ; ἠρώτησε μὲ ὕφος στενοχωρημέ» νον, ἀλλὰ κρύπτον μεγάλην ἀνησυχίαν.

— «Τοῦτο ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸ σημεῖον ὅπου εὑρίσκονται τὰ πράγματα, ἀπήντησα » μὲ φρόνησιν. Ἐν τούτοις μὲ γνωρίζετε καὶ δὲν ἀγνοεῖτε ὅτι δὲν κρύπτω τίποτε».

Ἐδῶ, ὁ Κρίσπη μὲ παρετήρησεν ὑπούλως.

— «Ὀφείλω νὰ σᾶς εἴπω ὅτι τὸ συνοικέσιον ποὺ ἐσυμφωνήσατε διὰ τὸν πρίγ» κηπα τῆς Νεαπόλεως δὲν θὰ γίνῃ».

Ματαίως προσεπάθησεν ὁ Κρίσπη νὰ κρύψῃ τὸν τρόμον του. Δὲν ἐφαντάζετο νὰ μὲ ἴδῃ τόσον καλῶς πληροφορημένον.

— «Ἐξηγηθῆτε, Κύριε Πρεσβευτά, εἶπεν ἁπλῶς, ὅταν ἐπέρασεν ἡ συγκίνη» σίς του. Αὐτὸ τὸ συνοικέσιον περὶ τοῦ ὁποίου ὁμιλεῖτε...».

— «Αὐτὸ τὸ συνοικέσιον μεταξὺ τοῦ πρίγκηπος καὶ τῆς θυγατρὸς τοῦ κόμη-

» τος Σσαμμπώρ, εἶπα, συμπληρώνων τὴν φράσιν του. Αὐτὸ τὸ συνοικέσιον ποὺ ἠθε-
» λήσατε νὰ κρύψετε ἀπὸ τὸν Λέοντα ΙΓ', ἀλλὰ τὸ ὁποῖον ἡ Ἁγιότης Του γνωρίζει
» πολὺ καλὰ καὶ θὰ τὸ ἐμποδίσῃ πάσῃ δυνάμει».

Ἡ μορφὴ τοῦ Πρωθυπουργοῦ ἔγινεν ὠχρά. Μοὶ ἔρριψε βλέμμα ἀπηλπισμένον καὶ ἀφῆκε νὰ τῷ διαφύγουν αἱ μυστικαὶ ἰδέαι του.

— «Πῶς δὲν ἤλθατε νὰ μὲ ἴδητε προτοῦ μεταβῆτε παρὰ τῷ Πάπᾳ ; Ἴσως θὰ
» ἠμπορούσαμεν νὰ συνεννοηθῶμεν».

Ἀλλὰ μετ' ὀλίγον ἐφόρεσε πάλιν τὴν ἐπίσημον προσωπίδα του.

— «Δὲν ἠμπορῶ νὰ παραδεχθῶ, εἶπεν, ὅτι παρόμοιον συνοικέσιον ἔχει συν-
» δυασθῆ. Ἐν τούτοις λαμβάνω σημείωσιν αὐτοῦ ποὺ μὲ λέγετε. Ἐπιθυμεῖτε νὰ
» προσθέσετε ἀκόμη τίποτε ;»

— «Ἁπλῶς τοῦτο, φίλτατέ μου Σινιὸρ Κρίσπη, ὅτι ἡ ἀνακάλυψις τοῦ ἐξοπλι-
» σμοῦ ποὺ προετοιμάζετε διὰ τὸ ἐξωτερικὸν μὲ ἐκπλήττει».

Αὐτὴν τὴν φορὰν πλέον ὁ Σικελὸς δὲν ἔκαμεν ἐπίδειξιν συγχύσεως. Θὰ ἐσκέφθη ἀναμφιβόλως ὅτι αὐτὸς ἦτο ὁ σκοπὸς τῆς ἐπισκέψεώς μου. Δὲν ἔκαμε καμμίαν προσ-
πάθειαν ὅπως ἀρνηθῇ τὴν ὕπαρξιν τῶν στρατιωτικῶν τούτων προετοιμασιῶν, καὶ τοῦτο μὲ ἀνησύχησεν.

— «Ἔστὲ βέβαιος ὅτι οἱ ἐξοπλισμοὶ οὗτοι δὲν κρύπτουν τίποτε τὸ ἐχθρικὸν κατὰ
» τῆς Γαλλίας, ἠρκέσθη νὰ εἴπῃ. Εἶναι ἀποκλειστικῶς ζήτημα ἰδιωτικοῦ συμφέ-
» ροντος διὰ τὴν Ἰταλίαν».

— «Εἶμαι εὐτυχὴς μανθάνων τοῦτο, εἶπα σοβαρῶς. Ὥστε, ἠμπορῶ νὰ πληρο-
» φορήσω τὴν κυβέρνησίν μου ὅτι ἡ ἐκστρατεία ποὺ προετοιμάζετε δὲν μεταβαίνει
» εἰς τὴν Τριπολίτιδα ;»

Εἰς αὐτὴν τὴν λέξιν, συνωφρυώθη.

— «Κύριε Βαρῶνε, πολλὰ γνωρίζετε! ἀνέκραψε τεταραγμένος. Οἱ κατάσκοποί
» σας εἶναι πολὺ εὐφυεῖς! Ἔ καὶ ἂν τοὺς συλλάβω! Εἶτα, καθησυχάζων, ἐξηκολού-
» θησεν :

— «Ἐν πάσῃ περιπτώσει, εἶναι πολὺ ἀργὰ διὰ τὰς ἀντιρρήσεις σας. Αὐτὴν
» τὴν στιγμὴν ὁ στόλος εἰσῆλθεν εἰς τὸ στενὸν τῆς Μεσσήνης».

Κατελήφθην ἀπὸ τρόμον ἀκούων αὐτὴν τὴν τολμηρὰν δήλωσιν. Ἐννοεῖτε τὸ σοβαρὸν τῆς καταστάσεως. Ἦτο, ὅπως σᾶς εἶπα, ἡ περίπτωσις τῆς σφαίρας τοῦ τηλεβόλου καὶ πῶς θὰ ἐσταματοῦσεν. Ὁ σκοπὸς τοῦ σινιὸρ Κρίσπη ἦτο νὰ μὲ πείσῃ ὅτι ἡ σφαῖρα εἶχε ριφθῆ· ἀπέμενεν εἰς ἐμὲ νὰ ἀποδείξω ὅτι δὲν εἶχε ριφθῆ καὶ ὅτι ἡ Γαλλία εἶχε παρεμβληθῆ.

— «Ὁ στόλος ἠμπορεῖ νὰ εἶναι καθ' ὁδόν, ἀλλὰ δὲν εἶναι πολὺ ἀργὰ διὰ νὰ
» τὸν κάμετε νὰ λάβῃ ἄλλην κατεύθυνσιν, ἀπήντησα θαρραλέως. Εἶναι ἀνάγκη νὰ
» τηλεγραφήσετε. Σᾶς λέγω ὅτι ἡ Γαλλία θὰ ἐθεώρει ὡς ἐπίθεσιν ἐναντίον της μίαν
» εἰσβολὴν εἰς τὴν Τριπολίτιδα».

Ὁ Κρίσπη ὠχρίασεν. Εἶδε νὰ διαλύωνται τὰ σχέδιά του. Ἐν τούτοις τὰ τεχνά-
σματά του δὲν εἶχαν ἐξαντληθῆ.

— «Σᾶς ἱκετεύω νὰ ἀποσύρετε τὴν πληροφορίαν σας, εἶπε σοβαρῶς. Ὁ σκο-
» πὸς τῆς ἐκστρατείας ἔγινεν ἤδη δημοσία γνωστός. Ἡ «Γαζέτα ντὶ Ρώμα»
» ἔλαβεν ἐπισήμως τὴν εἴδησιν καὶ αὐτη, ἄνευ ἀμφιβολίας, ἤδη στοιχειοθετεῖται».

— «Εἶσθε βέβαιος δι' αὐτὸ ποὺ λέγετε ; ἀπήντησα ρίπτων βλέμμα ἐπὶ τοῦ
» ἐγγράφου ποὺ ἦτο κατὰ τὸ ἥμισυ σκεπασμένον ἐπὶ τῆς τραπέζης του. Ἴσως ἔχετε
» ἑτοιμάσει τὴν ἐπίσημον εἴδησιν, ἥτις δὲν ἔχει ἀκόμη σταλῆ ;»

Ὁ Κρίσπη ὑπέστη παλμούς.

— «Εἶσθε πράγματι πονηρός, εἶπε μὲ ψυχρότητα. Ἀλλά, ἐπὶ τέλους, ἡ
» «Γαζέτα» δὲν ἔχει σπουδαιότητα. Τὸ μυστικὸν τῆς ἐκστρατείας εἶναι δημο-
» σία γνωστόν, καὶ ἓν ἄρθρον περὶ τούτου ἔχει ἤδη δημοσιευθῆ εἰς τὴν τελευταίαν
» ἔκδοσιν τῆς «Μπόκκα ντὶ Ρώμα» ἀπόψε».

Ἐκλονίσθην μίαν στιγμήν. Ἐὰν ἦτο ἀληθές, ἡ σφαῖρα τοῦ τηλεβόλου εἶχε ριφθῆ, καὶ τὸ σταμάτημά της, θὰ ἐπέφερε τὸν πόλεμον. Ἐνῷ ἐσκεπτόμην, συγχρόνως ἐξεδίπλωσα τὴν ἐφημερίδα ποὺ ὁ ἐφημεριδοπώλης εἶχε πωλήσῃ πρὸ τῆς θύρας. Ἦτο ἓν φύλλον τῆς «Μπόκκα ντὶ Ρώμα».

Τότε συνέβη περίεργος σκηνή. Μὲ χεῖρας τρεμούσας, διεξῆλθον τὰς στήλας τῆς ἐφημερίδος, ἐνῷ ὁ Κρίσπη μὲ παρετήρει. Ἦτο κάθιδρως. Ἕνας πόλεμος μεταξὺ δύο ἰσχυρῶν λαῶν, πόλεμος, εἰς τὸν ὁποῖον τὸ μεγαλείτερον μέρος τῆς Εὐρώπης θὰ ἀνεμιγνύετο, ἐπεκρέματο ἐπὶ κεφαλῆς μας.

Ἐπὶ τέλους ηὗρα τὴν κακόμοιρον παράγραφον ἀπὸ τὴν ὁποίαν τόσα πράγματα ἐξηρτῶντο. Μόλις τὰ μάτια μου εἶδαν τὴν ἐπικεφαλίδα, βαθὺς ἀναστεναγμὸς ἀνακουφίσεως διέφυγεν ἀπὸ τοῦ στήθους μου. Ἀνέγνωσα «Ἐκστρατεία εἰς τὴν Ἀφρικήν».

Ἐδιάβασα τὴν παράγραφον ὁλόκληρον, κατέθεσα τὸ φύλλον καὶ παρετήρησα τὸν Κρίσπη κατὰ πρόσωπον.

— «Δὲν εἶναι πολὺ ἀργὰ νὰ μεταβάλετε τὸν σκοπὸν τῆς ἐκστρατείας σας, » εἶπα. Ὑπάρχουν ἄλλαι περιοχαὶ παρὰ ἡ Τριπολῖτις, καὶ ἡ εἰσβολή εἰς αὐτὰς δὲν » θὰ ἐπέφερεν τὸν πόλεμον κατὰ τῆς Γαλλίας».

Ἐπὶ ἡμίσειαν ὥραν ἐπέμενε, συνεζήτησεν, ἱκέτευσεν. Ἀλλὰ ἔμεινα ἀνένδοτος ὡς βράχος. Ἐπὶ τέλους συνῆνεσεν. Ἓν τηλεγράφημα ἐστάλη τὴν ἰδίαν νύκτα εἰς τὸ Ρήγιον διὰ νὰ παρεμποδίσῃ τὸν στόλον, καὶ τὸ πρωῒ ὁ ἰταλικὸς λαὸς ἠδυνήθη νὰ ἀναγνώσῃ ὅτι ἔμελλε νὰ ἀποκτήσῃ ἀποικίαν εἰς τὰς ἀκτὰς τῆς Ἐρυθρᾶς Θαλάσσης.

Ὁ πρεσβευτὴς ἐσταμάτησε καὶ ἀνεστέναξε.

— «Δὲν προεῖδα τὴν στιγμὴν ἐκείνην τὰ δυστυχήματα ποὺ θὰ ἐπηκολούθουν τὴν » κατοχὴν τῆς ἀποικίας ταύτης, ποὺ ἔκαμα τὸν Κρίσπην νὰ ἐκλέξῃ ἀντὶ τῆς Τριπολί- » τιδος. Ἀλλ' εἶχα κάμει τὸ καθῆκόν μου καὶ δὲν εἶμαι ὑπεύθυνος διὰ τὸ ἀποτέλεσμα».

— «Δὲν εἶναι βέβαια αὐτὰ μόνα ποὺ θὰ μὲ ἐλέγετε ; παρετήρησα βλέπων ὅτι » θὰ ἐσταματοῦσε. Τί ἀπέγεινεν ἡ ὡραία κυρία Οὐρμπῖνο, διὰ τὴν ὁποίαν μὲ ἐνε- » πνεύσατε τόσον ἐνδιαφέρον ;»

Ἡ Ἐξοχότης του συνωφρυώθη, καὶ κατόπιν ἐχαμογέλασε.

— «Κάμνετε καλὰ ὑπενθυμίζων μοι τὴν συνέχειαν τοῦ ἐπεισοδίου τούτου, » παρετήρησε χαριέντως. Σᾶς ἔκαμα ἤδη νὰ διαβλέψετε τὴν ἀπειλὴν τοῦ πρωθυ- » πουργοῦ. Φαίνεται ὅτι ἡ φιλία μου διὰ τὴν κυρίαν Οὐρμπῖνο εἶχε προκαλέσει τὴν » προσοχὴν προσώπων τοῦ Κυρηναλίου, καὶ δὲν ὑπῆρξε δύσκολον διὰ τοὺς ἐχθρούς » μας νὰ μαντεύσουν τὴν ἀλήθειαν. Πράγματι, μετά τινας ἡμέρας, ἔλαβα ἐπιστολὴν » τῆς κομήσσης, καλούσης με εἰς τὰ Ἀνάκτορα. Ὅταν ἔφθασα, τὴν ηὗρα κλαίουσαν. » Ἡ βασίλισσα πρὸ ὀλίγου τὴν εἶχε σοβαρῶς ἐπιπλήξει διὰ τοὺς δεσμούς της μὲ ἐχ- » θροὺς τῆς χώρας. Ἡ Βασίλισσα δὲν θὰ μὲ συγχωρήσῃ ποτέ, εἶπεν, ἀφοῦ μοῦ δει- » γήθη τὴν σκηνήν. Καί, δὲν θέλει πλέον νὰ βλεπώμεθα. Ἡ Μεγαλειότης Της μοῦ » ἐδήλωσε ὅτι δὲν μὲ ἐθεώρει πλέον ὡς ἰταλίδα».

— «Ἡ Μεγαλειότης Της ἔχει δίκαιον, εἶπα τολμηρῶς, καὶ ἓν μόνον ἰατρικὸν » ὑπάρχει δι' αὐτὴν τὴν κατάστασιν. Νὰ πολιτογραφηθῆτε Γαλλίς».

— «Πῶς αὐτό ;» ἐψιθύρισε ταραγμένη.

Τῆς ἔπιασα τὰς χεῖρας.

— «Γινομένη σύζυγος Γάλλου!»

— « Καὶ τὴν ἠσπάσθην».

Μόλις ἡ Ἐξοχότης του εἶχε προφέρει αὐτὰς τὰς λέξεις, ὁπότε ἡ θύρα ἤνοιξε καὶ μία χαριτωμένη καὶ ὡραία κυρία εἰσῆλθε μειδιῶσα.

— «Ἐπιτρέψατέ μοι νὰ σᾶς παρουσιάσω τὴν Κυρίαν Πρέσβειραν—πρώην » κυρίαν Οὐρμπῖνο! εἶπεν ὁ κομψὸς γέρων». Καὶ στρεφόμενος προσέθεσεν :

— «Εἶχα σώσει τὴν Γαλλίαν, ὅπως βλέπετε, ἀλ' εἶχα χάσει τὴν καρδίαν μου».

Βαρῶνος..... πρώην Πρεσβευτὴς τῆς Γαλλίας

Μεταφραστὴς : Σοφοκλῆς Ἀβρ. Χουδαβερδόγλους Θεόδοτος (Παλ. Φάληρον).

ΑΛΦΟΝΣΟΣ ΜΠΕΡΤΙΓΙΟΝ
ΚΑΙ ΤΟ ΑΝΘΡΩΠΟΜΕΤΡΙΚΟΝ ΣΥΣΤΗΜΑ ΤΟΥ

Ὑπὸ κ. **Ν. ΚΙΝΝΑ**, τ. Ἀρχηγοῦ Ἀστυνομίας Πόλεων

Παρῆλθον ἑκατὸν ἔτη ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐγεννήθη ὁ Ἀλφόνσος Μπερτιγιόν. Ἦτο υἱὸς τοῦ ἰατροῦ Ἀδόλφου Μπερτιγιόν. Ἦτο ζωηροῦ χαρακτῆρος εἰς σημεῖον ὥστε ν' ἀποβληθῇ ἀπὸ τέσσαρα σχολεῖα. Ἔλαβε ὅμως τὸ ἀπαραίτητον σχολικὸν πτυχίον διὰ νὰ δυνηθῇ ν' ἀκολουθήσῃ τὴν ἰατρικὴν ἥτις τὸν προσείλκυε. Στρατεύεται καὶ ὅταν ἀπελύθη τῶν τάξεων τοῦ Στρατοῦ, προσελήφθη εἰς τὴν Ἀστυνομίαν τῶν Παρισίων, ὅπου ἐκτελεῖ ὑπηρεσίαν γραφέως. Ἀσχολεῖται εἰδικώτερον εἰς τὸν σχηματισμὸν φακέλλων, βάσει τῶν χαρακτηριστικῶν, τῶν συλλαμβανομένων κακοποιῶν. Περιγράφονται ὅμως συντόμως ὥστε νὰ μὴ καθίσταται ἀκριβὴς ἡ κατάταξίς των.

Ὁ καθ' ὑποτροπὴν ἐγκληματίας ὑπόκειται, ὡς γνωστόν, εἰς ποινὴν βαρυτέραν καὶ διὰ τοῦτο ἐπιδιώκει νὰ παραπλανήσῃ τὴν δικαιοσύνην ὡς πρὸς τὴν πραγματικὴν ταυτότητά του διὰ τῆς ἀποκρύψεως τοῦ πραγματικοῦ ὀνοματεπωνύμου του ἢ δι' ἀλλοιώσεως τῶν χαρακτηριστικῶν τοῦ προσώπου του.

Ἐὰν ὁ ἐγκληματίας δύναται νὰ μεταβάλῃ τὴν φυσιογνωμίαν του δὲν εἶναι ὅμως εὔκολον νὰ κατορθώσῃ νὰ μεταβάλῃ τὸ σχῆμα τῆς κεφαλῆς ἢ τὸ μῆκος τοῦ σώματός του.

Ὁ Μπερτιγιόν, βάσει τῶν ἐκ τῆς Ἰατρικῆς ἀποκτηθεισῶν ἀνατομικῶν γνώσεών του καὶ κατόπιν ἐνδελεχῶν παρατηρήσεών του ἀπεφάνθη ὅτι τὸ ἀνθρώπινον σῶμα, κατὰ καθοριζόμενα ὑπ' αὐτοῦ μέρη, δὲν πάσχει μεταβολήν τινα κατὰ τὸ μεταξὺ 21–60 ἐτῶν διάστημα τῆς ἀνθρωπίνης ἡλικίας, παραμενουσῶν τῶν αὐτῶν διαστάσεων.

Ὁ Μπερτιγιὸν ἐκκινεῖ ἀπὸ τὴν ἀρχὴν ὅτι δύο ἄνθρωποι δὲν ὁμοιάζουσιν ἐντελῶς πρὸς ἀλλήλους, τὰ μήκη τοῦ σώματος διαφέρουσι μεταξὺ καὶ δύο ἀκόμη ἀνθρώπων.

Οὕτω παρουσίασε τὴν καλουμένην ἀνθρωπομετρικὴν σήμανσιν πρὸς ἐξακρίβωσιν τῆς ταυτότητος. Κατ' αὐτὴν ὁ Μπερτιγιὸν προέβη εἰς καταμέτρησιν τῶν διαστάσεων μελῶν τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος ἀτόμου τελείως διαπεπλασμένου. Τὰ μέλη τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος ἐκλέγονται μεταξὺ ἐκείνων ἅτινα θεωροῦνται ὅτι δὲν πάσχουσι μεταβολήν τινα κατὰ τὴν διαβίωσιν τοῦ ἀνθρώπου.

Μετροῦνται: 1) τὸ ἀνάστημα, 2) τὸ ὕψος τοῦ ἀτόμου καθημένου, 3) τὸ μῆκος τῶν βραχιόνων ἑκατέρωθεν τεταμένων (ὀργυιά), 4) τὸ μῆκος καὶ τὸ πλάτος τοῦ δεξιοῦ ὠτός, 5) τὸ μῆκος καὶ τὰ πλάτος τῆς κεφαλῆς, 6) τὸ μῆκος τοῦ ἀριστεροῦ ποδός, 7) τὸ μῆκος τοῦ μεσαίου δακτύλου τῆς ἀριστερᾶς χειρός, 8) τὸ μῆκος τοῦ μικροῦ δακτύλου τῆς ἀριστερᾶς χειρός, 9) τὸ μῆκος τοῦ πήχεως τῆς ἀριστερᾶς χειρός.

Πρὸς καθορισμὸν τῶν διαφόρων τούτων μηκῶν γίνεται χρῆσις διαφόρων εἰδικῶν ὀργάνων καὶ δέον νὰ λαμβάνωνται τὰ μήκη ἀκριβῶς καὶ ὁμοιομόρφως.

Τὰ ὄργανα εἶναι: α) μία στεφάνη πρὸς μέτρησιν τοῦ μήκους τῆς κεφαλῆς μετρουμένης ἀπὸ τοῦ μετώπου μέχρι τοῦ πλατυτέρου μέρους τοῦ ὀπισθίου τῆς κεφαλῆς, ὡς καὶ τοῦ μεγαλυτέρου μετρουμένου πλάτους της, β) εἷς μέγας κανὼν διὰ τοῦ ὁποίου μετρᾶται τὸ μῆκος τοῦ ποδός, τοῦ πήχεως τῆς χειρὸς καὶ τῶν δα-

κτύλων, γ) μικρὸς κανὼν διὰ τοῦ ὁποίου μετρᾶται τὸ μῆκος καὶ τὸ πλάτος τοῦ δεξιοῦ ὠτός.

Ὁ καθορισμὸς τῶν διαφόρων αὐτῶν μηκῶν γίνεται δι' ἀκριβοῦς λήψεώς των. Ἀπόλυτος ὅμως ἀκρίβεια δὲν καθίσταται δυνατή. Λανθασμένη ἀνθρωπομέτρησις οὐδόλως θέλει ἐκπληρώσει τὸν σκοπὸν δι' ὃν ἐφηρμόσθη. Τὸ μικρότερον σφάλμα ἐν τῇ ἀνθρωπομετρήσει καθίσταται δυσεξακρίβωτον καὶ δύναται νὰ ἐπέλθῃ εὐκολώτερον ὅταν τὰ ὄργανα τῆς μετρήσεως ἐκ τῆς πολυχρονίου χρήσεως ἤθελον ἀποβῇ ἐλαττωματικὰ κατὰ τὴν ἀκρίβειάν των.

Διὰ τοῦτο ὁ Μπερτιγιὸν κατήρτισεν ἀριθμητικὸν πίνακα, καθ' ὃν ὑπολογίζηται δι' ἑκάστην μέτρησιν μέχρι πόσου δύναται νὰ εἶναι ἀνεκτὴ ἡ σφαλερὰ καταμέτρησις, νὰ μὴ ὑπερβαίνῃ π.χ. τὰ 7 χιλιοστὰ τοῦ μέτρου διὰ τὸ ἀνάστημα, τὰ 6,5 χιλιοστὰ τοῦ μέτρου διὰ τὸ μῆκος καὶ τὸ πλᾶτος τῆς κεφαλῆς.

Ἡ μέτρησις γίνεται εἰς χῶρον φωτεινόν, γυμνῶν τῶν ποδῶν, γυμνοῦ καὶ τοῦ ἀπὸ τῆς ὀσφύος καὶ ἄνω μέρους τοῦ σώματος.

Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἀνθρωπομετρήσεως καταχωρεῖται ἐπὶ δελτίου διαστάσεων 16×16½ ἑκατοστῶν καὶ 1/3 τῆς προσθίας πλευρᾶς αὐτοῦ. Τὰ λοιπὰ 2/3 χρησιμοποιοῦνται ἵνα τεθῇ ἡ φωτογραφία τοῦ ἀνθρωπομετρηθέντος, κατὰ πρόσωπον καὶ κρόταφον λαμβανομένη. Ἐπὶ τῆς ὀπισθίας πλευρᾶς τοῦ δελτίου καταχωροῦνται τὰ ἀτομικὰ στοιχεῖα τοῦ σημανθέντος, ἡ κατηγορία δι' ἣν ἐσημάνθη ὡς καὶ πληροφορίαι σχετικαὶ μὲ τὸ ποινικὸν παρελθόν του.

Βραδύτερον γίνεται δεκτὸς ὁ συνδυασμὸς ἀνθρωπομετρικῆς καὶ δακτυλοσκοπικῆς σημάνσεως καὶ ἀποτυποῦνται ἐπὶ τῆς προσθίας πλευρᾶς τὰ δακτυλικὰ ἀποτυπώματα ἑκάστου δακτύλου τῆς δεξιᾶς χειρὸς κάτωθεν τῆς φωτογραφίας. Ἐπὶ τῆς ὀπισθίας πλευρᾶς ἀποτυποῦνται τὰ δακτυλικὰ ἀποτυπώματα ἑκάστου δακτύλου τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς ἐπὶ τοῦ κενοῦ χώρου κάτωθεν τῶν ἀναγραφομένων πληροφοριῶν ποινικοῦ παρελθόντος.

Ὁ Μπερτιγιὸν δὲν ἦτο σύμφωνος διὰ τὴν χρησιμοποίησιν τῆς δακτυλοσκοπικῆς σημάνσεως παρὰ τὰ πλεονεκτήματά της ἔναντι τῆς ἀνθρωπομετρικῆς. Ἓν ὅμως περιστατικόν, τὸ κατωτέρω, ἠνάγκασε τὸν Μπερτιγιὸν ν' ἀποδεχθῇ τὸν συνδυασμὸν ἀνθρωπομετρικῆς καὶ δακτυλοσκοπικῆς σημάνσεως.

Συνελήφθη κακοποιὸς ὀνόματι Οὐὶλ Οὐέστ, ὅστις ἐφωτογραφήθη καὶ ἀνθρωπομετρήθη. Ὅταν ἐνεκλείσθη εἰς τὴν φυλακὴν τὸ ὄνομα τοῦ φυλακισθέντος ἐφάνη γνωστὸν εἰς τὸν ἀρμόδιον ὑπάλληλον τῶν φυλακῶν καὶ ἀνεζήτησεν οὗτος εἰς τὸ ἀρχεῖον τὸ σχετικὸν δελτίον καταγραφῆς. Εὗρε τοιοῦτον μὲ τὸ ὀνοματεπώνυμον Οὔλλιαμ Οὐὲστ φέρον καὶ φωτογραφίαν του, ἥτις ὡμοίαζε καταπληκτικῶς πρὸς τὸν νεωστὶ φυλακισθέντα κακοποιὸν Οὐὶλ Οὐέστ. Οὗτος ἠρνεῖτο ὅτι εἶχε καταδικασθῇ ἄλλοτε καὶ ὁ ὑπάλληλος τῆς φυλακῆς ἐξήτασε τὸ ἐπὶ τῆς ὀπισθίας πλευρᾶς τοῦ δελτίου ἀναγραφόμενον ποινικὸν παρελθὸν τοῦ Οὐέστ κατὰ τὸ ὁποῖον ὁ Οὔλλιαμ Οὐὲστ εἶχε φυλακισθῇ τὴν 9ην Σεπτεμβρίου 1901 καταδικασθεὶς διὰ φόνον. Ἐπομένως ἔπρεπε ὁ Οὔλλιαμ Οὐὲστ νὰ εὑρίσκεται ἐν τῇ φυλακῇ ἀκόμη. Οἱ δύο κακοποιοὶ εὑρίσκοντο ἐντὸς ὀλίγου ὁ εἷς ἔναντι τοῦ ἄλλου. Ὡμοίαζον πράγματι μεταξύ των καταπληκτικά.

Κατὰ τὸν ἔλεγχον δὲ τῆς ἀνθρωπομετρικῆς καταμετρήσεως ἐπὶ 11 καταμετρήσεων τῶν δύο κακοποιῶν αἱ 7 ἦσαν ὁμοιόταται, αἱ ἄλλαι 4 δὲν εἶχον πλήρη ὁμοιότητα. Κατόπιν τούτου ἐδακτυλοσκοπήθησαν καὶ τὰ δακτυλικὰ ἀποτυπώματα τῶν δύο κακοποιῶν εὑρέθησαν ἀνόμοια.

Ὁ Μπερτιγιὸν δὲν ἐδίστασε ν' ἀναγνωρίσῃ τότε τὴν ἀξίαν τῆς δακτυλοσκοπήσεως καὶ ἔκτοτε προσέθεσεν εἰς τὸ ἀνθρωπομετρικὸν σύστημά του καὶ τὴν δακτυλοσκόπησιν.

'Ο Μπερτιγιόν τὸ σύστημά του ἔθεσεν ὑπ' ὄψει τοῦ Διευθυντοῦ 'Ασφαλείας, ἀλλὰ δὲν ἔτυχε καλῆς ὑποδοχῆς ὑπὸ τούτου ἡ ἔκθεσις τοῦ συστήματος ἡ γενομένη ὑπὸ τοῦ γραφέως 'Αλφόνσου Μπερτιγιόν.

Μετὰ τριετίαν ὁ Μπερτιγιὸν παρουσιάζει τὴν ἀνθρωπομετρικὴν μέθοδόν του εἰς τὸν νέον διευθυντὴν τῆς 'Ασφαλείας, ὅστις ἐνισχύει τὸν Μπερτιγιὸν διὰ νὰ θέσῃ εἰς ἐφαρμογὴν τὴν μέθοδόν του. Θέτει, λοιπόν, εἰς ἐφαρμογὴν τὴν μέθοδόν του καὶ ἐπιτυγχάνει δι' αὐτῆς τὴν βεβαίωσιν τῆς ταυτότητος σημανθέντος ἀνθρωπομετρικῶς ὑποτρόπου ἐγκληματίου.

'Ενθαρρυνθεὶς ἀσχολεῖται ὁ Μπερτιγιὸν μετ' ἐνθουσιασμοῦ εἰς τὸ ἔργον του. 'Εντὸς ἔτους καταρτίζει 7.330 φακέλλους ἐγκληματιῶν κατὰ τὸ ἀνθρωπομετρικὸν σύστημα. Βάσει τῶν φακέλλων τούτων τὸ ἑπόμενον ἔτος ἐξακριβοῦται ἡ ταυτότης 240 ὑποτρόπων ἐγκληματιῶν.

Τὰ βάσει τῆς ἀνθρωπομετρικῆς σημάνσεως καταρτιζόμενα δελτία τῶν κακοποιῶν κατατάσσονται πρωτίστως κατὰ τὸ φύλλον τοῦ σημαινομένου ἀτόμου ἡλικίας ἀπὸ 21 ἔτους καὶ ἄνω, διότι κάτω τῆς ἡλικίας ταύτης τὰ ἄτομα δὲν παρουσιάζουν σταθερότητα ὡς πρὸς τὰ μέλη τοῦ σώματος ὑποκείμενα εἰς μεταβολήν.

'Η ταξιθέτησις τῶν δελτίων γίνεται κατὰ τρεῖς διαιρέσεις ἀναλόγως τοῦ μήκους τῆς κεφαλῆς, ἀναλόγως δὲ τοῦ πλάτους γίνονται τρεῖς νέαι διαιρέσεις. Αἱ διαιρέσεις αὗται ὑποδιαιροῦνται εἰς ὑποδιαιρέσεις βάσει τῶν μηκῶν καὶ ἄλλων καταμετρουμένων μελῶν τοῦ σώματος. Αὐτὸ ἐν συντομίᾳ τὸ ἀνθρωπομετρικὸν σύστημα.

Τὸ ἀνθρωπομετρικὸν σύστημα τοῦ Μπερτιγιὸν χρησιμοποιεῖται διὰ τὴν ἐξακρίβωσιν τῆς ταυτότητος ἀπὸ τοῦ 1879 τεθὲν εἰς ἐφαρμογὴν ἐν Παρισίοις.

Τὸ 1885 εἰς τὸ διεθνὲς σωφρονιστικὸν συνέδριον καὶ εἰς τὸ συνέδριον τῆς ἐγκληματολογίας, συνελθόντα ἐν Ρώμῃ, ὁ ἴδιος ὁ Μπερτιγιόν, ἀνέπτυξε τὸ ἀνθρωπομετρικὸν σύστημά του, ἐκρίθη εὐνοϊκῶς καὶ ἐφηρμόσθη εἰς πλεῖστα κράτη, ὡς εἰς τὸ Βέλγιον, τὰς 'Ηνωμένας Πολιτείας, τὴν Ρωσίαν, τὴν 'Ελβετίαν. Τὸ 1888 ἐφαρμόζεται εἰς ὅλην τὴν Γαλλίαν.

Κατὰ τὸν Αὔγουστον τοῦ 1895 ἡ ἐν Λίντζ τῆς Αὐστρίας συνελθοῦσα διεθνὴς ἕνωσις τοῦ Ποινικοῦ Δικαίου συνεζήτησε καὶ τὴν ἀνθρωπομετρικὴν μέθοδον τοῦ Μπερτιγιόν. 'Ο καθηγητὴς τῆς 'Ιατροδικαστικῆς τοῦ ἐν Βασιλείᾳ τῆς 'Ελβετίας Πανεπιστημίου von Sury ὁμιλήσας περὶ τῆς ἀνθρωπομετρικῆς αὐτῆς μεθόδου συνέστησεν ὅπως τύχῃ διεθνοῦς ἐφαρμογῆς.

Δέκα τέσσαρα κράτη ἐτίμησαν τὸν Μπερτιγιόν, ὀνομάσαντα αὐτὸν ἐπίτιμον πολίτην των. 'Ο Τσάρος Νικόλαος Β' ἐκτιμῶν τὸ ἔργον τοῦ Μπερτιγιὸν δωρίζει εἰς τοῦτον χρυσοῦν ὡρολόγιον μὲ μαργαριτάρια, ἡ δὲ βασίλισσα τῆς 'Αγγλίας Βικτωρία ἀπένειμε εἰς αὐτὸν παράσημον. Τὸ ὄνομά του γίνεται πασίγνωστον.

Μεταξὺ τῶν ἄλλων συγγραμμάτων του, τὸ 1883 ἐδημοσίευσε τὴν «Σύγχρονον 'Εθνογραφίαν», τὸ 1890 τὴν «Δικαστικὴν φωτογράφησιν», τὸ 1893 τὴν «'Ανθρωπομετρικὴν ἀναγνώρισιν τῆς ταυτότητος».

Εἰς ἡλικίαν 61 ἐτῶν ὁ διάσημος ἐγκληματολόγος 'Αλφόνσος Μπερτιγιὸν ἀπέθανε.

«Κτυπᾶτε τους ὅπου τοὺς βρῆτε»

—Ὀκτώβριος 195....

«....Θὰ τὴ θυμᾶμαι πάντα μὲ ξεχωριστὴ συγκίνησι αὐτὴν τὴ συννεφιασμένη μέρα, γιατὶ σήμερα ἔζησα μιὰν ὁλόκληρη ζωή.

Σήμερα ἔφτασα τὸ «Ἄπειρο» τοῦ Γκαῖτε, ἀγκάλιασα τὸ «ὑπερεγκόσμιο μεγαλεῖο» τοῦ Οὐγγὼ, πλανήθηκα στὰ «φωτερὰ σκοτάδια» τοῦ Σαῖξπηρ....

Σήμερα....

Ἦταν μιὰ γκρίζα μελαγχολικὴ μέρα πλημμυρισμένη νοσταλγίες καὶ ὄνειρα. Ὁ οὐρανὸς ἦταν ντυμένος στὴ πιὸ σκούρα φορεσιά του κι' ἡ φύση εἶχε γεμίση μελαγχολία καὶ παράπονο....

Οἱ πρῶτες στάλες τῆς βροχῆς μὲ βρῆκαν στὸ κρεβάτι μου.

Ἦλθαν νὰ κτυπήσουν δειλὰ-δειλὰ τὸ τζάμι μου γιὰ νὰ μοῦ ποῦν ὅτι ἔξω περιφέρονται γυμνὲς οἱ προσδοκίες μου.....

Τὸ ράδιο, κοντά μου, ἔπαιζε ἕνα πονεμένο σκοπό.....

Ἦταν ἡ καρδιὰ τοῦ Σοπὲν ποὺ χτύπαγε, μαζὶ μὲ τὶς στάλλες τὴν καμαρούλα τῆς ψυχῆς μου.....

Κι' ἐγὼ δὲν ξαφνιάστηκα ἀπὸ τὴν ἀπρόσμενη συμφωνία τῆς βροχῆς καὶ τῶν φθόγγων τῆς μουσικῆς ποὺ πλημμύριζαν τὸ δωμάτιο ἀναμνήσεις.

Ἔκλεισα μονάχα τὰ μάτια κι' ἀφέθηκα στὴν ἀγκαλιὰ χιλιάδων ταπεινῶν ρεμβασμῶν....

Ὥσπου κάποτε σηκώθηκα....

Ὁ Σοπὲν εἶχε πιὰ χαθῆ πίσω ἀπὸ τὰ χρόνια τοῦ παρελθόντος κι' οἱ στάλλες εἶχαν ἀραιώσει—ἴσως ἀπὸ φόβο μὴ μὲ ξυπνήσουν.....

.....

— Στὸ Τμῆμα βρῆκα μιὰν ἀσυνήθιστη κίνηση....

Ἀστυφύλακες πηγαινοερχόντουσαν βρεγμένοι καὶ βιαστικοὶ—τὰ τηλεφωνήματα ἔδιναν κι' ἔπαιρναν....

Κανεὶς δὲν καθόνταν.

Ρωτώντας ἔμαθα ὅτι εἶχαν πλημμυρίσει σπίτια ἀπὸ τὴ βροχὴ καὶ εἶχαν σημειωθῆ καὶ τρία δυστυχήματα.

Μοῦμεναν ἀκόμη 50 λεπτὰ γιὰ νὰ παραλάβω ὑπηρεσία.

Ἀλλὰ σ' αὐτὲς τὶς στιγμὲς δὲν κοιτᾶ κανεὶς τὸ ρολόϊ, ἀκούει τὴν καρδιά του ποὺ κτυπᾶ ἔντονα καὶ τὸν σπρώχνει κοντὰ σ' αὐτοὺς ποὺ χρειάζονται βοήθεια· αὐτὲς οἱ στιγμὲς στὴ ζωή μας εἶναι πολλές, ἀλλὰ κάτι τέτοιες ὧρες νομίζω ὅτι βρίσκομαι πιὸ κοντὰ στὸν ὅρκο ποὺ ἔδωσα βγαίνοντας ἀπ' τὴ Σχολή.

Στὴ σκέψη μου ἀντηχοῦν συχνὰ τὰ λόγια τοῦ τότε Ὑπαστυνόμου-διμοιρίτη μου στὴ Σχολή.

«....Νὰ μὴ λησμονεῖτε ποτὲ ὅτι ἡ ζωὴ Σᾶς περιμένει γεμάτη ἀπαιτήσεις. Τότε θὰ εἶστε ἀληθινοὶ ἀστυνομικοὶ ὅταν λησμονῆτε τὸν ἑαυτό Σας καὶ ζῆτε γιὰ τοὺς ἄλλους..... γιὰ τὸν ὁποιον δήποτε ἄλλον, εἴτε μικρὸν-εἴτε μεγάλον.....».

Λησμόνησα τὴν ὥρα....

Ἔνοιωσα τὴν ἀνάγκη νὰ βρεθῶ κοντὰ σ' αὐτοὺς ποὺ ἡ νεροποντὴ τοὺς ἔβγαλε στὸ δρόμο....

Καὶ τέθηκα ὑπὸ τὰς διαταγὰς ἑνὸς 'Ανθυπαστυνόμου ξεκινῶντας γιὰ τὶς φτωχογειτονιὲς τῆς συνοικίας μας.....

'Η ὥρα πέρασε γοργὰ μὲ κινηματογραφικὴ σχεδὸν ταχύτητα....

Καὶ οἱ σκηνὲς ποὺ ἀντικρύσαμε εἶχαν κάτι τὸ παράξενο μεγαλειῶδες....

Σκηνὲς ἀπὸ τὸ πεζοδρόμιο, ἀπ' τὴ γωνιὰ τοῦ δρόμου.

Σκηνὲς μέσα στὴ βροχή....

Εἰκόνες μέσα σὲ ἕνα ὠμὰ ρεαλιστικὸ φόντο ὅπου κυριαρχοῦσε καταθλιπτικὰ ἡ φτώχεια καὶ ἡ κακομοιριά....

Σελίδες ἀπὸ τοὺς «'Αθλίους», μορφὲς ἀπὸ τὰ στούντιο τῆς νεορρεαλιστικῆς τέχνης τῆς 'Ιταλίας, εἴδωλα γερμένα ἀπὸ τὴν πνοὴ ἑνὸς ἀναπάντεχου σίφουνα....

Κι' ἐμεῖς ἀλλάζαμε συνέχεια τόπο....

'Απὸ σπίτι σὲ σπίτι....

'Εδῶ ἕνα παιδάκι κοκκαλιασμένο....ἐκεῖ ἕνας πεσμένος μαντρότοιχος.... Κι' ἡ ἀποστολή μας κύλαγε ἀνάμεσα σ' εὐχὲς καὶ εὐγνωμοσύνη—ὥσπου..... ἀργὰ κατὰ τὸ βράδυ.....

σὲ μιὰ ἀπόμερη γωνιὰ....ἔζησα ἕνα κομμάτι διαλεχτὸ τῆς ζωῆς μου.

"Ενα πλημμυρισμένο ὑπόγειο ἦταν ἡ σκηνή.... κι' ἕνα κοκκαλιασμένο γεροντικὸ γυναικεῖο πρόσωπο ὁ ἥρωας αὐτῆς τῆς ἱστορίας ποὺ ἀναστάτωσε γιὰ μιὰ στιγμὴ τὴν ψυχή μου.

Μπήκαμε μὲ τὰ φανάρια.

Κι' ἡ γρηὰ κοίτονταν σ' ἕνα κουρελιασμένο στρῶμα, μουσκεμμένο ἀπὸ τὴ βροχή.

Εἶχε τὰ μάτια ἀνοικτά, μὰ βρισκόταν σὲ λήθαργο,—τὸ στῆθος της ἀνεβοκατέβαινε μὲ δυσκολία.

Τὴ μεταφέραμε σ' ἕνα ἀντικρυνὸ σπίτι μαζὶ μὲ λίγα πραγματάκια ποὺ ἀποτελοῦσαν τὸ νοικοκυριό της : μιὰ σπασμένη καρέκλα, ἕνα ρημαγμένο τραπέζι ἀκαθορίστου χρώματος καὶ λίγα σκεύη τῆς κουζίνας....

Σὰν συνῆλθε λιγάκι..... ἔστρεψε μὲ κόπο τὰ μάτια πρὸς τὸν 'Ανθυπαστυνόμο καὶ τοὔπε αὐτὰ τ' ἁπλᾶ λόγια ποὺβγαιναν ἀπὸ τὴν ψυχή της :

«.....Γέρασα ξεχασμένη ἀπ' ὅλους—Κανεὶς ὡς τὰ τώρα δὲν μὲ πρόσεξε—Χτὲς ἤμουνα βαρειὰ ἄρρωστη—Καὶ σήμερα ξέρω καλὰ πὼς θὰ πεθάνω.—"Ε ! καιρὸς ἦταν πιά.

'Αρκετὰ τράβηξα στὴ ζωή μου.

"Ενας γυιός μου ἴσαμε ἐκεῖ πάνω μ' ἐγκατέλειψε ἐδῶ καὶ 10 χρόνια γιὰ ν' ἀκολουθήσῃ ἐκείνη....Δὲν τὴν ξέρετε, ἀλλὰ καλλίτερα νὰ μὴν τὴ γνωρίσετε ποτέ.

Κατάγουμαι ἀπὸ τὴ Μακεδονία, ἀλλὰ δὲν ἤμουν πάντα ἔτσι.

Εἶχα κάποτε κι' ἐγὼ τὸν ἄντρα μου, τὰ παιδιά μου, τὸ σπίτι μου τὴν ἀρχοντιά μου.

'Αλλὰ κατάρα σ' αὐτοὺς ποὺ μὲ ξεκλήρισαν....».

Στάθηκε λίγο ν' ἀναπνεύσῃ, κι' ὕστερα βυθίζοντας τὸ βλέμμα της σ' ἕνα κομμάτι συννεφιασμένου οὐρανοῦ, ἔξω ἀπὸ τὸ παράθυρο συνέχισε σφίγγοντας σχεδὸν τὰ δόντια ἀπὸ ἀγανάκτηση—Κι' ἦταν ἡ κάθε λέξη της καὶ μιὰ κατάρα σ' αὐτοὺς ποὺ ρήμαξαν τὴν ζωήν της....

«....Λέγανε ὅτι πολεμοῦσαν γιὰ μᾶς....Γιὰ τὸ Λαὸ....Οἱ Σατανάδες.... Τοὺς λένε κομμουνιστὲς—ἀλλὰ αὐτοὶ εἶναι βρυκόλακες ποὺ βγῆκαν ἀπ' τὴν κόλαση γιὰ νὰ σκορπίσουν τὴν καταστροφή.

Μοῦκαψαν τὸ σπίτάκι μου ποῦχτισα μὲ χίλιες στερήσεις, κρέμασαν τὸν ἄντρα μου πλάϊ στὸν παπᾶ τοῦ χωριοῦ, πῆραν τὸ μικρό μου ἀγγελοῦδι (εἶναι τώρα 29 χρονῶν) ὅμηρο κι' ἔφυγαν τραγουδῶντας γιὰ λευτεριὰ καὶ δικαιοσύνη ....

Τὰ καθάρματα.

Μὴν τοὺς λυπᾶστε παιδιά μου—κτυπᾶτε τους ὅπου τοὺς βρῆτε—Σκοτώνετέ τους σὰν λυσσασμένα σκυλιά.

Γέρασα πιὰ πολὺ—Ταλαιπωρήθηκα—Ξεχάστηκα ἀπὸ ὅλους—Μὰ ἐσεῖς ἤλθατε νὰ μοῦ θυμίσετε τὴν καλωσύνη, τὴν ἀληθινὴ Δημοκρατία, τὸν ἀνθρωπισμό. Νὰ ἤστε εὐλογημένοι ἀπ' τὸν Θεό....».

Εἶπε καὶ γύρισε ἀπ' τὴν ἄλλη μεριὰ τὸ κουρασμένο κεφάλι της.....

Πῆγα κοντὰ της μ' ἕνα ποτῆρι νερό.... Κι' ἐκείνη αὐθόρμητα, σχεδὸν μ' ἀγκάλιασε καὶ λέγοντας ξανὰ «.... Νάστε εὐλογημένοι ἀπ' τὸν Θεό ....» ξεψύχησε στὰ χέρια μου.

Μιὰ γυναῖκα ξεψύχησε στὴν ἀγκαλιά μου ἀφοῦ πρῶτα ἔγραψε μὲ τὴ ζωή της τὴν φρικτὴ διαθήκη της. .....

«Κτυπᾶτε τους ὅπου τοὺς βρῆτε...».

«Σκοτώνετέ τους σὰν λυσσασμένα σκυλιά...».

«Οἱ Σατανάδες».

Αὐτὲς οἱ λέξεις χοροπηδοῦν στὴν ἀνάμνησή μου ἀκόμη τώρα....

Στάθηκα σὲ στάση προσοχῆς, καθὼς ὁ 'Ανθυπαστυνόμος ἔβγαζε τὸ καπέλλο του.

Ὡς τὰ τώρα ἤμουν ἕνα παιδὶ καὶ τίποτε ἄλλο....

Μὰ μέσα σ' αὐτὸ τὸ ὑγρὸ ὑπόγειο διδάχτηκα ὅλο τὸ Εὐαγγέλιο σὲ μιὰ μονάχα στιγμή.

'Εμεῖς, κι' ἐκεῖνοι.....

'Ολόγυρα ἄκουσα ἀγγέλους νὰ ψέλνουν τὸ μνημόσυνό της.

Καὶ ἡ σκέψη μου φτερούγισε μαζί της ἴσαμε τὸν παράδεισο....ἐκεῖ «ἔνθα οὐκ' ἔστι πόνος, λύπη ἢ στεναγμός».....

Αὐτὴ δὲν εἶναι μιὰ φανταστικὴ ἱστορία.

Εἶναι μιὰ ἱστορία τῆς ζωῆς, ἡ πιὰ ἀληθινὴ στὸν κόσμο.

Τὴν ἔζησα σήμερα μὲ μάτια δακρυσμένα.

Κι' ἔνοιωσα σὰν νὰ μεγάλωσα χρόνια πολλά. ....

'Η γρηοῦλα πέθανε γεμάτη εὐγνωμοσύνη γιὰ μᾶς.....

Πέθανε ὅμως κτυπημένη ὕπουλα ἀπὸ κείνους ποὺ θέλησαν νὰ φέρουν ἰσότητα καὶ χαρὰ στὴ γῆ.....

Κι' αὐτὴ δὲν εἶναι ἡ μόνη, οὔτε ἡ τελευταία....

Εἶναι ἕνα ἀπὸ τὶς χιλιάδες θύματα.

— Φεύγοντας ἀπὸ κοντά της ἔνοιωσα σὰν τὸν Ἄτλα —

Μοῦ φάνηκε ὅτι κρατοῦσα στοὺς ὤμους μου ὁλόκληρη τὴν 'Υδρόγειο ....».

ΕΝΑΣ ΑΣΤΥΦΥΛΑΚΑΣ
Σ.Κ.Π.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

ΕΓΚΛΗΜΑ ΣΤΟ ΙΛΜΠΡΙΤΖ

Ὑπὸ τοῦ **ΠΩΛ ΜΑΚ ΓΚΟΥΑΪΡ**
Μετάφρασις ἀπὸ τ' Ἀγγλικὰ Η. ΣΑΓΙΑ

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενον)

—Ὁ Φλούρρυ λοιπὸν ἐδολοφονήθη ἀπὸ κάποιον τῆς σπείρας, αὐτὸ λέω κι' ἐγώ, εἶπε ὁ Κάμμινγκς. Οὐΐττλερ, ὅλα αὐτὰ μᾶς ἀνοίγουν νέους ἐνδιαφέροντας ὁρίζοντας. Τὰ ναρκωτικὰ ἔφτασαν ἀπὸ τὶς νότιες ἀκτές ;

— Κατὰ τὰ λεγόμενα τοῦ ἐπιθεωρητοῦ Μπάττ, βενζινόπλοια τὰ μεταφέρουν σὲ διάφορα σημεῖα τῆς ἀκτῆς, κι' ἀπὸ κεῖ μὲ αὐτοκίνητα τὰ μεταφέρουν στὸ Λονδῖνο. Ὁ Μπάττ λέει, πὼς εἶναι σχεδὸν βέβαιος ὅτι οἱ φίλοι μας μὲ τὸ ψευτολεωφορεῖο πῆραν μέρος σὲ μιὰ τέτοια ἐπιχείρησι πρὶν ἀπὸ τρεῖς βδομάδες. Ὁ Μπάττ λέει ἀκόμη πὼς κείνη τὴ νύχτα τὸ ἐμπόρευμα μεταφέρθηκε στὶς ἀκτὲς τοῦ Ἤστ Ντόρσετ. Τὸ Λόντ δὲ βρίσκεται πάνω ἀκριβῶς στὴν λεωφόρο ποὺ ὁδηγεῖ ἐκεῖ. Τὴν φορὰ ὅμως αὐτὴ ἀπέτυχαν. Τούτη τὴν Κυριακὴ ἀντίθετα τὰ κατάφεραν ἐν τάξει.

— Συνεπῶς ἡ κοκαΐνη μετεφέρθη δι' αὐτοκινήτου μὲ προορισμὸ τὸ Λονδῖνο. Τὸ λεωφορεῖο σταμάτησε σ' ἕνα σημεῖο τοῦ δρόμου, καὶ τὴ στιγμὴ ποὺ τὸ αὐτοκίνητο γιὰ τὸ ὁποῖο συζητούσαμε πλησίασε, τοῦ ἔφραξε τὸ δρόμο. Οἱ λεβέντες κατέβηκαν μὲ τὰ πιστόλια στὰ χέρια καὶ τοὺς τὴν ἔσκασαν.

—Ἀκριβῶς.

— Γιατὶ ὅμως ἀπέτυχαν τὴν πρώτη φορά ;

— Ποιὸς ξέρει ; ἔκανε ὁ Οὐΐττλερ. Ἴσως νὰ μὴν ἦταν δυνατόν, τὸ λεωφορεῖο νὰ μένῃ ἀκίνητο στὸ ἴδιο μέρος. Πρέπει νὰ κυκλοφορῇ, ἔστω καὶ μὲ κίνδυνο νὰ γίνῃ ἀντιληπτό. Ἐξ ἄλλου συμφέρει νὰ μεταφέρεται ἡ κοκαΐνη ὅσο τὸ δυνατὸν γρηγορώτερα. Τὸ λεωφορεῖο ἦταν ἀνάγκη νὰ προηγῆται τοῦ αὐτοκινήτου καὶ σιγὰ— σιγὰ νὰ μετριάζῃ τὴν ταχύτητά του σὲ τρόπο ποὺ νὰ ἐπιτρέπῃ στὸ ἄλλο νὰ τὸ προφταίνῃ. Ὁπότε...

—Ὄχι. Ὄχι. Ἀδύνατον ἐὰν εἶναι ἡ νύχτα κατάμαυρη. Τὸ αὐτοκίνητο θὰ ἔφτανε πολὺ γρήγορα. Ὅσοι θὰ ἦσαν μέσα στὸ λεωφορεῖο θἄπρεπε νὰ ξέρουν πάνω κάτω τὸ δρομολόγιο τοῦ αὐτοκινήτου μὲ τὴν κοκαΐνη. Θἄτανε λοιπὸν πολὺ ἁπλὸ νὰ τοποθετηθοῦν κατὰ μῆκος τοῦ δρόμου σὲ ἕνα ἐρημικὸ σημεῖο. Ἡ συνέχεια μαντεύεται. Ἀλλὰ συγχρόνως δὲν ἔπρεπε νὰ συμβῇ τίποτα ποὺ νὰ δημιουργήσῃ ὑπόνοιες. Ἂν κάποιο ἄλλο αὐτοκίνητο στεκότανε ἐμπόδιο στὸ ἁμάξι μὲ τὴν κοκαΐνη (ποὺ θἄταν καλὰ ὡπλισμένο ὅπως φαντάζεσαι), δὲν θὰ σταματοῦσε ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ. Ὅσοι θὰ ἐταξίδευαν μ' αὐτὸ ἔπρεπε νὰ ἦσαν ἕτοιμοι ν' ἀντιμετωπίσουν κάθε ἐνδεχόμενο. Ἄλλο ὅμως εἶναι ἕνα λεωφορεῖο ποὺ κυκλοφορεῖ στὸ δρόμο... Δὲν εἶναι καθόλου περίεργο νὰ σταματᾷ καὶ νὰ πέρνῃ ἢ νὰ ἀποβιβάζῃ ἐπιβάτες. Ἀσφαλῶς Κάμμινγκς, ὅσο τὸ σκεπτόμαστε περισσότερο, τόσο τὰ πράγματα κλίνουν ὑπὲρ αὐτῆς τῆς ἀπόψεως. Ἀλλὰ λίγοι εἶναι οἱ κακοποιοὶ τοῦ Λονδίνου ποὺ θἄσαν ἱκανοὶ γιὰ ἕνα τέτοιο κόλπο.

—Ὅλα αὐτὰ θυμίζουν πολὺ τὸν Τζίμμυ Καρμπίν, ἂν θέλετε νὰ μάθετε τὴ γνώμη μου.

— Πραγματικὰ θἄπρεπε νὰ ὑποψιαστῇ κανεὶς κάποιον ποὺ θὰ μποροῦσε νὰ γνωρίζῃ τὸ δρομολόγιο τοῦ αὐτοκινήτου, ἀλλὰ καὶ τοὺς σκοποὺς ποὺ ἐπεδίωκε μὲ ἀκρίβεια. Ἔχετε τὴ γνώμη, Οὐΐττλερ, ὅτι εἶχανε καθορίσει γιὰ τὸ αὐτοκίνητο, δρομολόγιο μὲ ὅλες τὶς λεπτομέρειες ;

— Αὐτὴ εἶναι ἡ γνώμη τοῦ Μπάττ. Μετὰ τὴν ἅφιξι στὸ Λονδῖνο, προβλέπεται

ἡ ὅσο τὸ δυνατὸν ταχύτερη διανομὴ τῶν ναρκωτικῶν στὰ διάφορα σημεῖα. Δὲν θἄπρεπε νὰ μείνῃ συγκεντρωμένη ὁλόκληρη ἡ ποσότης στὸ ἴδιο μέρος. Θἄταν πρᾶγμα πολὺ ἐπικίνδυνο. Ἕνα μικρὸ καπεττάκι κοστίζει χιλιάδες λίρες κι' ἡ διανομὴ τοῦ ναρκωτικοῦ γίνεται στὸν ταχύτερο δυνατὸ ρυθμὸ στοὺς διάφορους προμηθευτὰς κι' ἐμπόρους. Αὐτὸς εἶναι ὁ λόγος γιὰ τὸν ὁποῖον οἱ διάφοροι μεταπωληταὶ πρέπει νὰ ξέρουν ἀκριβῶς τὴν ὥρα, γιὰ νὰ μποροῦν νὰ πάρουν τὴ μίζα τους στὸ ἐμπόρευμα. Ἡ ἐπικίνδυνη στιγμὴ γι' αὐτοὺς εἶναι ὅταν τὸ ναρκωτικὸ εἶναι ἀκόμη συγκεντρωμένο, μόλις δηλαδὴ φτάσει κι' ὅλοι τους εἶναι ἀκόμη μαζεμένοι. Ὁ Μπὰττ περιμένει μ' ἀνυπομονησία τὴν εὐλογημένη μέρα ποὺ θὰ τοῦ σφυρίξουν τὸ μυστικό. Καὶ τότε θὰ μπορῇ πιὰ νὰ πῇ ὅτι κατόρθωσε τὴ μεγαλύτερη ἐπιτυχία ποὺ ὀνειρεύτηκε ποτὲ ἀστυνομικός. Ὅλοι αὐτοὶ τὸ ξέρουν καλά. Ἔτσι ἐξηγεῖται κι' ἡ μεγάλη νευρικότης ποὺ χαρακτηρίζει ὅλους αὐτοὺς τοὺς τύπους. Γι' αὐτὸ καὶ δὲν χάνουν οὔτε ἕνα λεπτὸ μέσα στὴν ἐπικίνδυνη ζώνη. Ὅλα αὐτὰ λοιπὸν μὲ κάνουν καὶ μένα νὰ πιστεύω πὼς τὸ δρομολόγιο ἦταν ἐκ τῶν προτέρων καταστρωμένο μὲ ἀκρίβεια καὶ κατὰ λεπτό.

— Φυσικὰ τὸ γνώριζαν κι' οἱ... μάγγες. Πολὺ ἐνδιαφέρον τὸ πρᾶγμα Οὐίττλερ. Ἡ ἐπίθεσις τῆς Κυριακῆς, πρέπει νὰ ἔγινε λίγο μακρύτερα ἀπ' τὸ Ἴλμπριτζ. Γιὰ πές μου ὅμως φυσοῦσε καθόλου στὸ σημεῖο τῆς ἀκτῆς ὅπου ἔγινε ἡ ἐκφόρτωσις τοῦ ἐμπορεύματος ;

—Ὄχι· ἀλλ' ὁ Μπὰττ εἶναι τῆς γνώμης, ὅτι τὸ σημεῖο αὐτὸ ἦτανε τὸ Μπρίλντον, ἕνα ἀπόμερο μέρος τοῦ Τσίτσεστερ. Τὸ δάσος τοῦ Χάμντον ἦτανε ἰδεώδης τόπος γι' αὐτὴ τὴ δουλειά.

—Ἔτσι κι' ἐγὼ πιστεύω. Τώρα, ἂς δοῦμε πῶς καὶ γιατὶ τὸ καμιόνι τῶν μεταφορῶν μπῆκε στὸ κόλπο. Εἶναι προφανὲς ὅτι μετὰ τὴν ἐπίθεσι οἱ κύριοι αὐτοὶ δὲν εἶχαν τίποτα πιὸ ἐπεῖγον νὰ κάνουν ἀπὸ τὸ νὰ τὸ σκάσουν. Ἀλλὰ γι' αὐτὴ τὴ δουλειὰ θἄπρεπε νἄχουν στὴ διάθεσί τους ἕναν ὁδηγὸ ἱκανὸ καὶ ποὺ νὰ μπορεῖ νὰ κάνει τὸ ψευτολεωφορεῖο νὰ τρέξῃ στὸ μάξιμουμ τῆς ταχύτητός του. Ὁ ἐπιθεωρητὴς Λιπάτ, εἶναι τῆς γνώμης ὅτι οἱ τύποι αὐτοὶ θἄχαν βάλει πάνω στὸ δρόμο «τσιλιαδόρους» μὲ τὸ σκοπὸ νὰ ὑποδείξουν τὸ δρόμο ποὺ ὁδηγεῖ μέχρι Λονδίνου στὸ αὐτοκίνητο. Στὴν περίπτωσι ποὺ τὸ αὐτοκίνητο δὲν θὰ περνοῦσε σ' ἕνα ἀπ' αὐτὰ τὰ καθορισμένα σημεῖα, ὁ «τσιλιαδόρος» ποὺ θὰ περίμενε σ' ἐκεῖνο τὸ σημεῖο θὰ τηλεφωνοῦσε ἀμέσως στὸ κέντρον τους. Εἶναι ζήτημα κι' ἂν ἀκόμα ἕνα λεπτὸ περνοῦσε ἀπὸ τὴν στιγμὴ τὴν προκαθορισμένη ποὺ δὲν θὰ τοὺς ἔβαζε σὲ ὑποψία. Ἀλλὰ νομίζω πὼς κι' ἄλλο ἕνα αὐτοκίνητο θὰ συνόδευε τὸ πρῶτο. Μήπως καὶ συνέβαινε δηλαδὴ τίποτα τὸ ἔκτακτο, ἢ καμμιὰ βλάβη, καὶ τότε αὐτὸ θἄτρεχε ἀμέσως πίσω ἀπ' τὸ λεωφορεῖο. Αὐτὸ θὰ τῶξεραν ὅσοι ἦσαν μέσα στὸ λεωφορεῖο. Ὅπως ἤξεραν πὼς γρήγορα τὸ αὐτοκίνητο ποὺ ἀκολουθοῦσε, τὸ δεύτερο, θὰ τοὺς πρόφταινε. Σὲ μιὰ διαδρομὴ τόσο σημαντική, δὲν εἶχαν καμμιὰ ἄλλη ἐλπίδα νὰ σωθοῦν παρὰ κάνοντες ταχυδακτυλουργίες. Τὰ ὑπόλοιπα τὰ καταλαβαίνετε. Τὰ καμιόνι μεταφορῶν καλὰ καμουφλαρισμένο σὰ κάποιο σημεῖο ἑνὸς δρόμου πλαϊνοῦ καὶ σὲ ἀπόστασι ὄχι μεγαλύτερη τῶν 12 μιλίων. Τὸν Τόμσον ποὺ δὲν ἐμπόδισαν ν' ἀνέβῃ στὸ λεωφορεῖο. Κι' ἡ στιγμή, τὸ δευτερόλεπτο ἂν πήγαινε χαμένο σὲ κουβέντες καὶ λογομαχίες, μποροῦσε νὰ ἔχῃ μοιραῖες συνέπειες. Γιὰ κακὴ τύχη ὅμως τοῦ φουκαρᾶ, ἀνεγνώρισε τὸν Φλούρρυ κι' ἀμέσως τὸν κτύπησαν στὸ κεφάλι καὶ τὸν ξέκαναν. Τί ἔγινε μετά ; τὸ λεωφορεῖο μὲ μεγάλη ταχύτητα ἔφτασε στὴν πρώτη ἀκτὴ ἀπ' ὅπου ἦταν δυνατὸν νὰ παρακολουθῇ τὴν κίνησι στὶς δυό της κατευθύνσεις κι' ἀπὸ ἀρκετὴ ἀπόστασι. Σταμάτησαν τότε κι' ἔσυραν τὸν Τόμσον πάνω στὸ δρόμο. Βάλανε τὸ κεφάλι του κάτω ἀπ' τὴ ρόδα καὶ τὸ ἁμάξι τὤλυωσε. Εἶχανε σκοπὸ νὰ ἐξαφανίσουν ἔτσι κάθε ἴχνος τοῦ κτυπήματος ποὺ ἀρχικὰ τοὔχανε δόσει στὸ κεφάλι.

Ὕστερα ἔσπρωξαν τὸ πτῶμα πρὸς τὸ ρεῖθρο τοῦ δρόμου γιὰ νὰ μὴ πολυφαί-

νεται καὶ τὸ ἀνακαλύψουν ἀμέσως καὶ ξανάφυγαν... Οὐίττλερ τώρα πιὰ εἶμαι βέβαιος γιὰ κάτι : Πῶς ὁ ἐγκέφαλος ὅλου αὐτοῦ τοῦ σχεδίου, ὁ ὀργανωτὴς τῆς ὑποθέσεως πρέπει νἄταν ἐκεῖνο τὸ βράδυ μέσα στὸ λεωφορεῖο. Καὶ κατὰ πᾶσαν πιθανότητα εἶναι αὐτὸς ποὺ ἔκαμε καὶ τὸ ἔγκλημα. Αὐτὸ ἀποδεικνύεται ἀπὸ τὸν τρόπο ποὺ ἐνήργησε. Ψυχρά, μὲ ταχύτητα καὶ περίσκεψι. Θὰ πρόκειται γιὰ πανέξυπνο ἄνθρωπο.

— Πάντοτε εἶχα μεγάλη ἐκτίμησι στὸ ταλέντο τοῦ Τζίμμυ Καρμπίν, εἶπε ὁ Οὐίττλερ. Ἀλλὰ ποῦ θέλετε ἀκριβῶς νὰ καταλήξετε ;

— Στὸ ἐξῆς. Ὁ μάγγας μας κατάλαβε ἀμέσως πὼς ἡ μόνη του διέξοδος καὶ ἐλπίδα γιὰ νὰ ξεφύγῃ ἦταν νὰ μετατρέψῃ τὴ δολοφονία σὲ δυστύχημα. Κι' ἄρχισε τὰ καμουφλαρίσματα. Ψευτοαυτοκτονίες καὶ ψευτοδυστυχήματα. Μιὰ μόνη γκάφα ἔκανε. Τὸ ὅτι ἔσυρε τὸ πτῶμα στὸ ρεῖθρο τοῦ δρόμου ἀντὶ νὰ τὸ ἀφήσῃ καταμεσῆς, ὥστε τὸ πρῶτο αὐτοκίνητο ποὺ θὰ περνοῦσε θὰ τὸ ἀνακάλυπτε, καὶ θὰ διέτρεχε τὸν κίνδυνο αὐτὸ νὰ ὑποψιαστοῦνε. Ἔπρεπε ἐπίσης νὰ φρόντιζε νὰ μάθῃ καὶ πὼς ἡ Τοπικὴ Ἀστυνομία κάνει τὴ δουλειά της. Μὲ ἄλλα λόγια, ἐγὼ θὰ προτιμοῦσα νὰ κάμω ἕνα ἔγκλημα μέσα στὰ Γραφεῖα τῆς Σκώτλαντ Γυάρντ, παρὰ στὴν περιοχὴ τοῦ Φίλλινγκερ. Ὁ γέρω-Φίλλινγκερ ἴσως νὰ μὴ φημίζεται γιὰ τὴν ἐξυπνάδα του ἀλλ' ἡ ὀσφρησίς του εἶναι τέτοια ποὺ κ' ἡ παραμικρότερη μυρουδιὰ δὲν τοῦ ξεφεύγει ποτέ.

Ὁ Κάμμινγκς σήκωσε τὰ μάτια.

— Μπᾶ, ἔκανε, νὰ κι' ὁ Ράϊντλυ κι' ὁ Φίλλινγκερ. Γιὰ πῆτε μου, Οὐίττλερ, τί θὰ λέγατε ἂν ἀλλάζατε ἁμάξια μεταξύ σας. Θἄθελα στὸ δρόμο νὰ τοῦ διηγηθῶ ὅλα αὐτὰ καὶ δὲν ὑπάρχουν θέσεις γιὰ τὸν Φίλλιγκερ καὶ γιὰ δυὸ ἀκόμη ἐπιβάτες στὸ κάθισμα αὐτό.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΧΙΧ

Ἡ Ἔπαυλις τοῦ Καρμπίν.

Ὁ Τζίμμυ Καρμπὶν κατοικοῦσε σὲ μιὰ ὡραιοτάτη ἔπαυλι στεγασμένη ἀπὸ τοῦβλα παληά.

Ἡ πρόσοψίς της ἔδινε πρὸς τὴν λεωφόρο. Κι' ἀπεῖχε ἀπ' αὐτὴν περίπου ἕνα μίλλι. Ἦταν περιτριγυρισμένη ἀπὸ φράκτη κι' ἕνα δροσερὸ γρασίδι, ὡραῖο στὸ μάτι, περιέβαλε τὴν κατοικία ἀπ' τὶς τρεῖς πλευρές. Ἁπλανώτανε, ἀπ' τῶνα μέρος πρὸς τὴν πόρτα τῆς εἰσόδου, ἀπ' τἄλλο πρὸς ἕνα κῆπο μὲ τριανταφυλλιὲς καὶ κατέληγε σὲ μιὰ πισίνα ποὺ βρισκότανε πίσω ἀπ' τὸ σπίτι. Οἱ ἀστυνομικοὶ ἄρχισαν κάνοντας τὸν γύρω ὅλης τῆς ἐπαύλεως. Ὁ Κάμμινγκς ἀκουμπισμένος πάνω στὸ μπαστούνι του, ἐξέταζε τὸ οἴκημα μὲ τὸ βλέμμα ἐκεῖνο ποὺ φαίνεται ὅτι ξέρει νὰ ἐκτιμᾷ τὰ πράγματα στὴν πραγματική τους ἀξία.

—Ἐδῶ δίχως ἀμφιβολία θὰ βρίσκεται «ὁ μισθὸς τοῦ ἁμαρτήματος», εἶπεν ὁ Φίλλινγκερ. Ἐμεῖς βλέπετε τέκνα τοῦ φωτός, ἀδυνατοῦμε νὰ ἐξασφαλίσουμε γιὰ μᾶς καὶ τὶς οἰκογένειές μας διαμερίσματα στὸ Μαϊκφαιρ καὶ ἔπαυλι στὴν ἐξοχὴ μετὰ πισίνας. Ὅλα αὐτὰ εἶναι πολὺ ὡραῖα καὶ μυρίζουν φρέσκο μπογιάτισμα. Ἕνας κακοποιὸς ὅμως ποὺ ξοδεύει τὰ χρήματά του ἔτσι εἶναι ἄξιος παντὸς σεβασμοῦ καὶ δὲν ξέρω ἂν δὲν τοῦ ἀξίζει κι' ὅλας ἡ περιουσία ποῦκανε. Δὲν εἶναι σπάνιο νὰ συναντᾶς κλέφτες ποὺ νὰ τοὺς ἀρέσει ἡ ἐξοχή. Θυμᾶσαι τὸν Τζώννυ, Οὐίττλερ ; Τὸν συνέλαβα κάτω ἀπὸ ἕνα θάμνο τριανταφυλλιᾶς, ἀνάμεσα στὶς φλύαρες μέλισσες καὶ τὶς πεταλουδίτσες. Ἐλπίζω νὰ τοῦ ἀρωματίζουν τὰ σεντόνια τώρα στὸ κάτεργο... καὶ τώρα ἂν ἀρκετὰ θαυμάσαμε τὸ ντεκόρ, μποροῦμε νὰ ἐρευνήσουμε τὸ ἐσωτερικό. Τὸ σπίτι θἄναι κλειδωμένο.

—Ἔτσι εἶναι, κ. Προϊστάμενε, εἶπε ὁ Μάρφυ, δοκίμασα ἤδη τὴν πόρτα τῆς εἰσόδου.

(Ἡ συνέχεια εἰς τὸ ἑπόμενον)

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 48.

«Περὶ τηρήσεως 'Υπηρεσιακῶν Βιβλίων».

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Μέρος Η'.

Βιβλίον ἀπολεσθέντων ἀντικειμένων ἢ ζῴων.

Ἄρθρον 59. Παρ' ἑκάστῳ 'Αστυνομικῷ Τμήματι ἢ Σταθμῷ τηρεῖται «Βιβλίον 'Απολεσθέντων 'Αντικειμένων ἢ Ζῴων».

Εἰς τοῦτο καταχωρεῖται πᾶσα δήλωσις ἀπωλείας ἀντικειμένου τινὸς ἢ ζῴου ὑπὸ τοῦ 'Αξιωματικοῦ ὑπηρεσίας, ἀφοῦ προηγουμένως πεισθῇ, συμβουλευόμενος τὰ οἰκεῖα Βιβλία ὅτι δὲν ἀνευρέθη τὸ δηλούμενον ἀντικείμενον ἢ ζῷον καὶ δὲν παρεδόθη εἰς τὴν αὐτὴν ἢ ἄλλην 'Υπηρεσίαν.

'Η καταχώρησις θὰ γίνηται ἀμέσως, ὁ καταχωρῶν δὲ βαθμοφόρος θ' ἀποστέλλῃ τηλεφώνημα εἰς τὰ λοιπὰ Τμήματα, (εἰς σοβαρὰς δὲ περιπτώσεις καὶ εἰς τὰς πλησιεστέρας 'Αρχὰς Χωροφυλακῆς), περὶ τῆς ἀπωλείας, περιγράφων τὸ ἀπολεσθὲν ἀντικείμενον ἢ ζῷον λεπτομερῶς, θὰ μεριμνᾷ δὲ διὰ τὴν κοινοποίησιν τῆς ἀπωλείας εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ Τμήματος ἢ Σταθμοῦ.

Ἄρθρον 60. 'Ο ἀναλαμβάνων τὴν ἀνεύρεσιν βαθμοφόρος, ὀφείλει νὰ ἐνεργῇ ἀναζητήσεις ὅπου δήποτε ὑπάρχει πιθανότης, ὅτι θὰ συλλέξῃ σχετικὰς πληροφορίας πρὸς ἀνεύρεσιν τοῦ ἀπολεσθέντος, ἀπασχολῶν κατὰ τὰς περιστάσεις καὶ ἴδιον ἀστυνομικὸν ὑπάλληλον.

Ἄρθρον 61. Εἰς τὴν στήλην «παρατηρήσεις» ἀναγράφει τὰς ἐνεργείας, ἃς κατέβαλε ὡς καὶ τὸ ὀνοματεπώνυμον τοῦ τυχὸν εἰδικῶς ἀναλαβόντος ὑπαλλήλου, ἢ τοιούτου μὴ διατεθέντος τὸ ὀνοματεπώνυμόν του, ὡς ὑπευθύνου διὰ τὴν παρακολούθησιν τῆς ὑποθέσεως.

Ἄρθρον 62. Καθ' ἕκαστον 7ήμερον καὶ ἐπὶ τρία συνεχῆ τοιαῦτα ἀναγράφει τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐρεύνης, ἐν περιπτώσει δὲ μὴ ἀνευρέσεως μετὰ τὴν προθεσμίαν ταύτην καὶ ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ ἀντικειμένου ἢ ζῴου μεγάλης ἀξίας, ἀναφέρει εἰς τὸ Τμῆμα του δι' ἰδίας ἀναφορᾶς, ἵνα τοῦτο προβῇ εἰς γενικὰς ἀναζητήσεις μέσῳ τῆς προϊσταμένης του 'Αστυνομικῆς Διευθύνσεως δυναμένης νὰ ἐνεργηθῇ καὶ ἀνακρίσεως κατ' ἀγνώστων, τῆς πράξεως μετὰ τὸ 8ήμερον λαμβανούσης ποινικὸν χαρακτῆρα.

Ἄρθρον 63. 'Εν περιπτώσει ἀνευρέσεως τοῦ ἀντικειμένου ἢ ζῴου θὰ παραδίδηται τοῦτο εἰς τὸν κάτοχον, κατόπιν προηγουμένης ἐξακριβώσεως τῆς ταυτότητος καὶ κυριότητός του γιγνομένης περὶ τῆς παραδόσεως πράξεως εἰς τὸ κατώτερον μέρος τῆς σελίδος τοῦ Βιβλίου, εἰς ὃ ὑπογράφουν ὁ παραδίδων ἀξιωματικὸς καὶ ὁ παραλαμβάνων κάτοχος, ἢ εἷς μάρτυς ἐν περιπτώσει ἀγραμματωσύνης του.

Ἄρθρον 64. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν τὸ ἀπολεσθὲν ἀντικείμενον ἤθελε παραδοθῇ εἰς ἄλλην ὑπηρεσίαν, εἰδοποιεῖται ὁ κάτοχος πρὸς παραλαβὴν τοῦ ἀπολεσθέντος ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας ταύτης, γιγνομένης περὶ τούτου μνείας εἰς τὸ ἀποτέλεσμα ἐρεύνης τοῦ Βιβλίου.

Ἄρθρον 65. 'Εν περιπτώσει ἀνευρέσεως τοῦ ἀπολεσθέντος καὶ παραδόσεως τούτου τῷ κατόχῳ ὁ ἀξιωματικὸς ὑπηρεσίας σύρει διαγωνίως μίαν ἐρυθρὰν γραμμὴν ἐπὶ τῆς σελίδος ἐφ' ἧς ἡ σχετικὴ ἐγγραφή.

Ἄρθρον 66. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ὁ ἀπολέσας εἶναι κάτοικος ἄλλης πόλεως ἢ πρόκειται ν' ἀναχωρήσῃ ἀλλαχοῦ, δέον ν' ἀφήσῃ οὗτος διεύθυνσιν γνωστοῦ του προσώπου εἰς ὃ δίδονται αἱ πληροφορίαι περὶ τοῦ ἀποτελέσματος τῆς ἐρεύνης.

Ἄρθρον 67. 'Εκάστη ἐγγραφὴ καταχωρεῖται ἐφ' ὁλοκλήρου τῆς σελίδος, ἧς τὸν ἀριθμὸν φέρει ὡς αὔξοντα ἀριθμόν.

Αἱ ἐγγραφαὶ εὑρετηριάζονται εἰς ἴδιον εὑρετήριον τηρούμενον ὡς τὸ τοιοῦτον τοῦ Βιβλίου Συμβάντων, ἐλέγχεται δὲ ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ ἑκάστης ὑπηρεσίας.

Τὸ Βιβλίον τηρεῖται κατὰ τὸ κάτωθι ὑπόδειγμα :

Βιβλίον ἀπολεσθέντων ἀντικειμένων

Τμῆμα ἢ Σταθμὸς Σελὶς.....

'Εν..... τῇ .....193...

Ἐδόθησαν πληροφορίαι τῇ .....ὥρᾳ τῆς .....παρὰ .....
Ὄνομα ἰδιοκτήτου τῶν ἀντικειμένων ἢ ζώων.....
Διεύθυνσις αὐτοῦ.....
Ἡμερομηνία καὶ ὥρα καθ' ἃς ἀπωλέσθησαν.....
Ἀντικείμενα ἢ ζῷον.....
Ποῦ ἀπωλέσθησαν.....

Παρατηρήσεις :

Διαβιβασθεῖσα τηλ/κὴ ἀγγελία ὑπ' ἀριθ..... 193...
Πληροφορίαι δοθησόμεναι εἰς.....
Διεύθυνσις τούτου.....
Ἀποτέλεσμα ἐρεύνης.....

Ὁ Ἀξιωματικὸς Ὑπηρεσίας
(ὑπογραφὴ)

Μέρος Θ'.

Βιβλίον εὑρεθέντων ἀντικειμένων καὶ ζώων.

Ἄρθρον 68. Παρ' ἑκάστῳ Ἀστυνομικῷ Τμήματι ἢ Σταθμῷ τηρεῖται «Βιβλίον Εὑρεθέντων Ἀντικειμένων καὶ Ζώων».

Εἰς τοῦτο καταχωροῦνται τὰ ἀνευρισκόμενα καὶ παραδιδόμενα εἰς τὴν Ἀστυνομίαν ἀντικείμενα ἢ ζῷα, πρὸς φύλαξιν καὶ παράδοσιν πρὸς τοὺς ἀπολέσαντας συμφώνως τῷ νόμῳ 1336 τοῦ 1918 «περὶ ἀνευρέσεως ἀπωλολότων».

Ἄρθρον 69. Οἱ ἀξιωματικοὶ τῆς ὑπηρεσίας πρὸ πάσης καταχωρήσεως εἰς τὸ ὡς ἄνω βιβλίον δέον νὰ συμβουλεύωνται ἐπιμελῶς τὸ «Βιβλίον Ἀπολεσθέντων Ἀντικειμένων ἢ Ζώων» ὡς καὶ τὸ Βιβλίον Τηλεφωνημάτων, ἵνα βεβαιωθῶσιν ὅτι δὲν ἐγένετο δήλωσις ἀπωλείας περὶ τούτου εἰς τὴν αὐτὴν ἢ ἄλλην Ὑπηρεσίαν. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει δὲν ἐνεργοῦσιν ἐγγραφὴν ἀλλὰ ἐπιφέρουσι μεταβολὴν εἰς τὸ Βιβλίον Ἀπολεσθέντων κλπ. ὅπου κατεχωρήθη ἡ δήλωσις ἀπωλείας, συμφώνως πρὸς τὰς ὁδηγίας τηρήσεως τοῦ Βιβλίου τούτου. Ἐὰν ἡ δήλωσις ἀπωλείας ἐγένετο εἰς ἄλλην ὑπηρεσίαν, εἰδοποιοῦσι τηλ/κῶς ταύτην διὰ τὰ καθ' ἑαυτήν.

Ἄρθρον 70. Τὰ ἀνευρισκόμενα ἀντικείμενα ἢ ζῷα δέον νὰ καταχωρῶνται ἀμέσως εἰς τὸ βιβλίον τῆς Ἀρχῆς εἰς ἣν παρεδόθησαν.

Ὁ παραλαμβάνων ταῦτα ἀξιωματικὸς τῆς ὑπηρεσίας, ὀφείλει νὰ εἰδοποιήσῃ τηλεφωνικῶς τὰ λοιπὰ Ἀστυνομικὰ Τμήματα (ἀναλόγως δὲ τῆς περιπτώσεως καὶ τὰς πλησιεστέρας Ἀρχὰς Χωροφυλακῆς) περὶ τῆς ἀνευρέσεως, περιγράφων ἅμα τοῦτο λεπτομερῶς.

Ἄρθρον 71. Οἱ ἀξιωματικοὶ τῆς ὑπηρεσίας δέον νὰ καταβάλλωσι τὴν δέουσαν προσοχὴν καὶ ἐπιμέλειαν πρὸς ἀνεύρεσιν τῶν κατόχων ἀπολεσθέντων ἀντικειμένων ἢ ζώων καὶ παράδοσιν πρὸς αὐτοὺς τούτων, λαμβάνοντες ἐν ταὐτῷ μέριμναν ὅπως κοινοποιῆται ἡ ἀνεύρεσις καὶ εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ Τμήματος ἢ Σταθμοῦ.

Ἄρθρον 72 Εἰς περίπτωσιν ἐμφανίσεως τοῦ ἀπολέσαντος δέον νὰ καταβάλληται μεγίστη προσοχὴ διὰ τὴν ἐξακρίβωσιν τῆς ταυτότητός του, ν' ἀποδίδηται δ' αὐτῷ τὸ ἀνευρεθέν, κατόπιν προηγουμένης ἐξακριβώσεως, ὅτι αὐτὸς οὗτος εἶναι ὁ ἀπολέσας κάτοχος.

Ἄρθρον 73. Ὁμοίως εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἀνευρισκόμενον ἀντικείμενον ἢ ζῷον ἤθελε παραδοθῆ ὑπὸ εὑρέτου εἰς ἀστυνομικὸν ὄργανον ἐκτὸς τοῦ Τμήματος, δέον τὸ ἀστυνομικὸν τοῦτο ὄργανον νὰ λαμβάνῃ πλήρη τὰ στοιχεῖα τοῦ εὑρέτου καὶ ν' ἀναγράφωνται ταῦτα εἰς τὴν οἰκείαν στήλην τοῦ βιβλίου μετὰ τῶν στοιχείων τοῦ παραλαβόντος ἀστυνομικοῦ, γιγνομένης μνείας περὶ τῶν συνθηκῶν τῆς ἀνευρέσεως.

Ἄρθρον 74. Τὸ βιβλίον σελιδοποιεῖται, αἱ ἐγγραφαὶ χωρίζονται ἀπ' ἀλλήλων δι' ἐρυθρᾶς γραμμῆς, συσχετίζονται μὲ τὰς σχετικὰς ἐγγραφὰς τοῦ Βιβλίου Τηλεφωνημάτων καὶ Συμβάντων —ἐὰν ἐγένετο ἐγγραφὴ—φέρουσι δὲ αὔξοντα ἀριθμὸν ἀρχόμενον ἀπὸ 1ης ἑκάστου ἔτους.

Ἄρθρον 75. Αἱ ἐγγραφαὶ εὑρετηριάζονται εἰς ἴδιον ἀλφαβητικὸν εὑρετήριον τηρούμενον ὡς τὸ τοιοῦτον τοῦ Βιβλίου Συμβάντων.

Ὡς πρὸς τὰ λοιπὰ θὰ ἰσχύῃ ὁ ὑπ' ἀριθ. 2 Κανονισμὸς «περὶ λειτουργίας εἰδικοῦ Γραφείου εὑρεθέντων καὶ ἀπολεσθέντων ἀντικειμένων».

Τὸ Βιβλίον τοῦτο τηρεῖται κατὰ τὸ κατωτέρω ὑπόδειγμα, ἐλέγχεται δὲ ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ ἑκάστης ὑπηρεσίας.

Ὑπόδειγμα Βιβλίου εὑρεθέντων ἀντικειμένων, ζώων, ὀχημάτων κ.λ.π.

(Ὅρα Ὑπόδειγμα 6 εἰς σελ. 1320–1321)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΙ.

Μέρος Γ'.

Βιβλίον Ἀσθενῶν

Ἄρθρον 76. Παρ' ἑκάστῃ Ἀστυνομικῇ Ὑπηρεσίᾳ τηρεῖται ἓν «Βιβλίον Ἀσθενῶν». Εἰς τὸ Βιβλίον τοῦτο ἀναγράφονται οἱ ἑκάστοτε δηλοῦντες ἀσθένειαν ὑπάλληλοι.

Τηρεῖται ὑπὸ τῶν Ἀξιωματικῶν Ὑπηρεσίας τῶν Ὑπηρεσιῶν, τῶν Ὑπασπιστῶν τοῦ Ἀρχηγείου καὶ Ἀστυνομικῶν Διευθύνσεων καὶ τῶν Γραμματέων τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας Ἀλλοδαπῶν καὶ τῆς Διευθύνσεως Ἐγκληματολογικῶν Ὑπηρεσιῶν.

Ἄρθρον 77. Ὁ Ἀξιωματικὸς εἰς ὃν δηλοῦται ἡ ἀσθένεια συμπληρώνει τὰς 6 πρώτας στήλας τοῦ βιβλίου, ἤτοι τὴν χρονολογίαν—ὥραν καὶ φύσιν δηλωθείσης ἀσθενείας, μετὰ τῆς θερμοκρασίας τοῦ ὑπαλλήλου, ἐὰν οὗτος αἰτιᾶται πυρετόν.

Ἄρθρον 78. Ἐὰν ὁ ὑπάλληλος κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ὑπηρεσίας του ἀσθενήσῃ ἢ τραυματισθῇ καὶ ἐξαναγκασθῇ νὰ διακόψῃ ταύτην, ὁ ἀξιωματικὸς ποιεῖ μνείαν περὶ τούτου εἰς τὴν στήλην τῶν παρατηρήσεων.

Ὡσαύτως γίνεται μνεία εἰς τὴν αὐτὴν στήλην ὁσάκις ὁ ὑπάλληλος, διατασσόμενος εἰς ὑπηρεσίαν, ἢ κατὰ τὴν ὥραν τῆς ἀναλήψεως τοιαύτης, δηλώσῃ ἀσθένειαν ἵνα ὁ ὑγειονομικὸς ἀξιωματικὸς ἔχῃ ὑπ' ὄψιν του καὶ τὰς συνθήκας ὑφ' ἃς ἐδήλωσε ἀσθένειαν.

Συγχρόνως ὁ ἀξιωματικὸς συμπληροῖ καὶ τὰς δύο πρώτας στήλας, κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον τοῦ ἀτομικοῦ Δελτίου ἀσθενειῶν τοῦ ὑπαλλήλου.

Ἄρθρον 79. Τὸ Βιβλίον ἀσθενῶν ὡς καὶ τὰ ἀτομικὰ δελτία τῶν ἀσθενούντων ὑπαλλήλων, τίθενται ὑπ' ὄψει τοῦ ὑγειονομικοῦ ἀξιωματικοῦ κατὰ τὴν ἑκάστοτε τακτικὴν ἢ ἔκτακτον ἰατρικὴν ἐξέτασιν τῶν ἀσθενῶν.

Ὁ ὑγειονομικὸς ἀξιωματικὸς κατὰ τὴν ἐξέτασιν ἑκάστου ὑπαλλήλου συμπληρώνει τὰς ὑπολοίπους στήλας τοῦ Βιβλίου ἀσθενῶν καὶ τὰς ἀπὸ 4 μέχρις 7 τοιαύτας τοῦ Δελτίου ἀσθενειῶν τοῦ ὑπαλλήλου.

Ἄρθρον 80. Τὸ μεσονύκτιον οἱ ἀξιωματικοὶ σύρουν καθ' ὅλον τὸ πλάτος τοῦ «Βιβλίου Ἀσθενῶν» δύο ἐρυθρὰς γραμμάς, ἐν τῷ μέσῳ τῶν ὁποίων ἀναγράφουν τὴν ἡμερομηνίαν τῆς ἑπομένης.

Ἄρθρον 81. Τὸ Βιβλίον τηρεῖται κατὰ τὸ κάτωθι ὑπόδειγμα καὶ ἐλέγχεται ὑπὸ τῶν Προϊσταμένων τῶν Ὑπηρεσιῶν.

Ὑπόδειγμα Βιβλίου ἀσθενῶν.

(Ὅρα Ὑπόδειγμα 7 εἰς σελ. 1320–1321)

Τὰ ἄρθρα 82, 83, 84, 85, 86 καὶ 88 ἀντικατεστάθησαν διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 58/51 Κανονισμοῦ «περὶ τρόπου τηρήσεως ἀτομικῶν δελτίων ἀσθενειῶν τῶν ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων καὶ ἀντιγράφων αὐτῶν», καὶ παρέμεινεν ἐν ἰσχύϊ τὸ ἄρθρον 87 ὅπερ καὶ παρατίθεται.

Ἄρθρον 87. Ὁ προϊστάμενος ἑκάστης ὑπηρεσίας ἐλέγχει εἰς τὸ τέλος ἑκάστου μηνὸς τὰ δελτία τῶν ἀσθενησάντων κατὰ τὸν διαδραμόντα χρόνον ὑπαλλήλων, συμπληροῖ τὰς τυχὸν παραλείψεις αὐτῶν καὶ ὑπογράφει δι' ἐρυθρᾶς μελάνης εἰς τὴν τελευταίαν ἐγγραφὴν ἑκάστου δελτίου.

Μέρος ΙΑ'.

Βιβλίον Δυνάμεως.

Ἄρθρον 89. Παρ' ἑκάστῃ Ἀστυνομικῇ Ὑπηρεσίᾳ τηρεῖται «Βιβλίον Δυνάμεως». Εἰς τοῦτο καταχωροῦνται τὰ στοιχεῖα τῶν εἰς τὴν δύναμιν ὑπηρετούντων ὑπαλλήλων, ἀνεξαρτήτως βαθμοῦ, συμπληρουμένων δεόντως τῶν στηλῶν τοῦ βιβλίου.

Αἱ καταχωρήσεις γίνονται κατὰ βαθμόν, τῶν δὲ ἀρχιφυλάκων καὶ ἀστυφυλάκων, κατ' αὔξοντα ἀριθμὸν περιλαιμίου. Ἕκαστος ὑπάλληλος καταχωρεῖται εἰς ἰδίαν σελίδα, αἱ δὲ ἐγγραφαὶ γίνονται διὰ μελάνης, πλὴν τῆς 10ης στήλης ἐμφαινούσης τόπον διαμονῆς τοῦ ὑπαλλήλου, γιγνομένης διὰ μολυβδῖδος καὶ τοῦτο χάριν εὐχεροῦς μεταβολῆς εἰς περίπτωσιν ἀλλαγῆς τῆς κατοικίας των.

Ἄρθρον 90. Ἐν περιπτώσει μεταθέσεως ἢ διαγραφῆς ὑπαλλήλου, συμπληροῦνται αἱ οἰκεῖαι στῆλαι τοῦ Βιβλίου, καὶ σύρεται ἐρυθρὰ γραμμὴ ἐφ' ὅλης τῆς ἐγγραφῆς καθ' ὅλον τὸ πλάτος τῶν δύο συνεχομένων σελίδων, κάτωθεν δὲ αὐτοῦ ἀναγράφεται ὁ τοποθετηθεὶς ὑπάλληλος ὅστις ἔλαβε τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν περιλαιμίου.

Ἄρθρον 91. Τὰ ὀνόματα τῶν ὑπαλλήλων εὑρετηριάζονται εἰς ἴδιον ἀλφαβητικὸν εὑρετήριον.

Οἱ Διοικηταὶ τῶν Τμημάτων καὶ Ὑπηρεσιῶν εὐθύνονται διὰ τὴν καθαριότητα, ἐνημερότητα καὶ καλὴν τήρησιν τοῦ Βιβλίου τούτου.

Τοῦτο τηρεῖται κατὰ τὸ κάτωθι ὑπόδειγμα:

Ὑπόδειγμα βιβλίου δυνάμεως.

(Ὅρα Ὑπόδειγμα 8 εἰς σελ. 1320–1321)

Μέρος ΙΒ'.

Βιβλίον χρεώσεως ἐγγράφων.

Ἄρθρον 92. Παρ' ἑκάστῃ Ἀστυνομικῇ Ὑπηρεσίᾳ καὶ ὑπὸ τοῦ πρωτοκολλητοῦ ἢ τοῦ προϊσταμένου τοῦ Ἀρχείου αὐτῆς, τηρεῖται ἓν «Βιβλίον χρεώσεως ἐγγράφων».

Εἰς τοῦτο καταχωροῦνται οἱ ἀριθμοὶ τῶν ἐγγράφων τῶν παραδιδομένων πρὸς ἐνέργειαν ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας πρὸς τοὺς ὑπ' αὐτὴν ὑπαλλήλους.

Εἰς ἑκάστην χρέωσιν δέον ἀπαραιτήτως ν' ἀναγράφηται ἡ χρονολογία χρεώσεως, ὁ ἀριθμὸς τοῦ ἐγγράφου, ἡ ὑπογραφὴ τοῦ παραλαμβάνοντος, ἡ χρονολογία ἐπιστροφῆς, καὶ ἡ ὑπογραφὴ τοῦ παραλαμβάνοντος πρωτοκολλητοῦ ἢ ἀρχειοφύλακος μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ ἐγγράφου.

Δι' ἕκαστον ὑπάλληλον διατίθεται ἰδία σελὶς ἢ ἀριθμὸς σελίδων.

Μέρος ΙΓ'.

Βιβλίον Διεκπεραιώσεως.

Ἄρθρον 93. Παρ' ἑκάστῃ Ἀστυνομικῇ Ὑπηρεσίᾳ τηρεῖται «Βιβλίον Διεκπεραιώσεως».

Τοῦτο χρησιμεύει ὡς εἶδος ἀποδείξεως τῆς παραδόσεως καὶ παραλαβῆς τῆς ἐπισήμου ἀλληλογραφίας μεταξὺ τῶν διαφόρων Ἀρχῶν.

Ἄρθρον 94. Εἰς ἑκάστην Ὑπηρεσίαν τηροῦνται δύο τοιαῦτα Βιβλία, τὸ ἓν διὰ τὴν διεκπεραίωσιν τῆς κοινῆς καὶ ἐμπιστευτικῆς ἀλληλογραφίας καὶ τὸ ἕτερον διὰ τὴν διεκπεραίωσιν τῶν δικογραφιῶν.

Εἰς ὅσας Ὑπηρεσίας παρατηρεῖται μεγάλη κίνησις ἐγράφων, δύναται διὰ τὴν κοινὴν καὶ ἐμπιστευτικὴν ἀλληλογραφίαν νὰ χρησιμοποιῶνται συγχρόνως πλειότερα τοῦ ἑνὸς Βιβλίου, κεχωρισμένως δι' ἕκαστον Τμῆμα (Διοικητικόν, Ἀστυνομικόν, Οἰκονομικόν).

Ἄρθρον 95. Τὸ Βιβλίον Διεκπεραιώσεως τηρεῖται κατὰ τὸ κάτωθι ὑπόδειγμα:

Εἰς τὴν πρώτην στήλην ἀναγράφεται ὁ αὔξων ἀριθμὸς ἀντιστοιχῶν εἰς ἕκαστον φάκελλον, ἔστω καὶ ἂν οὗτος περιέχῃ πολλὰ ἔγγραφα.

Εἰς τὴν δευτέραν στήλην ἀναγράφεται ἡ χρονολογία ἀποστολῆς εἰς τὸν πρὸς ὃν ὅρον τοῦ ἐγγράφου καὶ παραλαβῆς αὐτοῦ.

Εἰς τὴν 3ην στήλην καταχωροῦνται οἱ ἀριθμοὶ τῶν ἐγγράφων ἢ δικογραφιῶν, γιγνομένης μνείας ἐὰν ἕκαστον ἔγγραφον συνοδεύεται ὑπὸ ἀτόμου ἢ ἄλλων περιουσιακῶν ἀντικειμένων.

Εἰς τὴν 4ην στήλην ἀναγράφεται ἡ Ἀρχὴ πρὸς ἣν ἀπευθύνεται μετὰ τῆς πόλεως ἔνθα ἐδρεύει αὕτη.

Εἰς τὴν 5ην στήλην ἀναγράφεται ὑπὸ τοῦ παραδίδοντος τὰ ἔγγραφα ὑπαλλήλου εὐαναγνώστως τὸ ὀνοματεπώνυμον καὶ ὁ ἀριθμὸς περιλαιμίου τοῦ διανομέως ἀστυφύλακος ἢ κλητῆρος καὶ εἰς τὴν 6ην στήλην θὰ ὑπογράψῃ εὐαναγνώστως ὁ παραλήπτης.

Ἄρθρον 96. Εἰς ἕκαστον Βιβλίον Διεκπεραιώσεως ἀφίενται εἰς τὸ τέλος ἀνάλογοι κεναὶ σελίδες, εἰς ἃς καταχωροῦνται αἱ ἀποδείξεις παραδόσεως καὶ παραλαβῆς φακέλλων ἢ ἄλλων ἀντικειμένων «ἐπὶ ἀποδείξει».

Εἰς τὰς ἀποδείξεις ταύτας δέον νὰ ἀναφέρηται ἡ χρονολογία, ὁ ἀριθμὸς τοῦ φακέλλου, μετὰ περιγραφῆς τῶν τυχὸν παραδιδομένων ἀντικειμένων ὡς καὶ αἱ ὑπογραφαὶ τοῦ παραδίδοντος καὶ παραλαμβάνοντος.

Ἔστω γνωστὸν ὅτι οἱ φάκελλοι τῶν ἐπὶ ἀποδείξει ἐγγράφων δέον νὰ σφραγίζωνται δι' ἱσπανικοῦ κηροῦ καὶ σφραγῖδος τῆς Ὑπηρεσίας.

Ἄρθρον 97. Τὸ Βιβλίον τοῦτο ἐπιθεωρεῖται καθ' ἑκάστην ὑπὸ τῶν Ὑπασπιστῶν καὶ τῶν Διοικητῶν τῶν λοιπῶν Ὑπηρεσιῶν.

Ὑπόδειγμα Βιβλίου Διεκπεραιώσεως

Α.Α.	Χρονολ. Δ/σεως Ἡμέρα Μὴν Ἔτος	Ἀριθ. ἐγγράφων καὶ λοιπαὶ λεπτομέρειαι	Ἀρχὴ πρὸς ἣν ἀπευθύνεται καὶ τόπος	Ὀνοματεπώνυμον διανομέως ἀστυφύλακος ἢ κλητῆρος	Ὑπογραφὴ Παραλήπτου

Μέρος ΙΔ'.

Βιβλίον Σκοπιῶν.

Ἄρθρον 98. Παρ' ἑκάστῳ Ἀστυνομικῷ Τμήματι καὶ Σταθμῷ τηρεῖται «Βιβλίον Σκοπιῶν».

Εἰς τοῦτο καταχωροῦνται κατὰ σειράν: 1) τὰ ὅρια τοῦ Τμήματος ἢ Σταθμοῦ μετὰ τῆς διαταγῆς δι' ἧς καθωρίσθησαν, 2) ἡ κατανομὴ τῆς περιφερείας τοῦ Τμήματος ἢ Σταθμοῦ εἰς σκοπιάς, περιπόλους ἢ ἀκινήτους σκοπούς, μετὰ τῶν ὁρίων αὐτῶν συνοπτικῶς, 3) ἐν συνεχείᾳ ἀνάλυσις τοῦ δρομολογίου ἑκάστης σκοπιᾶς μετὰ τῆς χρονομετρήσεως αὐτῆς, 4) ἀνάλυσις δρομολογίου περιπολιῶν μετὰ χρονομετρήσεως αὐτῶν καὶ 5) εἰδικὰ καθήκοντα τῶν φρουρῶν ἑκάστης σκοπιᾶς, περιπολίας ἢ ἀκινήτου σκοποῦ, καθοριζόμενα ἑκάστοτε ὑπὸ τῶν προϊσταμένων Ἀρχῶν ἢ τοῦ Διοικητοῦ τοῦ Τμήματος.

Ἡ ἀναγραφὴ ἑνὸς ἑκάστου τῶν ἄνω ζητημάτων θὰ γίνηται κεχωρισμένως κατὰ σελίδα, ἀφιεμένων κενῶν, μεθ' ἑκάστην καταχώρησιν, ἵνα ἐν περιπτώσει μεταβολῆς τινος, γίνηται ἡ συμπλήρωσις ἐν συνεχείᾳ τῆς πρώτης καταχωρήσεως.

Ἄρθρον 99. Οἱ Διοικηταὶ τῶν Τμημάτων καὶ Σταθμῶν θὰ καταβάλωσι μέριμναν ὅπως τὸ Βιβλίον τηρῆται ἐν πλήρει ἐνημερότητι, φυλάσσεται δὲ εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Ἀξιωματικοῦ Ὑπηρεσίας.

Μέρος ΙΕ΄.

Βιβλίον Ἐμπιστευτικῶν Σημειώσεων.

Ἄρθρον 100. (1) Εἰς τὰς Ὑποδ/νσεις ἢ Τμήματα καὶ Παραρτήματα Γεν. Ἀσφαλείας, τὰς Ὑποδ/νσεις ἢ Τμήματα Ἀγορανομίας καὶ Τροχαίας ἢ ἄλλας εἰδικὰς Ὑπηρεσίας τῆς Ἀστυνομίας, καθὼς καὶ εἰς τὰ Ἀστυν. Τμήματα εἰς τὰ ὁποῖα δὲν λειτουργοῦν Παραρτήματα Ἀσφαλείας, τηρεῖται τὸ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 77 τοῦ ἀπὸ 14-6-1929 Π. Δ/τος «περὶ Κανονισμοῦ Δ/νσεως Ἐγκληματολογικῶν Ὑπηρεσιῶν (2) προβλεπόμενον βιβλίον Ἐμπιστευτικῶν σημειώσεων.

Ἄρθρον 101. Ἡ καλὴ καὶ ἀνελλιπὴς τήρησις αὐτοῦ καὶ ἀναγραφὴ πληροφοριῶν ἐπὶ ἀντικειμένων παρεχόντων γνῶσιν τῆς πόλεως καὶ τῶν κατοίκων αὐτῆς, θὰ παράσχῃ τόσον πρὸς

---

1. Τὸ ἄρθρον τοῦτο τίθεται ὡς ἀντικατεστάθη διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 16167 Φ 1/48 ἀπὸ 16-9-52 Διαταγῆς Ἀρχηγείου Ἀστυνομίας Πόλεων.

2. Τὸ ἄρθρον τοῦτο ἔχει ὡς ἑξῆς :

Ἄρθρον 77. Τὰ παρὰ ταῖς Διευθύνσεσιν Ἀστυνομίας Πόλεων, Δημοσίας Ἀσφαλείας Τμήματα Γεν. Ἀσφαλείας καὶ λοιπὰ Τμήματα, τὰ ἐν τῇ ἕδρᾳ Διοικήσεως ἢ Ὑποδιοικήσεως Χωροφυλακῆς καὶ λοιπὰ Τμήματα Χωροφυλακῆς, αἱ Ὑποδιοικήσεις Χωροφυλακῆς ἐν τῇ ἕδρᾳ τῆς ὁποίας δὲν λειτουργεῖ Τμῆμα Χωροφυλακῆς καὶ οἱ Σταθμοὶ Χωροφυλακῆς (οὐχὶ δὲ καὶ οἱ παρὰ ταῖς Διευθύνσεσι Δημοσίας Ἀσφαλείας Σταθμοὶ) ὀφείλουσι νὰ τηρῶσιν ὑπὸ τὴν ἄμεσον εὐθύνην τοῦ οἰκείου Διοικητοῦ τὸ βιβλίον τῶν Ἐγκληματολογικῶν πληροφοριῶν, εἰς ὃ θὰ καταχωρῶσι πᾶσαν συγκεκριμένην καὶ βάσιμον πληροφορίαν σχέσιν ἔχουσαν : 1) μὲ τὸ ἐγκληματολογικὸν στοιχεῖον τῆς περιφερείας των (ἤτοι στοιχεῖα ταυτότητος τῶν δι' οἱονδήποτε λόγον ἐπικινδύνων ἐγκληματιῶν καὶ τῶν ὁπωσδήποτε ὑπόπτων προσώπων, ἀκριβεῖς διευθύνσεις αὐτῶν, σχέσεις αὐτῶν πρὸς ἕτερα ἄτομα, ὁποῖα τὰ ἄτομα ταῦτα, μέσα συντηρήσεως αὐτῶν, εἶδος ἐργασίας των, κέρδη ἅτινα πορίζονται ἐξ αὐτῆς, μέρη εἰς ἃ συνήθως συχνάζουσι, ἀναχωρήσεις προσωριναὶ ἢ ὁριστικαὶ αὐτῶν, ἀλλαγαὶ κατοικίας αὐτῶν κλπ. 2) Μὲ τὰ ὕποπτα κέντρα (ἤτοι ἀκριβῆ τοποθεσίαν καὶ περιγραφὴν ἐσωτερικὴν καὶ ἐξωτερικὴν αὐτῶν, λόγου ἕνεκα τῶν ὁποίων θεωροῦνται ὕποπτα, ὀνοματεπώνυμον, διεύθυνσιν καὶ πᾶσαν πληροφορίαν περὶ τῶν διευθυντῶν αὐτῶν, ὕποπτα πρόσωπα συχνάζοντα εἰς αὐτὰ καὶ πᾶσαν σχετικὴν μὲ αὐτὰ πληροφορίαν, καὶ 3) πᾶσαν ἐν γένει πληροφορίαν σχέσιν ἀποκλειστικὴν ἔχουσαν μὲ τὴν πρόληψιν, καταστολὴν καὶ ἐν γένει μελέτην τῆς ἐγκληματικότητος τῆς περιφερείας των.

Αἱ περὶ τῶν ἀνωτέρω ἀντικειμένων ἐγγραφαὶ εἰς τὸ βιβλίον τοῦτο θὰ γίνωνται αὐτοπροσώπως ὑπὸ τοῦ οἰκείου προϊσταμένου ἐπὶ τῇ βάσει ἐγγράφου σημειώματος τοῦ συλλέξαντος τὰς σχετικὰς πληροφορίας ὀργάνου, τῶν τοιούτων σημειωμάτων ταξινομουμένων εἰς τὸν σχετικὸν φάκελλον τοῦ ἀρχείου.

Ἑκάστη ἐγγραφὴ θὰ εὑρετηριάζηται εἰς τὸ τέλος τοῦ βιβλίου, ἔνθα θὰ ὑπάρχῃ ὀνομαστικὸν καὶ γενικὸν εὑρετήριον. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν, διὰ τὸ αὐτὸ πρόσωπον ἢ τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν ὑπάρχουσι πλείονες τῆς μιᾶς ἐγγραφαί, σχετίζονται πᾶσαι μεταξύ των διὰ παραπομπῆς εἰς τὰς σελίδας, εἰς ἃς εἶναι κατακεχωρημέναι.

Αἱ ἀναγκαῖαι λεπτομέρειαι περὶ τῆς τηρήσεως καὶ εὑρετηριάσεως τοῦ βιβλίου τούτου καθορισθήσονται δι' ὁδηγιῶν τοῦ Κ.Γ.Ε. Ὑπηρεσιῶν.

Ἄρθρον 78. Τοῦ περιεχομένου τοῦ βιβλίου, περὶ οὗ τὸ προηγούμενον ἄρθρον, γνῶσιν ἐπιβάλλεται μὲν νὰ λαμβάνωσι πάντα τὰ ὄργανα τῆς οἰκείας Ὑπηρεσίας, ἐπιτρέπεται δὲ μόνον τὰ ὄργανα τῆς δικαστικῆς Ἀστυνομίας ἢ ἄλλης δημοσίας Ὑπηρεσίας ἀσχολουμένης μὲ τὴν καταπολέμησιν τῆς ἐγκληματικότητος.

Τὸ βιβλίον τοῦτο παραδίδεται ἐν περιπτώσει μεταθέσεως τοῦ οἰκείου Διοικητοῦ εἰς τὸν ἀντικαταστάτην του, γινομένης εἰδικῆς περὶ τούτου μνείας εἰς τὸ σχετικὸν πρωτόκολλον παραδόσεως καὶ παραλαβῆς.

Ἄρθρον 79. Ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ βιβλίου περὶ οὗ τὸ ἄρθρον 77 τοῦ παρόντος αἱ ἐν τῷ αὐτῷ ἄρθρῳ κατονομαζόμεναι Ὑπηρεσίαι συμπληροῦσι καὶ ἀποστέλλουσιν αὐτεπαγγέλτως ἢ τῇ αἰτήσει τῶν Ἐγκληματολογικῶν Ὑπηρεσιῶν εἰς αὐτὰς τὸ δελτίον πληροφοριῶν (ὑποδ. 42).

αὐτοὺς ὅσον καὶ πρὸς τοὺς ἀντικαταστάτας των, πολυτίμους πληροφορίας, ἄνευ τῶν ὁποίων θὰ εἶναι : Οὐχὶ ἀνέφικτος, τουλάχιστον δυσχερὴς ἐφ' ἱκανὸν χρονικὸν διάστημα ἡ τελεσφόρος διεξαγωγὴ τῶν καθηκόντων αὐτῶν, ὡς πρὸς τὴν καταστολὴν τοῦ ἐγκλήματος καὶ τὴν σύλληψιν τῶν ἐγκληματούντων, ἡ δὲ πολυτιμότης τούτου θὰ ἐξαρτηθῇ ἐκ τοῦ ἐνδιαφέροντος, ὅπερ θὰ ἐπιδείξωσιν οἱ ἑκάστοτε τηροῦντες αὐτό.

Ἄρθρον 102. Εἰς τὸ Βιβλίον τοῦτο καταχωροῦνται :

1) Ἄτομα ὑποπεσόντα εἰς ἐγκληματικὰς πράξεις ἐν τῇ περιφερείᾳ καὶ κρινόμενα ἐπικίνδυνα εἰς τὴν δημοσίαν ἀσφάλειαν καὶ περὶ τῶν ὁποίων ὑπάρχουσιν ὑπόνοιαι, ὅτι ἀναμιγνύονται εἰς ὑποθέσεις λαθρεμπορίας, ἢ ἄλλα σοβαρὰ ἀδικήματα. Τῶν ἀτόμων τούτων καταχωροῦνται τὰ στοιχεῖα ταυτότητος μετὰ τῶν χαρακτηριστικῶν των, αἱ ἀκριβεῖς Δ/νσεις αὐτῶν, αἱ σχέσεις αὐτῶν πρὸς ἕτερα ἄτομα καὶ ὁποῖα τὰ ἄτομα ταῦτα, τὰ μέσα συντηρήσεως αὐτῶν, τὸ εἶδος ἐργασίας των, τὰ κέρδη ἅτινα πορίζονται ἐξ αὐτῆς, τὰ ὀνόματα τῶν ἀστυνομικῶν εἰς οὓς τυγχάνουσι γνωστοί, ἡ εἰδικότης αὐτῶν ὡς πρὸς τὴν διάπραξιν τοῦ ἐγκλήματος, μέρη εἰς ἃ συχνάζουσιν, ἀναχωρήσεις προσωρινὰι ἢ ὁριστικαὶ αὐτῶν, ἀλλαγαὶ κατοικίας κλπ.

2) Ὕποπτα κέντρα, ἤτοι ἀκριβῆ τοποθεσίαν καὶ περιγραφὴν ἐσωτερικὴν καὶ ἐξωτερικὴν αὐτῶν, λόγους ἕνεκα τῶν ὁποίων θεωροῦνται ὕποπτα, ὀνοματεπώνυμον, διεύθυνσιν καὶ πᾶσα πληροφορία περὶ τῶν ἑκάστοτε διευθυντῶν αὐτῶν, ὕποπτα πρόσωπα συχνάζοντα εἰς αὐτά, καὶ πᾶσα σχετικὴ μὲ αὐτὰ πληροφορία.

3) Κλεπταποδόχοι, ἤτοι τὰ ὀνοματεπώνυμα κ.λ.π. στοιχεῖα αὐτῶν, διευθύνσεις οἰκιῶν καὶ καταστημάτων αὐτῶν, μὲ ποίους κλέπτας συνεργάζονται, ποῖα συνήθως ἀντικείμενα ἀγοράζουσι πῶς μεταποιοῦσι καὶ πῶς διαθέτουν αὐτά, μέρη εἰς ἃ συχνάζουσι καὶ ὀνόματα ἀστυνομικῶν εἰς οὓς εἶναι γνωστοί.

4) Πᾶσα ἐν γένει πληροφορία, σχέσιν ἀποκλειστικὴν ἔχουσα μὲ τὴν πρόληψιν, καταστολὴν ἐν γένει μελέτην τῆς ἐγκληματικότητος τῆς περιφερείας των.

6) Δρῶντες κομμουνισταὶ καὶ λοιποὶ ἀναρχικοὶ τῆς περιφερείας των μεθ' ὅλων τῶν στοιχείων τῆς δράσεώς των, τὰ μέρη εἰς ἃ συχνάζουσιν, εἰς ποίους ἰδιώτας ἢ ἀστυνομικοὺς εἶναι γνωστοί.

6) Ἀνωνυμογράφοι, ἢ ὕποπτοι ἀνωνυμογραφίας, καὶ ἐν γένει γνωστοὶ πληροφοριοδόται παρέχοντες δι' ἐπιστολῶν, ἢ ἄλλως πῶς, πληροφορίας ἐξωγκωμένας ἢ διεστρεβλωμένας ἐκ προθέσεως ἢ πάθους καὶ πρὸς συκοφαντίαν, καὶ

7) Ἄτομα ἀνισόρροπα ἢ ἰδιόρρυθμα, ἅτινα ἀπασχολοῦσιν ἄνευ σοβαρᾶς ἀφορμῆς τὴν Ἀστυνομίαν, δι' ὑποβολῆς ἀβασίμων παραπόνων κατὰ ἰδιωτῶν ἢ ἀστυνομικῶν ἢ δυνάμενα νὰ καταστῶσιν ἐπικίνδυνα εἰς τὴν δημοσίαν ἀσφάλειαν καὶ τάξιν.

Ἄρθρον 103. Τὸ βιβλίον τοῦτο τηρεῖται αὐτοπροσώπως ὑπὸ τῶν Διοικητῶν τῶν Τμημάτων ἢ Ὑπασπιστοῦ. Αἱ ἐγγραφαὶ εἰς αὐτά, περὶ ὧν ὡς ἄνω ἀντικειμένων, γίνονται ὑπὸ τῶν ἰδίων ὡς ἄνω ἀξιωματικῶν, βάσει ὑπευθύνων πληροφοριῶν παρεχομένων εἰς αὐτοὺς ὑπὸ τῶν ὑπ' αὐτῶν ὀργάνων, εἴτε κατόπιν ἰδίας αὐτῶν ἀντιλήψεως.

Ἄρθρον 104. Μεθ' ἑκάστην ἐγγραφήν, δι' ἣν ἀφίεται ἀρκετὸς χῶρος κενὸς πρὸς συμπλήρωματικὴν τυχὸν τοιαύτην, ὑπογράφει ὁ καταχωρῶν, θέτων καὶ τὴν ἡμερομηνίαν καταχωρήσεως.

Ἄρθρον 105. Εἰς ἑκάστην ἐγγραφὴν θὰ ἐπικολλᾶται ἡ φωτογραφία τοῦ ἀφορῶντος αὐτὴν προσώπου, ἐὰν ὑπάρχῃ, καταβαλλομένης προσπαθείας διὰ τὴν ἀνεύρεσιν ἢ παραβολὴν τοιαύτης ἐκ τῆς Δ/νσεως Ἐγκληματολογικῶν Ὑπηρεσιῶν. Ἐὰν ἀποβιώσῃ τις τῶν ἀναγραφομένων θὰ γίνηται μνεία ὑπὸ τὴν σχετικὴν ἐγγραφὴν διαγραφομένης ταύτης δι' ἐρυθρᾶς διαγωνίου γραμμῆς.

Ἄρθρον 106. Ἑκάστη ἐγγραφὴ λαμβάνουσα αὔξοντα συνεχῶς ἀριθμόν, θὰ εὑρετηριάζηται εἰς τὸ τέλος τοῦ Βιβλίου ἔνθα θὰ ὑπάρχῃ ὀνομαστικὸν καὶ γενικὸν εὑρετήριον.

Σχετικαὶ ἐγγραφαὶ ἀφορῶσαι τὸ αὐτὸ πρόσωπον ἢ τὰς αὐτὰς ὑποθέσεις συσχετίζονται μεταξύ των, διὰ παραπομπῆς εἰς τὰς σελίδας, εἰς ἃς εἶναι κατακεχωρημέναι.

Ἄρθρον 107. Τοῦ περιεχομένου τοῦ Βιβλίου τούτου, χαρακτηριζομένου ὡς ἐμπιστευτικοῦ, δύνανται νὰ λαμβάνωσιν γνῶσιν ἅπαντες οἱ βαθμοφόροι, οἱ ἀσχολούμενοι μὲ τὴν καταπολέμησιν τῆς ἐγκληματικότητος, ὡς ἐπίσης καὶ οἱ εἰσαγγελεῖς καὶ ἀνακριταί.

Ἄρθρον 108. Ἐν περιπτώσει μεταθέσεως τοῦ οἰκείου Διοικητοῦ, τὸ Βιβλίον παραδίδεται εἰς τὸν ἀντικαταστάτην του, γιγνομένης εἰδικῆς περὶ τούτου μνείας εἰς τὸ σχετικὸν πρωτόκολλον παραδόσεως καὶ παραλαβῆς.

Ἄρθρον 109. Τὸ Βιβλίον τοῦτο παρουσιάζεται πρὸς ἐπιθεώρησιν κατὰ τὴν ἑκάστοτε ἐνεργουμένην τοιαύτην ὑπὸ τοῦ κ. Ἀρχηγοῦ, τοῦ κ. Ἀστυνομικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ, ἢ τοῦ κ. Ἀστυνομικοῦ Διευθυντοῦ, ἢ Ὑποδιευθυντοῦ ἢ Διαμερισματάρχου.

Μέρος ΙΣΤ'.

Βιβλίον Ἐπιθεωρήσεων.

Ἄρθρον 110. Εἰς τὰς Ἀστυνομικὰς Δ/νσεις καὶ λοιπὰς Ὑπηρεσίας, πλὴν τῶν Ἀστυνομικῶν Σταθμῶν, τηρεῖται Βιβλίον ὀνομαζόμενον «Βιβλίον ἐπιθεωρήσεως».

Εἰς τὸ Βιβλίον τοῦτο καταχωροῦνται τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἑκάστοτε ἐπιθεωρήσεων γιγνομένων ὑπὸ τοῦ Ἀρχηγοῦ, Ἀστυνομικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ, Ἀστυνομικῶν Διευθυντῶν, Ὑποδιευθυντῶν καὶ Διαμερισματαρχῶν, συμφώνως πρὸς τὰ ἄρθρα 13-19 καὶ 61 τοῦ Β.Δ. τῆς 17-6-1921 «περὶ συνθέσεως τοῦ προσωπικοῦ τῶν Ἀστυνομικῶν Ὑπηρεσιῶν», πρὸς τὸ ἀπὸ 21-9-32 Π.Δ. «περὶ καθορισμοῦ δικαιοδοσίας Ἐπιθεωρητοῦ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος» (ἄρθρ. 4) καὶ πρὸς τὸν ὑπ' ἀριθ. 9 τοῦ 1934 ἡμέτερον Κανονισμόν.

Ἄρθρον 111. Εἰς τὴν περὶ Ἐπιθεωρήσεως ἐγγραφήν, δέον ἀπαραιτήτως ν' ἀναγράφηται ἡ χρονολογία καὶ ἡ ἀκριβὴς ὥρα ἐνάρξεως καὶ λήξεως τῆς Ἐπιθεωρήσεως. Κατὰ τὴν ἐπιθεώρησιν δέον νὰ παρίσταται ὁ Διοικητὴς τῆς Ὑπηρεσίας ἢ ὁ Ὑποδιοικητὴς καὶ ἐν ἀπουσίᾳ τούτων ὁ Ἀξιωματικὸς Ὑπηρεσίας, γιγνομένης περὶ τῆς τοιαύτης παρουσίας μνείας ἐν τῇ ἐγγραφῇ.

Ὁ Διοικητής, Ὑποδιοικητὴς κλπ. ὑποχρεοῦνται νὰ θέτωσι προθύμως εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ ἐπιθεωροῦντος ὅλα τὰ ζητούμενα στοιχεῖα καὶ νὰ παρέχωσι πᾶσαν πληροφορίαν διὰ τὴν πληρεστέραν διεξαγωγὴν τῆς Ἐπιθεωρήσεως. Διὰ τὰς σημειουμένας τυχὸν παραλείψεις θ' ἀναγράφωνται καὶ αἱ δικαιολογίαι τοῦ παρισταμένου Διοικητοῦ ἢ Ὑποδιοικητοῦ, ἢ ἀναπληρωτοῦ αὐτῶν.

Ἄρθρον 112. Τὸ Βιβλίον τοῦτο φυλάσσεται εἰς τὸ Γραφεῖον τῶν Προϊσταμένων Ὑπηρεσιῶν, οἵτινες ἐνυπογράφως λαμβάνουσι γνῶσιν ἑκάστης περὶ ἐπιθεωρήσεως ἐνεργουμένης ἐγγραφῆς, ἐπιμελοῦνται δὲ διὰ τὴν ταχυτέραν συμπλήρωσιν τῶν παρατηρηθεισῶν ἐλλείψεων.

Ἄρθρον 113. Τὸ «Βιβλίον Ἐπιθεωρήσεων» εἶναι ὁ καθρέπτης ἑκάστης Ὑπηρεσίας ἀπὸ πάσης ἀπόψεως καὶ ὁ ὁδηγὸς προσανατολισμοῦ τῶν ἑκάστοτε προϊσταμένων εἰς τὴν ἐν γένει διοίκησιν τῶν ὑπ' αὐτοὺς Ὑπηρεσιῶν.

Ἄρθρον 114. Ἕκαστον «Βιβλίον Ἐπιθεωρήσεων» χρησιμοποιεῖται μέχρι συμπληρώσεως πασῶν τῶν σελίδων αὐτοῦ, ὅτε τοῦτο μὲν φυλλάσσεται ἐπιμελῶς, καταρτίζεται δὲ ἕτερον.

Μέρος ΙΖ'.

Βιβλίον Ἐπισκέψεων.

Ἄρθρον 115. Τὸ βιβλίον ἐπισκέψεων τηρεῖται συμφώνως τῷ ὑπ' ἀριθ. 9 Κανονισμῷ.

Μέρος ΙΗ'.

Βιβλίον ἐκτίσεως Ποινῶν.

Ἄρθρον 116. Παρ' ἑκάστῃ Ἀστυνομικῇ Ὑπηρεσίᾳ τηρεῖται κατὰ τὸ κατωτέρω ὑπόδειγμα Βιβλίον φέρον τὸν ἀνωτέρω τίτλον, εἰς ὃ καταχωροῦνται αἱ ἐπιβαλλόμεναι ποιναὶ προσθέτου ὑπηρεσίας εἰς τοὺς ἀρχιφύλακας καὶ ἀστυφύλακας μετὰ τῶν σχετικῶν ἐνδείξεων κλπ.

Τὸ Βιβλίον εἶναι μικροῦ σχήματος, αἱ ἐν αὐτῷ δὲ ἐγγραφαὶ καταλαμβάνουν ἀμφοτέρας τὰς σελίδας. Τοῦτο συμπληροῦται ὑπὸ ὑπαλλήλου ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ ἑκάστης Ὑπηρεσίας

παραδίδεται δὲ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ποινῶν καὶ συμπλήρωσιν τῶν δύο τελευταίων αὐτοῦ στηλῶν εἰς τοὺς ἀξιωματικοὺς ὑπηρεσίας ἢ ὑπασπιστὰς συμφώνως πρὸς τὴν ἑκάστοτε διαταγὴν τοῦ προϊσταμένου ἑκάστης Ὑπηρεσίας διὰ τὴν ἔκτισιν ἑκάστης ποινῆς.

Τὸ Βιβλίον ἐπιθεωρῆται ὑπὸ τῶν προϊσταμένων Ὑπηρεσιῶν καὶ παντὸς ἐπιθεωροῦντες Ἀνωτέρου.

Ὑπόδειγμα Βιβλίου ἐκτίσεως ποινῶν

(Ὅρα ὑποδ. 9 εἰς σελ. 1322–1323)

Μέρος ΙΘ'.

Βιβλίον Διευθύνσεων ἐπισήμων προσώπων καὶ καταστημάτων

Ἄρθρον 117. Εἰς τὰ Τμήματα Γενικῆς Ἀσφαλείας, Ἀστυνομικὰ Τμήματα καὶ Τμήματα Ἀγορανομίας, τηρεῖται Βιβλίον ἐν τῷ ὁποίῳ καταχωροῦνται αἱ διευθύνσεις τῶν ἐπισήμων προσώπων, ἰατρῶν, μαιῶν καὶ διαφόρων ἐργοστασίων καὶ καταστημάτων.

Ὑπὸ τῶν Τμημάτων Γενικῆς Ἀσφαλείας καταχωροῦνται ἐν τῷ Βιβλίῳ τούτῳ τὰ στοιχεῖα τῶν προσώπων καὶ τῶν καταστημάτων, τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 119 τοῦ ἀπὸ 17-6-1921 Β.Δ. «περὶ συνθέσεως τοῦ προσωπικοῦ τῶν Ἀστυνομικῶν Ὑπηρεσιῶν».

Ὑπὸ τῶν Ἀστυνομικῶν Τμημάτων καταχωροῦνται αἱ διευθύνσεις τῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ των διαμενόντων ἐπισήμων προσώπων, στρατηγῶν, ἐπιφανῶν πολιτικῶν, πρέσβεων, προξένων, ἰατρῶν, μαιῶν, τῶν ὑπαρχόντων ἐργοστασίων καὶ βιοτεχνικῶν ἐργαστηρίων καὶ καταστημάτων παντὸς εἴδους, τῶν φαρμακείων, κλινικῶν, νοσοκομείων, θεάτρων, κέντρων διασκεδάσεων καὶ τῶν Δημοσίων Ἀρχῶν τῆς πόλεως.

Ὑπὸ τοῦ Τμήματος Ἀγορανομίας καταχωροῦνται αἱ διευθύνσεις τῶν Ἀποθηκῶν, Ἐργοστασίων καὶ Καταστημάτων παραγωγῆς καὶ πωλήσεως τροφίμων, ποτῶν καὶ εἰδῶν πρώτης ἀνάγκης.

Ὑπὸ τῶν Τμημάτων Τροχαίας Κινήσεως καταχωροῦνται οἱ Σταθμοὶ αὐτοκινήτων (γκαράζ) αἱ διευθύνσεις τῶν κατόχων ὀχημάτων ἐκκενώσεως βόθρων, τὰ καταστήματα πωλήσεως βενζίνης, ἐλαστικῶν κλπ. αἱ διευθύνσεις τῶν ἀντιπροσωπειῶν αὐτοκινήτων, τὰ ἐργοστάσια ἢ συνεργεῖα αὐτῶν κλπ.

Ἄρθρον 118. Τὸ Βιβλίον χωρίζεται κατ' ἀναλόγους σελίδας ἐν εἴδει ἀλφαβητικοῦ εὑρετηρίου, εἰς ἃς καταχωροῦνται αἱ κατηγορίαι τῶν προσώπων καὶ καταστημάτων κατ' ἀλφαβητικὴν σειράν.

Π.χ. εἰς τὰς σελίδας τοῦ γράμματος «Α» θὰ καταχωρηθοῦν πάντα τὰ καταστήματα κλπ. ὧν τὸ ὄνομα ἄρχεται ἀπὸ «Α» ἤτοι: Ἀλευρόμυλοι, ἀρτοποιεῖα κλπ. Εἰς τὸ γράμμα «Ε» θὰ καταχωρηθοῦν «ἐπίσημα πρόσωπα», ἑστιατόρια κλπ.

Εἰς ἑκάστην κατηγορίαν θ' ἀναγράφωνται εἰδικῶς τὰ καταστήματα κλπ. μὲ τὰ ἑξῆς στοιχεῖα:

1) Ὀνοματεπώνυμον καὶ πατρώνυμον τοῦ διευθυντοῦ τοῦ καταστήματος ἢ ἐργοστασίου, 2) ἡ διεύθυνσις τοῦ καταστήματος, 3) ὁ τίτλος αὐτοῦ, 4) ἐὰν φρουρῆται τὴν νύκτα, 5) ἡ διεύθυνσις κατοικίας τοῦ διευθυντοῦ, καὶ 6) μεταβολαί.

Ἄρθρον 119. Εἰς τὸ τέλος τοῦ Βιβλίου καταρτίζεται εὑρετήριον εἰς ὃ εὑρετηριάζονται κατ' ἀλφαβητικὴν σειρὰν αἱ κατηγορίαι τῶν προσώπων καὶ καταστημάτων (π.χ. καφφενεῖα σελ. 50-55 κλπ. Στρατηγοί, σελὶς 60-63, ἰατροὶ σελ. 40-45 κλπ.).

Τὸ Βιβλίον ἐνημεροῦται, μερίμνῃ τοῦ Διοικητοῦ ἑκάστης Ὑπηρεσίας κατὰ τὸ α' δεκαπενθήμερον ἑκάστου μηνὸς Ἰανουαρίου καὶ Ἰουλίου ἑκάστου ἔτους.

Μέρος Κ'.

Βιβλίον Ἀδειῶν ὁπλοφορίας

Ἄρθρον 120. Παρ' ἑκάστῃ Ἀστυνομικῇ Δ/νσει καταρτίζεται ἐν «Βιβλίον ἀδειῶν ὁπλοφορίας» τηρούμενον ὑπὸ ὑπαλλήλου ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ Δ/ντοῦ τῆς Ἀστυνομίας.

Εἰς τοῦτο καταχωροῦνται τὰ λαμβάνοντα ἄδειαν ὁπλοφορίας ἄτομα, συμπληρουμένων τῶν ὑπὸ τῶν στηλῶν τοῦ κάτωθι ὑποδείγματος προβλεπομένων στοιχείων.

Ἄρθρον 121. Δι' ἕκαστον ἄτομον διατίθενται δύο συνεχόμεναι σελίδες, οὕτως ὥστε νὰ καταχωρῶνται ἐν συνεχείᾳ τῆς πρώτης ἐγγραφῆς αἱ τυχὸν χορηγούμεναι ἄδειαι ὁπλοφορίας εἰς τὸ αὐτὸ ἄτομον μετὰ τὴν λῆξιν τῆς πρώτης ἀδείας, εἰς ἃς ἐγγραφὰς δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐπαναλαμβάνωνται τὰ μόνιμα στοιχεῖα τοῦ ἀτόμου.

Δι' ἑκάστην χρονικὴν περίοδον χορηγήσεως ἀδείας, ἡ ἀφορῶσα ταύτην ἐγγραφὴ θὰ χωρίζηται δι' ἐρυθρᾶς γραμμῆς κατὰ πλάτος τῶν δύο σελίδων.

Ἄρθρον 122. Εἰς τὴν στήλην «Θεωρήσεις» θ' ἀναγράφηται ἡ χρονολογία τῆς ἑκάστοτε κατὰ μῆνα θεωρήσεως τῆς ἀδείας. Ἕκαστον ἄτομον λαμβάνει αὔξοντα ἀριθμόν, ὅστις καὶ ἀναγράφεται ἐπὶ τοῦ φύλλου ἀδείας ὁπλοφορίας, ὁ ἀριθμὸς δὲ οὗτος εἶναι μόνιμος καὶ δὲν ἀλλάσσει κατ' ἔτος.

Ἄρθρον 123. Εἰς τὸ βιβλίον τοῦτο θὰ καταχωρῶνται καὶ τὰ ἄτομα τὰ κατέχοντα ἄδειαν ὁπλοφορίας ἄλλης Ἀρχῆς, ἅτινα διαμένοντα προσωρινῶς ἐν τῇ πόλει προσέρχονται πρὸς θεώρησιν. Εἰς τὴν στήλην «Παρατηρήσεις» τῆς ἐγγραφῆς ταύτης θ' ἀναγράφηται ἡ χορηγήσασα τὴν ἄδειαν Ἀρχή.

Ἄρθρον 124. Ἡ φωτογραφία τῶν ἀδειούχων ἐπικολλᾶται καλῶς εἰς τὴν οἰκείαν στήλην. Ἐν περιπτώσει ἀνακλήσεως τῆς ἀδείας τινός, γίνεται μνεία περὶ τούτου εἰς τὴν στήλην «Παρατηρήσεις».

Αἱ ἐγγραφαὶ τοῦ Βιβλίου εὑρετηριάζονται εἰς ἴδιον ἀλφαβητικὸν εὑρετήριον.

Ὑπόδειγμα βιβλίου ἀδειῶν ὁπλοφορίας

(Ὅρα ὑπόδειγμα 10 εἰς σελ. 1322–1323)

Μέρος ΚΑ'.

Βιβλίον ἀκατοικήτων Οἰκημάτων

Ἄρθρον 125. Παρ' ἑκάστῳ Ἀστυνομικῷ Τμήματι ἢ Σταθμῷ τηρεῖται Βιβλίον, εἰς ὃ καταχωροῦνται αἱ οἰκίαι, καταστήματα, ἐργοστάσια κλπ., τὰ ὁποῖα μένουν ἀκατοίκητα ἢ ἀφρούρητα διὰ μακρὸν χρονικὸν διάστημα.

Καθ' ἑκάστην ἑβδομάδα ὅπου δὲν λειτουργοῦν παραρτήματα Γενικῆς Ἀσφαλείας ἀποστέλλονται ἀντίγραφα τῶν ἐγγραφῶν τοῦ Βιβλίου τούτου, εἰς τὸ Τμῆμα Γενικῆς Ἀσφαλείας, διὰ τὴν παρακολούθησιν.

Ὁ τρόπος τῆς ἐπιβλέψεως τῶν οἰκημάτων τούτων καθορίζεται ἑκάστοτε ὑπὸ τῶν Ἀστυνομικῶν Διευθυντῶν.

Ὑπόδειγμα βιβλίου ἀκατοικήτων οἰκημάτων

(Ὅρα ὑπόδειγμα 11 εἰς σελ. 1322–1323)

Μέρος ΚΒ'.

Βιβλίον Ἡμερησίων Διαταγῶν

Ἄρθρον 126. Ἑκάστη Ἀστυνομικὴ Ὑπηρεσία τηρεῖ Βιβλίον «Ἡμερησίων Διαταγῶν», εἰς τὸ ὁποῖον καταχωροῦνται διάφοροι διαταγαὶ τοῦ Διοικητοῦ τῆς Ὑπηρεσίας πρὸς τοὺς ὑπ' αὐτὸν ὑπαλλήλους, τρεχούσης φύσεως, ὡς ἐπίσης καὶ περιλήψεις ἄλλων διαταγῶν, Νόμων καὶ Διαταγμάτων Ἀστυνομικοῦ ἢ Διοικητικοῦ περιεχομένου.

Εἰς ἑκάστην σελίδα τοῦ Βιβλίου, ἀφίεται εὐρὺ περιθώριον, εἰς ὃ ὑπογράφουν οἱ λαμβάνοντες γνῶσιν βαθμοφόροι. Οὗτοι ὑποχρεοῦνται νὰ κοινοποιῶσι τὰς Ἡμερησίας Διαταγὰς ἐγκαίρως εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τῶν ἀλλαγῶν των.

Διὰ τὴν κοινοποίησιν εἰς τοὺς ἀξιωματικοὺς διαταγῶν κλπ. ἐμπιστευτικοῦ περιεχομένου, τηρεῖται ὅμοιον Βιβλίον «Ἐμπιστευτικῶν Ἡμερησίων Διαταγῶν».

(Ὑπόδειγμα 6) ΒΙΒΛΙΟΝ ΕΥΡΕΘΕΝΤΩΝ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΩΝ

Αὔξων ἀριθμός	Ἡμερομηνία καὶ ὥρα,— α) εὑρέσεως β) καταθέσεως	Τόπος εὑρέσεως	Ὄνομα καὶ διεύθυνσις α) εὑρέτου : καὶ β) καταθέτου	Περιγραφὴ εὑρεθέντων ἀντικειμένων ζώων, ὀχημάτων κ.λ.π.	Ἐπιβεβαιωτικαὶ ὑπογραφαὶ α) καταθέτου : καὶ β) παραλαμβάνοντος ἀστυνομικοῦ, καθὼς καὶ βαθμὸς καὶ ἀριθμὸς αὐτοῦ

(Ὑπόδειγμα 7) ΒΙΒΛΙΟΝ

Αὔξων ἀριθμός	Βαθμός	Ἀριθμὸς μητρώου	Ὀνοματεπώνυμον	Ἡμερομηνία καὶ ὥρα καθ' ἣν ἐδήλωσεν ἀσθένειαν				Φύσις ἀσθενείας (δηλωθείσης)	Ἡμερομηνία καὶ ὥρα καθ' ἣν ἐξητάσθη παρὰ τοῦ ἰατροῦ			
				Ἔτος	Μὴν	Ἡμέρα	Ὥρα		Ἔτος	Μὴν	Ἡμέρα	Ὥρα
1	2	3	4	5				6	7			

(Ὑπόδειγμα 8) ΒΙΒΛΙΟΝ

Ἀριθμός	Ἀριθμὸς Μητρώου	Ἐπώνυμον	Ὄνομα καὶ πατρώνυμον	Τόπος Καταγωγῆς	Ἔτος γεννήσεως	Ἔγγαμος ἢ ἄγαμος	Ἡμερομηνία τοποθετήσεως εἰς τὴν δύναμιν τοῦ Τμήματος
1	2	3	4	5	6	7	8

ΖΩΩΝ, ΟΧΗΜΑΤΩΝ Κ.Τ.Λ. ..... 'Αστυνομικὸν Τμῆμα

'Απόδειξις ἀποδόσεως τῶν ἔναντι περιγραφομένων ἀντικειμένων ἰδιοκτήτην ἢ τὸν ἀπολέσαντα κλπ.			'Αποστολὴ ὡς καὶ ἀπόδειξις παραλαβῆς παρὰ τοῦ Γραφείου ἀπολεσθείσης περιουσίας				Παρατηρήσεις
'Ημερομην. ἀποδόσεως	'Υπογραφὴ ἰδιοκτήτου ἢ ἀπολέσαντος ὁμολογοῦντος παραλαβήν, ἐπίσης διεύθυνσις αὐτοῦ ἢ αὐτῆς	'Υπογραφὴ παραδίδοντος ἀσ/κοῦ ἐπίσης βαθμὸς καὶ ἀριθμὸς αὐτοῦ	'Ημερομηνία ἀποστολῆς εἰς τὸ Γραφεῖον ἀνευρ. καὶ ἀπολεσ. ἀντικειμ.	Βαθμός, ἀριθ. καὶ ὄνομα τοῦ μεταφέροντος ἀστυνομικοῦ	'Υπογραφὴ τοῦ παραλαβόντος ἀστυνομικοῦ ἐν νῷ γραφείῳ ἀνευρ. καὶ ἀπολ. ἀντικειμ.	βαθμ. καὶ ἀριθμ.	

ΑΣΘΕΝΩΝ

Διάγνωσις τοῦ ἰατροῦ περὶ τῆς ἀσθενείας	'Εὰν δύναται νὰ ἐκτελῇ ὑπηρεσίαν (ναὶ ἢ ὄχι)	Χρόνος καθ' ὃν ἀφέθη ἐλεύθερος ὑπηρεσίας	'Υπογραφὴ ἰατροῦ	Παρατηρήσεις
8	9	10	11	12

ΔΥΝΑΜΕΩΣ

Διεύθυνσις οἰκογενείας (πόλις, ὁδὸς καὶ ἀριθ.)	Τόπος διαμονῆς ἀστυνομικοῦ ὑπαλλήλου (ἀριθ. 'Αστυν. Τμῆμα ἢ παράρτημα ἢ ἰδιωτικὴ κατοικία — ὁδὸς καὶ ἀριθ. (διὰ μολυβδίδος)	Μετετέθη		Διαγραφὴ ἐκ τοῦ 'Αστυν. Σώματος		Παρατηρήσεις
		'Ημερομηνία	Ποῦ;	'Ημερομηνία	Αἰτία	
9	10	11	12	13	14	

('Υπόδειγμα 9) ΒΙΒΛΙΟΝ ΕΚΤΙΣΕΩΣ

Αξόνων άριθμός	Βαθμὸς καὶ ἀριθ. Περιλαιμίου	'Ονοματεπώνυμον	Διάρκεια ποινῆς προσθέτου ὑπηρεσίας

('Υπόδειγμα 10) ΒΙΒΛΙΟΝ ΑΔΕΙΩΝ

Αξόνων άριθμός	'Ονοματεπώνυμον	Πατρώνυμον	Χρονολογία γεννήσεως	'Επάγγελμα	Διεύθυνσις κατοικίας		Τόπος Καταγωγῆς			'Αριθμοὶ καὶ Χρονολογίαι πιστοποιητικῶν			
					'Οδός	ἀριθμός	χωρίον	'Επαρχία	Νομός	Δήμου ἢ Κοινότητος	Ποινικοῦ Μητρώου	Δ)νσις ἐγκλήματοτ. ὑπηρεσίας	'Εγκριτ. διαταγῆς Εἰσαγγελέως Πλ/κῶν

('Υπόδειγμα 11) ΒΙΒΛΙΟΝ ΑΚΑΤΟΙΚΗΤΩΝ

Αξόνων άριθμός	'Ονοματεπώνυμον κατόχου ἢ ἐνοίκου	'Ιδιαιτέρα αὐτοῦ διεύθυνσις	'Οδὸς εἰς ἣν κεῖται καὶ ἀριθμὸς	Εἶδος οἰκήματος

ΠΟΙΝΩΝ

Ἡμερησία Διαταγὴ	Αἰτιολογία καὶ ἡμερομηνία παραπτωμάτων (συνοπτικῶς)	Χρονολογία ἐκτίσεως τῆς ποινῆς καὶ ὑπηρεσία εἰς ἣν διετέθη	Ὑπογραφὴ διαθέσαντος Βαθμοφόρου

ΟΠΛΟΦΟΡΙΑΣ

Σκοπὸς χορηγήσεως τῆς ἀδείας	Χρονολογία ἐκδόσεως τῆς ἀδείας			Χρόνος ἰσχύος	Ἀριθμὸς Πρωτοκόλλου ἢ φακέλλου	Φωτογραφία	Ὑπογραφὴ Διευθυντοῦ	Θεώρησις	Παρατηρήσεις
1) Πρὸς ἄμυναν 2) Ἄσκησιν ἐπαγγέλματος 3) Ὁδοιπορίαν	Ἡμέρα	Μὴν	Ἔτος						

ΟΙΚΗΜΑΤΩΝ

Ἡμέραι καὶ ὧραι καθ' ἃς μένει ἀφρούρητον	Ὀνοματεπώνυμον προσώπου ἢ προσώπων μεθ' ὧν ἡ Ἀστυνομία, δύναται νὰ ἐπικοινωνήσῃ	Χρονολογία		Παρατηρήσεις
		Ἀναχωρήσεως	Ἐπανόδου	

(Ἡ συνέχεια τοῦ Κανονισμοῦ εἰς τὸ ἑπόμενον)

ΝΟΜΟΙ ΚΑΙ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 2838/1954

«Περὶ συμπληρώσεως διατάξεων Ἀγορανομικοῦ Κώδικος»

Ἄρθρον 1.—Εἰς τὸ ἄρθρον 31 τοῦ Ν.Δ. 136/1946 «περὶ κυρώσεως, τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 10/11 Μαΐου 1946 Ν.Δ. «Περὶ Ἀγορανομικοῦ Κώδικος», ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη ὑπὸ τοῦ Α.Ν. 782/1948», προστίθενται παράγραφοι 16, 17 καὶ 18 ἔχουσαι οὕτω :

«16. Βιομήχανος ἢ βιοτέχνης ζυμαρικῶν, ὅστις πωλεῖ ἄλευρα μακαρονοποιΐας ἢ χρησιμοποιεῖ ἢ διαθέτει τοιαῦτα εἰς ἄλλας χρήσεις ἐκτὸς τῆς παρασκευῆς ζυμαρικῶν.

17. Ἀλευροβιομήχανος ὅστις πωλεῖ ἢ ὁπωσδήποτε διαθέτει ἄλευρα μακαρονοποιΐας εἰς πάντα ἕτερον μὴ τυγχάνοντα βιομήχανον ἢ βιοτέχνην ζυμαρικῶν καὶ διατηροῦντα μακαρονοποιεῖον ἐν λειτουργίᾳ.

18. Ὅστις πλὴν τῶν διατηρούντων μακαρονοποιεῖον ἐν λειτουργίᾳ βιομηχάνων ἢ βιοτεχνῶν ζυμαρικῶν, κατέχει ἄλευρα μακαρονοποιΐας».

Ἄρθρον 2.—Ἡ παράγραφος 8 τοῦ ἄρθρου 38 τοῦ αὐτοῦ Ν.Δ. 136/1946, ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«8. Οἱ παραβάται τῶν διατάξεων τῶν παραγράφων 1—7 τοῦ παρόντος ἄρθρου τιμωροῦνται μὲ φυλάκισιν μέχρις ἐνὸς ἔτους ἢ μὲ χρηματικὴν ποινήν».

Ἄρθρον 3.—Εἰς τὸ ἄρθρον 62 παρ. 1 τοῦ αὐτοῦ Ν.Δ. 136/1946 μετὰ τὴν λέξιν «πλημμελημάτων» προστίθεται ἡ φράσις «ἁρμοδιότητος Τριμελοῦς Πλημμελειοδικείου».

ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ τῆς 14-5-1954

«Περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τοῦ Κανονισμοῦ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος»

Ἄρθρον μόνον.—Ἡ παράγραφος IV τοῦ ἄρθρου 168 τοῦ Διατάγματος τῆς 9/20/10-1926 «περὶ κανονισμοῦ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος», ὡς τοῦτο ἐκυρώθη διὰ τοῦ Ν. 1001/43, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«IV. 1. Τὸ πειθαρχικὸν ἀδίκημα, ἐφ' ὅσον τοῦτο δὲν ἀποτελεῖ καὶ ποινικὸν τοιοῦτον, παραγράφεται μετὰ ἓν ἔτος ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐπράχθη.

2. Τὰ κάτωθι παραπτώματα παραγράφονται μετὰ τριετίαν ἀφ' ἧς ἐπράχθησαν.

α) Σοβαρώτατα πράξεις ἢ παραλήψεις μαρτυροῦσαι προφανῶς διαφθορὰν χαρακτῆρος.

β) Πᾶσα ἐνέργεια στρεφομένη ἀμέσως ἢ ἐμμέσως εἰς ὑπονόμευσιν τῆς ἐννόμου τάξεως, ὡς καὶ ἡ συμμετοχὴ εἰς προπαγάνδαν τείνουσαν πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπόν.

γ) Ἡ ψευδὴς καταμήνυσις, δυσφήμησις καὶ συκοφαντικὴ δυσφήμησις καθ' οἱουδήποτε ἀστυνομικοῦ ἢ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος, ἀσχέτως πρὸς τὴν ποινικὴν δίωξιν ἢ μὴ τούτων.

δ) Αἱ πράξεις ἢ παραλείψεις θίγουσαι ὁπωσδήποτε τὴν τιμὴν ἢ τὴν ἀξιοπρέπειαν τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος, ἀσχέτως πρὸς τὴν ποινικὴν δίωξιν ἢ μὴ τούτων.

ε) Αἱ πράξεις κατὰ τῆς ἀσκήσεως τῶν πολιτικῶν καὶ δημοσίων δικαίων.

στ) Αἱ πράξεις προκαλοῦσαι ἢ δυνάμεναι νὰ προκαλέσωσιν ἀπέχθειαν, καταφρόνησιν ἢ ἐχθροπάθειαν κατὰ τῶν ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων ἢ μεταξὺ αὐτῶν.

ζ) Ἡ συμμετοχὴ εἰς πράξεις μὴ συμβιβαζομένας μὲ τὰ ἔργα τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας, ἡ πλαστογραφία, ἡ ἀπιστία, ἀσχέτως πρὸς τὴν ποινικὴν δίωξιν ἢ μὴ τούτων.

η) Ἡ παράβασις τῶν διατάξεων τοῦ παραγράφων 4, 5 καὶ 7 τοῦ ἄρθρου 49 τοῦ Κ.Ν. 4971/1931.

3. Ἡ προθεσμία τῆς παραγραφῆς ἀναστέλλεται, ἐφ' ὅσον χρόνον διαρκεῖ ἡ πρὸς πειθαρχικὴν δίωξιν τοῦ ὑπαλλήλου διαδικασία καὶ μέχρι τοῦ ἀμετακλήτου τῆς περὶ ἐπιβολῆς τῆς πειθαρχικῆς ποινῆς ἀποφάσεως, ὁ χρόνος ὅμως τῆς ὁριστικῆς παραγραφῆς δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὴν τριετίαν διὰ τὰ ἐν τῷ ἐδαφίῳ 1 τῆς παρούσης πειθαρχικὰ ἀδικήματα καὶ τὴν πενταετίαν διὰ τὰ ἐν τῷ ἐδαφίῳ 2 τοιαῦτα.

4. Πειθαρχικὸν ἀδίκημα ἀποτελοῦν καὶ ποινικὸν τοιοῦτον παραγράφεται μετὰ τοῦ ποινικοῦ ἀδικήματος, ἐφ' ὅσον ἡ παραγραφὴ ἡ θεσπιζομένη διὰ τὸ ποινικὸν ἀδίκημα, εἶναι μακροτέρα τῆς προβλεπομένης διὰ τὸ πειθαρχικὸν τοιοῦτον, ἄλλως ἰσχύει ἡ μακροτέρα παραγραφὴ τοῦ πειθαρχικοῦ ἀδικήματος.

Ἡ προθεσμία τῆς παραγραφῆς τῶν πειθαρχικῶν τούτων ἀδικημάτων ἀναστέλλεται ὑφ' ἃς προϋποθέσεις καὶ καθ' ὅσον χρόνον προβλέπεται καὶ διὰ τὸ ποινικὸν τοιοῦτον.

5. Ἐκκρεμοῦν πειθαρχικὸν ἀδίκημα καὶ μὴ παραγραφὲν συνεξετάζεται καὶ συνεκδικάζεται μεθ' ἑτέρου τοιούτου, πραχθέντος ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ὑπαλλήλου.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ & ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ

ΜΕΤΑΒΟΛΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

Παρητήθησαν τοῦ 'Αστυν. Σώματος, οἱ ἀστ/κες Δρακόπουλος Παν. καὶ 'Αναστασόπουλος 'Αναστ.

—'Απελύθησαν τοῦ 'Αστυν. Σώματος διὰ λόγους πειθαρχίας, οἱ ἀστ/κες Σκουμπρῆς Δημ., Χριστοδούλου. Χρ., καὶ Μαυρομμάτης 'Εμμαν.

—'Απεβίωσαν ὁ 'Αρχιφ. Φιλιππάκης Ι. καὶ ἀστυφ. Τρύφωνας Ἄγγελος.

ΕΠΑΙΝΟΙ—ΕΥΑΡΕΣΚΕΙΑΙ

'Ο Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως στρατάρχης 'Αλέξανδρος Παπάγος ἀπέστειλε τὴν ὑπ' ἀριθ. 21192/9/6/54 διαταγὴν, πρὸς τὰ 'Αρχηγεῖα 'Αστυνομίας Πόλεων καὶ Χωροφυλακῆς ἔχουσαν οὕτω :

Εἰς τοὺς 'Αρχηγοὺς Χωροφυλακῆς καὶ 'Αστυνομίας Πόλεων καὶ εἰς τοὺς 'Αστυνομικοὺς Διευθυντὰς 'Αθηνῶν–Πειραιῶς καὶ Θεσσαλονίκης, 'Εκφράζω τὴν εὐαρέσκειάν μου διότι κατὰ τὴν ἄφιξιν καὶ παραμονὴν ἐνταῦθα καὶ ἐν Θεσσαλονίκῃ τῆς Α.Υ. τοῦ Προέδρου τῆς 'Ομοσπόνδου Λαϊκῆς Δημοκρατίας τῆς Γιουγκοσλαυΐας Στρατάρχου 'Ιωσὴφ ΜΠΡΟΖ–ΤΙΤΟ, οἱ μὲν πρῶτοι διέταξαν, οἱ δὲ δεύτεροι ἔλαβον ἅπαντα τὰ ἐνδεικνυόμενα μέτρα ἀσφαλείας καὶ τάξεως τὰ ὁποῖα προεκάλεσαν λίαν εὐμενῆ ἐντύπωσιν.

'Ο Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως
Στρατάρχης ΑΛ. ΠΑΠΑΓΟΣ

'Ο Ὑφυπουργὸς τῶν 'Εσωτερικῶν κ. Β. Βραχνὸς ἀπέστειλεν τὴν ὑπ' ἀριθ. 33/5/6/54 διαταγήν, πρὸς τὸ 'Αρχηγεῖον 'Αστυνομίας Πόλεων ἔχουσαν οὕτω :

'Η ἔλευσις εἰς τὴν 'Ελλάδα τοῦ Προέδρου τῆς Γιουγκοσλαυϊκῆς Δημοκρατίας Στρατάρχου ΤΙΤΟ, ἀποτελεῖ γεγονὸς ὑψίστης σημασίας κυρίως δὲ διὰ τὴν θέσιν τῶν Σωμάτων 'Ασφαλείας ἅτινα εἰσὶν ἀποκλειστικῶς ὑπεύθυνα ἔναντι τῆς Κυβερνήσεως διὰ τὴν ἀσφάλειαν τοῦ 'Υψηλοῦ αὐτοῦ Ξένου.

'Ηδυνήθην νὰ παρακολουθήσω ἐκ τοῦ σύνεγγυς τὸν τρόπον καθ' ὃν ἡ 'Αστυνομία ἀντιμετώπισε ἐν 'Αθήναις καὶ Πειραιεῖ τὸ ζήτημα τῆς λήψεως τῶν ἀναγκαιούντων μέτρων τάξεως καὶ ἀσφαλείας κατὰ τὸ διάστημα τῆς 5θημέρου παραμονῆς τοῦ 'Υψηλοῦ Ξένου ἐν τῇ Πρωτευούσῃ. Καὶ εὑρίσκομαι ἤδη εἰς τὴν εὐχάριστον θέσιν νὰ ἐκφράσω τὴν πλήρη εὐαρέσκειάν μου πρὸς τὸν κ. 'Αρχηγὸν τοῦ 'Αστυν. Σώματος, τοὺς Προϊσταμένους τῶν 'Αστυνομικῶν Διευθύνσεων καὶ τῶν 'Υποδιευθύνσεων 'Ασφαλείας 'Αθηνῶν –Πειραιῶς καὶ πρὸς ἅπαντας τοὺς 'Αξιωματικοὺς καὶ ἄνδρας τῶν ὡς ἄνω Δ/νσεων καὶ λοιπῶν 'Αστυνομικῶν 'Υπηρεσιῶν, οἵτινες ἐξαρθέντες εἰς τὸ ὕψος τῶν περιστάσεων, ἐπέτυχον, χάρις εἰς τὰς ἀκαταβλήτους προσπαθείας των τὴν τήρησιν παραδειγματικῆς τάξεως καὶ ἀσφαλείας.

Θέλω νὰ πιστεύσω ὅτι λίαν συντόμως θὰ εὑρεθῶ καὶ πάλιν εἰς τὴν εὐχάριστον θέσιν νὰ ἐκφρασθῶ διὰ τῶν αὐτῶν λόγων καὶ πρὸς τὸ ἕτερον ἀδελφὸν Σῶμα τῆς Β. Χωροφυλακῆς, τὸ ὁποῖον ἤδη ἐπιφορτίζεται μὲ τὰς αὐτὰς φροντίδας λόγῳ τῆς διε-

λεύσεως καὶ παραμονῆς εἰς τὴν περιφέρειάν του ἐν Μακεδονίᾳ τοῦ Ὑψηλοῦ Ξένου καὶ τῆς Α.Μ. τοῦ Βασιλέως.

Ὁ Ὑφυπουργὸς
ΒΑΣ. ΒΡΑΧΝΟΣ

✻

ΕΝΑΡΞΙΣ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ ΣΧΟΛΗΣ ΑΡΧΙΦΥΛΑΚΩΝ 10ης ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ

Τὴν 26-6-1954 ἐγένετο ἁγιασμὸς καὶ ἔναρξις τῶν μαθημάτων τῆς 10ης ἐκπαιδευτικῆς περιόδου τῆς Σχολῆς ἀρχιφυλάκων.

Πρὸς τοὺς νέους δοκίμους ἀρχιφύλακας ὁ Διοικητὴς τῆς Σχολῆς κ. Ν. Ἀρχιμανδρίτης, Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς Α΄ εἶπεν τὰ ἑξῆς :

«Κύριοι,

Μὲ τὴ βοήθεια τοῦ Θεοῦ καὶ τὶς εὐλογίες τῆς Ἐκκλησίας, ἀρχίζει ἡ ἐκπαίδευσίς σας στὴ Σχολὴ ἀρχιφυλάκων. Εἴσθε κατ' ἀρχὴν ἄξιοι συγχαρητηρίων γιατὶ ἀφοῦ διηγωνίσθητε μὲ 760 ἄλλους συναδέλφους σας, ἐκρίθητε οἱ ἱκανώτεροι καὶ πλέον κατάλληλοι πρὸς ἐκπαίδευσιν γιὰ τὸ βαθμὸ τοῦ ἀρχιφύλακος· ὁ βαθμὸς δὲ αὐτὸς εἶναι ὁ πρῶτος στὴν ἱεραρχικὴ κλίμακα τῶν βαθμοφόρων τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων καὶ γιαυτὸ ἀριβῶς ἔχει μεγάλη σπουδαιότητα.

Οἱ γνώσεις ποὺ θ' ἀποκτήσετε στὴ Σχολὴ αὐτὴ μὲ τὴ βοήθεια ἐκλεκτῶν καθηγητῶν, ἀλλὰ καὶ ἡ γενικὴ μόρφωσις, ποὺ ἐπιτυγχάνεται μὲ τὴν ἐφαρμογὴ τοῦ προγράμματος τῆς ἐκπαιδεύσεως, θὰ σᾶς δώσῃ τὰ ἐφόδια ἐκεῖνα, μὲ τὰ ὁποῖα ὄχι μόνον θὰ μπορέσετε ν' ἀσκήσετε εὐχερῶς καὶ ἐπιτυχῶς τὰ καθήκοντά σας, ἀλλὰ καὶ νὰ σταδιοδρομήσετε προαγόμενοι ἐν καιρῷ εἰς ἀξιωματικούς.

Οἱ στατιστικὲς ἄλλως τε τῆς Σχολῆς Ὑπαστυνόμων ἀποδεικνύουν ὅτι πάντοτε τὸ μεγαλύτερο ποσοστὸ τῶν εἰσαγομένων πρὸς ἐκπαίδευσιν κατόπιν εἰσιτηρίων ἐξετάσεων, ἀποτελεῖται ἀπὸ ἀρχιφύλακες, ποὺ ἐφοίτησαν προηγουμένως στὴ Σχολὴ αὐτή.

Εἴμεθα ὅλοι βέβαιοι, ὅτι κατὰ τὴν ἐκπαίδευσίν σας θ' ἀναπτύξετε εὐγενῆ ἁμιλλαν, τόσον εἰς τὰ μαθήματα, ὅσον καὶ εἰς τὴν διάπλασιν τοῦ χαρακτῆρος σας ὡς βοθμορφόρων, καὶ ὅτι μετὰ τὴν λῆξιν τῆς ἑξαμήνου περιόδου τῆς Σχολῆς, θὰ βρεθοῦμε στὴν εὐχάριστο θέσι νὰ σᾶς ἀποδώσουμε στὸν Ἀρχηγὸ τοῦ Σώματος ἑτοίμους ἀπὸ πάσης ἀπόψεως γιὰ ν' ἀσκήσετε τὰ νέα σας καθήκοντα ὡς ἀρχιφύλακες τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων».

✻

ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΝ

Τὴν 16ην Μαΐου ἐ.ἔ., εἰς τὸ ἐν Ν. Φιλαδελφείᾳ Γήπεδον ἀθλοπαιδιῶν τοῦ Ἰωνικοῦ Α.Ο., συνηντήθησαν εἰς φιλικὸν ἀγῶνα καλαθοσφαίρας ἡ γηπεδοῦχος ὁμὰς μετὰ τῆς Ἀστυνομικῆς τοιαύτης. Κατόπιν ἐνδιαφέροντος ἀγῶνος νικήτρια ἀνεδείχθη ἡ Ἀστυνομικὴ ὁμὰς μὲ σκὸρ 47—29. Τὴν Ἀστυνομικὴν ὁμάδα ἀπετέλεσαν οἱ ἀστ/κες: 1) Μπουρνέλος Νικολ. (ἀρχηγός), 2) Τζέκος Σπυρ., 3) Καρακούκας Ἠλίας,

4) Μπαρδῆς Γεώργιος, 5) Λαμπράκης Κων/νος, 6) Πανίτσας Κων/νος, 7) Ζαφείρης Γεώργ. καὶ 8) Πολίτης Κων/νος.

— Τὴν 29ην Μαΐου ἐ.ἔ., εἰς τὸ Γήπεδον ἀθλοπαιδιῶν Νέων Βύρωνος ἐτελέσθη φιλικὸς ἀγὼν καλαθοσφαίρας μεταξὺ τῶν Α' καὶ Β' ὁμάδων 'Αστυνομίας καὶ Νέων Βύρωνος. Εἰς ἀμφοτέρους τοὺς ἀγῶνας νικήτριαι ἀνεδείχθησαν αἱ 'Αστυνομικαὶ ὁμάδες μὲ σκὸρ 40—24 (Β' ὁμάδες) καὶ 58—49 (Α' ὁμάδες).

— Τὴν 12ην 'Ιουνίου ἐ.ἔ., εἰς γήπεδον ἀθλοπαιδιῶν Πανελληνίου Γ.Σ., ἐτελέσθη φιλικὸς ἀγὼν καλαθοσφαίρας μεταξὺ τῶν ὁμάδων 'Αστυνομίας Πόλεων καὶ Τυφῶνος. Νικήτρια ἡ 'Αστυνομικὴ ὁμὰς μὲ σκὸρ 76—58.

— Τὴν 16ην 'Ιουνίου ἐ.ἔ., ἀνεχώρησε διὰ Βελιγράδιον Γιουγκοσλαυΐας ὁ ἀστυφύλαξ πρωταθλητὴς Σίλλης Βασίλειος ἵνα μετάσχῃ τελουμένων Διεθνῶν 'Αγώνων Στίβου.

— Τὴν 19ην 'Ιουνίου ἐ.ἔ. εἰς τὸ Γήπεδον ἀθλοπαιδιῶν τοῦ Πανιωνίου Γ.Σ. συνηντήθησαν εἰς φιλικοὺς ἀγῶνας καλαθοσφαίρας αἱ Α' καὶ Β' ὁμάδες 'Αστυνομίας Πόλεων καὶ Πανιωνίου. Εἰς τὸν ἀγῶνα τῶν Β' ὁμάδων νικήτρια ἀνεδείχθη ἡ ὁμὰς τοῦ Πανιωνίου μὲ σκὸρ 46—26.

Συγκρότησις Σκοπευτικῆς ὁμάδος Δ)νσεως Πειραιῶς

'Η 'Αστυνομικὴ Δ/νσις Πειραιῶς, διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 5399/50/ΙΑ' ἀπὸ 20-6-54 Διαταγῆς της, συνεκρότησεν τὴν 'Αστυνομικὴν Σκοπευτικὴν ὁμάδα τῆς 'Αστυνομικῆς Δ/νσεως διὰ τὸ ἔτος 1954, ὡς ἀκολούθως :

Α'.) 'Αξιωματικοί : 'Αστυν. Α' κ. Κωτσιᾶς 'Αθ., 'Αστυν. Β' κ. 'Αρβανίτης Β., καὶ 'Υπαστ. Β' κ.κ. Κατσέλης Χ., Βέρρας 'Αν., καὶ Κολεύρας Σπ.

Β') Κατώτεροι : 'Αρχιφ. 'Αγγελῆς Ν., καὶ ἀστυφύλακες Παπακωνσταντίνου Π., Καραγιάννης Χ., Μακρῆς Θ., Παναγιωτόπουλος Π., Δήμου Ι., Οἰκονομόπουλος 'Αντ., 'Ηλιόπουλος Γ., Κουτεντὲς Εὐστ., καὶ Κουτσολιάκος Π.

'Υπὸ τὴν ἀνωτέρω σύνθεσιν ἡ Σκοπευτικὴ ὁμὰς θὰ ἀσκῆται καθ' ἕκαστον Σάββατον εἰς τὸ Σκοπευτήριον Καισαριανῆς, ἀπαλλασσομένων τῶν ἀποτελούντων ταύτην ὑπαλλήλων, πάσης ὑπηρεσίας ἀπὸ 2ας ὥρας τῆς Παρασκευῆς μέχρι τῆς 18ης ὥρας τοῦ Σαββάτου.

"Απαντες οἱ ἀποτελοῦντες τὴν ὁμάδα ὑπάλληλοι τὴν 6.30' ὥραν ἑκάστου Σαββάτου θὰ εὑρίσκωνται εἰς τὴν 'Υπηρεσίαν Αὐτοκινήτων, ὁδὸς Πραξιτέλους 148 καὶ δι' αὐτοκινήτου 3/4 τόν. θὰ μεταφέρωνται μετὰ τῶν ὅπλων, φυσιγγίων καὶ κλινοσκεπασμάτων, εἰς Σκοπευτήριον Καισαριανῆς πρὸς ἄσκησιν ἀπὸ 8—11 ὥρας κατὰ τὰς ὁδηγίας τοῦ 'Αστυν. Δ/ντοῦ Β' κ. Γεωργακοπούλου Παντελῆ, καταβάλλοντες ἐξ ἰδίων των τὰ ἀπαιτούμενα ἔξοδα διὰ στόχους, κολλητικὰς ταινίας, μέχρις ὁριστικῆς ρυθμίσεως τοῦ ζητήματος.

Κατ' ἔτος θὰ γίνεται ἀνασυγκρότησις τῆς 'Αστυν. Σκοπευτικῆς ὁμάδος καὶ οἱ τυχὸν ἐπιθυμοῦντες νὰ ἀποτελέσωσι μέλη ταύτης, δύνανται ἀπὸ τοῦδε νὰ μεταβαίνωσιν εἰς Σκοπευτήριον Καισαριανῆς καὶ νὰ ἀσκοῦνται ἐξ ἰδίων των εἰς τὰ ὅπλα, χρησιμοποιοῦντες τοιαῦτα τοῦ Σκοπευτηρίου καὶ φυσίγγια μὲ τὰς κάτωθι τιμάς :

1) Πολεμικοῦ ὅπλου	No 303	ἕκαστον	600	δραχμὰς	παλαιὰς
2) Καραμπίνας	No 22	»	600	»	»
3) Περιστρόφου	No 38	»	2.200	»	»